

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันอังคารที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๗๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ระเบียนวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ไม่มี ต่อไป ใ้รับมติของสมาชิกขอเปลี่ยนระเบียนวาระคือขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณกับร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งขึ้นพิจารณาก่อน

พล.ท.พระยาอภิบาลราชกรม : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปลี่ยนระเบียนวาระโดย
ยกเอาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งขึ้นพิจารณา
โดยเหตุที่ว่าข้าพเจ้าเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นเป็นความจำเป็นที่จะต้องใช้
เงินสำหรับในนี้ปีและเวลาใกล้ถึง สบมาแล้วหลายเดือน ถ้าหากว่าบ่งได้ไว้แล้ว ไรก็จะยังเป็น
ประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดินยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเปลี่ยนระเบียนวาระ
เอาขึ้นมาพิจารณาก่อน และโดยเหตุอย่างนี้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งนั้นจะครบกำหนด
ในวันจันทร์ที่ ๑๕ เดือนนี้ ถ้าหากว่าจะปล่อยให้ล่าช้าไปก็จะเป็นการไม่สมควร และร่าง
พระราชบัญญัติเลือกตั้งนั้นเมื่อพระราชบัญญัติเลือกตั้งออกไปแล้ว เจ้าหน้าที่ก็จะต้องตระการ
การงานนี้จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเลือกตั้งนั้นต่อไปอีกมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
เสนอขอให้เปลี่ยนระเบียนวาระยกเอาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ขึ้นมาพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดจะซักข้อหรือไม่ ข้าพเจ้าขอมติจากที่ประชุม ผู้ใด
เห็นควรเปลี่ยนระเบียนวาระ ขอใดไปรทศมือนั้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอใดไปรทศมือนั้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : คณะเสียง ที่เห็นว่าควรเปลี่ยน ~~และ~~ ไม่เห็นด้วย ไม่มี
เป็นอันเปลี่ยนระเบียบวาระ ยกร่างพระราชบัญญัติงบประมาณกับร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
ขึ้นพิจารณาต่อไป ขอเชิญกรมการงบประมาณเข้าประจำที่

คณะกรรมการการเข้าประจำที่

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อท่านกรรมการ ๑. นายจรินทร์ ฤกษ์พัฒนภักดิ์

- ๒. หลวงชลาณุสสร ๓. พระชัยปัญญา ๔. พระยาไชยยศสมบัติ ๕. พล.ต.พระบาททรง
- เทพบาทคุณ ๖. น.อ.ม.จ.ทวีพรปรีชา กมลาภรณ์ ร.น. ๗. นายพัน สุพรรณสาร
- ๘. พ.ท.ประเสริฐ สุขบรรพต

๙. พล.ต.เกา เพ็ชรเลิศบริภัณฑ์ยุทธกิจ ๑๐. พล.ร.ต.เล็ก สุมิ-ตร ร.น.

๑๑. พระยาศรีธรรมราช ๑๒. พ.ท.ท.สงกรานต์ อุกมลสิทธิ์ ๑๓. พระยาสาวิตพงษ์ศรีธรรมโสภาส

๑๔. พระยาสุริยานางค์ประวัติ ๑๕. ม.จ.สุวิชากร วรบรรพ ๑๖. นายเสวตร

เปี่ยมพงศ์สานต์ ๑๗. พล.ท.พระยาอภิบาลสงคราม ๑๘. พระยาอดิจักรบริบาล

๑๙. พล.ต.พระยาอินทวิชัย ๒๐. พล.ต.พระอุดมโยธาชัยยศ

๒๑. นาย...

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ของวุฒิสภา

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ

พฤษภาคม ๒๕๕๔

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปผลของผลการพิจารณา

รายการด้านดี

1. ด้านที่นายกรัฐมนตรี

กรณีเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

การจร

กรณีพักการเห็นควรตัดค่าชดเชยจางจรรวม ๕๒๕,๐๕๕ บาท
คงเป็นเงินที่อนุมัติทั้งสิ้น 1,1๒4,๕11 บาท

กรณีศึกษากร

การจร

กรณีพักการเห็นควรตัดค่าชดเชยจางจรที่ขอยกเว้นกรณีเกษียณอายุ
รวมการจร ๒๕๕,๐๐๐ บาท คงเป็นเงินที่อนุมัติทั้งสิ้น ๐๕๗,๐๐๐ บาท

2. ด้านที่นายเลขาธิการรัฐสภา

การจร

กรณีพักการเห็นควรเปลี่ยนภาพรัฐสภาสี 1๕๐,๐๐๐ บาท คง
เป็นเงินที่อนุมัติทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐ บาท

ส่วนรายการจ่ายต่าง ๆ ในรายงานส่วนต้นของกรกที่ตัดแล้ว เห็น
ควรอนุมัติทั้งสิ้น เป็นอันว่า สำหรับรายการส่วนนี้ กรณีพักการเห็น
ควรตัดออกเป็นเงิน 1,๐๗๕,๐๕๕ บาท และเห็นควรเพิ่มเป็นเงิน
1๕๐,๐๐๐ บาท จึงคงเป็นจำนวนเงินที่ตัดออก ๕๐๒,๐๕๕ บาท
เงินรายการส่วนนี้คงอนุมัติทั้งสิ้น 1,1๗๕,4๕๕,๐๕๕ บาท

รายการวิเคราะห์โดยลงทุน

กรณีพักการเห็นควรอนุมัติทั้งสิ้น

รายการวิเคราะห์โดยลงทุน

กรณีพักการเห็นควรอนุมัติทั้งสิ้น

รายการ

กรณีพักการเห็นควรอนุมัติทั้งสิ้น

LIPT
27/06/60

ผู้คลังเอกสารของคณะกรรมการการศึกษาวิสามัญ (วุฒิสภา) สืบจากรายการ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
คณะกรรมการ ได้สังเกตเห็นในสิ่ง เป็นข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภา ดังต่อไปนี้

รายงาน

๑. คณะกรรมการ มีความเห็นว่า ข้าราชการในขณะที่ยังจำนวนดำเนินงานใน
บางแห่ง และบางแห่งไม่ชัดเจนงาน จึงควรที่รัฐสภาจะตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
พิจารณาว่า แห่งใดควรลด และแห่งใดควรเพิ่ม ในกรณีที่มีการไม่ชัดเจน จำนวนปีของ
ตั้งเพิ่มขึ้น ควร โขยับมาจากกรอบที่มีโดยดำเนินงาน และในกรณีที่มีการไม่ชัดเจนงานและ
พิจารณาว่าก็ไม่ควรบรรจุใหม่

๒. ประกาศว่า ในขณะนี้ที่นักเขียนไทยยังศึกษาวิชาในต่างประเทศ บางแห่ง
ยังไม่ขึ้นต้นนักเขียน คณะกรรมการ เห็นว่า รัฐสภาควรจะพิจารณาจัดตั้งศูนย์
นักเขียนขึ้น

สภาฯ พ/ท

พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยมีหลักการและทศวรรษงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
1,17๘,46๕,662

ให้ตั้งจ่ายในยอด (1,17๘,3๖1,35๐) บาท จำแนกดังนี้

๑. เงินงบประมาณปกติ

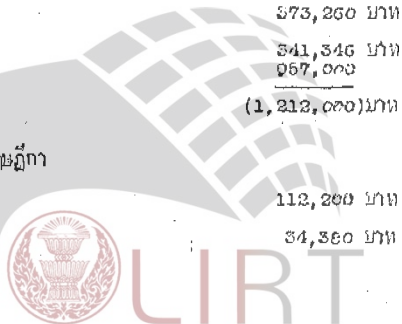
๑. เงินในรายได้อัตราดอกเบี้ย	๓,๓71,16๕ บาท ก้อน
๒. เงินตราต่างประเทศ	1,46๐,๐๐๐ บาท
๓. เงินตราสกุล	124,553 บาท
๔. เงินยกย่องชำระหนี้สาธารณะ	66,๐๐๐ บาท
๕. เงินยกย่องของภคิน	43๕,๐๐๐ บาท
๖. เงินให้ระดมวงกต	๒๕๖,715 บาท
๒. รายการเงิน

๑. เงินกู้ในประเทศ	16๐,๒๐๐,๕11 บาท ก้อน
๒. เงินกู้ต่างประเทศ	14๐,5๕๐,๐22 บาท
๓. เงินกู้ต่างประเทศ	10,664,7๕๐ บาท

LIRT

3. <u>เงินจากทางราชการ</u>	25,154,715 บาท	กึ่ง
ก. เงินส่วนแบ่งค่าคงไม่	27,000 บาท	
ข. เงินส่วนแบ่งอื่น ๆ	1,127 บาท	
ค. เงินเบี้ยหวัดและบำนาญ	12,700,000 บาท	
ง. เงินเบี้ยที่พิเศษประจำตำแหน่งข้าราชการ ที่รักษาการอยู่ในต่างประเทศ	6,433,528 บาท	
4. <u>เงินฝากของรัฐบาล</u>	3,550,000 บาท	กึ่ง
ก. ฝากของรัฐบาลในกรณีจำเป็น	2,000,000 บาท	
ข. ฝากของกองคลังและกรมแผนงานที่รักษาการ	1,550,000 บาท	
5. <u>เงินเคื่องขึ้นเงินเคื่องข้าราชการ</u>	5,500,000 บาท	
	25,208,633	
6. <u>ส่วนกลางกระทรวงยุติ</u>	(26,227,310) บาท	กึ่ง
ก. ส่วนกลางเลขาธิการนายกรัฐมนตรี		
เงินเคื่อง	507,240 บาท	
ข. กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี		
เงินเคื่อง	263,300 บาท	
ค่าใช้จ่าย	1,651,617 บาท	
	1,124,811	
การจร	(1,042,400)	
ค. กรมโฆษณาการ		
เงินเคื่อง	243,240 บาท	
ค่าใช้จ่าย	706,024 บาท	
การจร	11,033,676 บาท	
ง. กรมศิลปากร		
เงินเคื่อง	373,260 บาท	
ค่าใช้จ่าย	341,346 บาท	
	967,000	
การจร	(1,212,000) บาท	
จ. คณะกรรมการกฤษฎีกา		
เงินเคื่อง	112,200 บาท	
ค่าใช้จ่าย	34,360 บาท	

๖. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน		
เงินเดือน		217,620 บาท
ค่าใช้สอย		7,421,878 บาท
๗. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน		
เงินเดือน		361,200 บาท
ค่าใช้สอย		517,710 บาท
๘. กระทรวงกลาโหม		
เงินรายจ่ายประจำ		256,553,000 บาท คัด
การจรดพิเศษ		243,701,000 บาท
เงินอุดหนุนต่าง ๆ		5,000,000 บาท
		7,852,000 บาท
๙. กระทรวงมหาดไทย		
สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		66,047,106 บาท คัด
เงินเดือน		5,880 บาท
๑๐. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเดือน		241,860 บาท
ค่าใช้สอย		235,256 บาท
การจรด		3,178,560 บาท
๑๑. กรมพลศึกษา		
เงินเดือน		178,020 บาท
ค่าใช้สอย		4,256,079 บาท
การจรด		6,146,150 บาท
๑๒. กรมบัณฑิตศึกษา		
เงินเดือน		1,227,900 บาท
ค่าใช้สอย		2,230,620 บาท
การจรด		948,836 บาท
๑๓. กรมศิลปากร		
เงินเดือน		1,643,520 บาท
ค่าใช้สอย		3,155,135 บาท
การจรด		3,582,500 บาท

๘. กรมสรรพสามิต		
เงินคืน		1,745,340 บาท
ค่าใช้จ่าย		18,520,804 บาท
การจร		1,393,646 บาท
๙. กรมสรรพากร		
เงินคืน		2,509,160 บาท
ค่าใช้จ่าย		14,473,990 บาท
การจร		720,000 บาท
๑๐. กระทรวงการต่างประเทศ		
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		8,925,775 บาท คัก
เงินคืน		3,720 บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินคืน		838,620 บาท
ค่าใช้จ่าย		5,011,567 บาท
การจร		3,071,868 บาท
๑๑. กระทรวงการสาธารณสุข		
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		78,125,637 บาท คัก
เงินคืน		5,700 บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินคืน		81,480 บาท
ค่าใช้จ่าย		5,026,580 บาท
การจร		3,703,880 บาท
๑๒. กรมการแพทย์		
เงินคืน		1,147,800 บาท
ค่าใช้จ่าย		8,837,960 บาท
การจร		19,464,745 บาท
๑๓. กรมการแพทย์แผนกแพทย์ศาสตร์		
เงินคืน		1,071,480 บาท
ค่าใช้จ่าย		6,929,364 บาท
การจร		4,472,320 บาท

จ. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		
เงินเคียน	201,180	บาท
ค่าใช้จ่าย	105,277	บาท
การจร	10,174,700	บาท
ฉ. กรมสาธารณสุข		
เงินเคียน	2,307,600	บาท
ค่าใช้จ่าย	2,660,980	บาท
การจร	12,064,771	บาท
11. <u>กระทรวงการอุตสาหกรรม</u>	8,711,769	บาท
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินเคียน	5,220	บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเคียน	89,820	บาท
ค่าใช้จ่าย	57,585	บาท
การจร	1,892,690	บาท
ค. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		
เงินเคียน	63,120	บาท
ค่าใช้จ่าย	32,090	บาท
ง. กรมโรงงานอุตสาหกรรม		
เงินเคียน	52,920	บาท
ค่าใช้จ่าย	74,340	บาท
จ. กรมวิทยาศาสตร์		
เงินเคียน	240,540	บาท
ค่าใช้จ่าย	294,326	บาท
การจร	4,252,000	บาท
ฉ. กรมโลหะกิจ		
เงินเคียน	454,920	บาท
ค่าใช้จ่าย	524,561	บาท
การจร	687,727	บาท

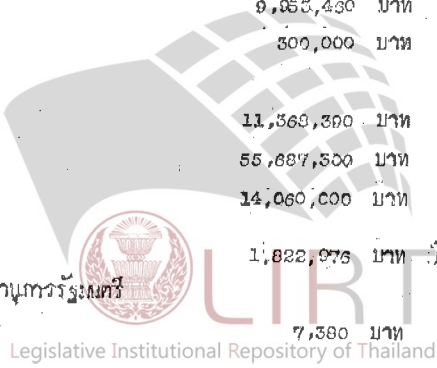

LIIRT

12. <u>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</u>	81,514,431	บาท	คือ
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี			
เงินเค็ลน	5,700	บาท	
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง			
เงินเค็ลน	221,220	บาท	
ค่าใช่สลด	911,542	บาท	
การจร	8,419,540	บาท	
ค. กรมเกษตร			
เงินเค็ลน	603,840	บาท	
ค่าใช่สลด	695,800	บาท	
การจร	836,000	บาท	
ง. กรมการประมง			
เงินเค็ลน	228,780	บาท	
ค่าใช่สลด	479,860	บาท	
การจร	1,206,100	บาท	
จ. กรมชลประทาน			
เงินเค็ลน	466,680	บาท	
ค่าใช่สลด	5,097,880	บาท	
การจร	15,000,000	บาท	
ฉ. กรมปศุสัตว์และสัตว์พาทน			
เงินเค็ลน	807,420	บาท	
ค่าใช่สลด	5,437,000	บาท	
การจร	5,350,000	บาท	
ช. กรมป่าไม้			
เงินเค็ลน	935,800	บาท	
ค่าใช่สลด	12,746,516	บาท	
การจร	1,039,085	บาท	
ซ. กรมชลประทาน			
เงินเค็ลน	1,188,060	บาท	
ค่าใช่สลด	5,072,708	บาท	
การจร	486,000	บาท	

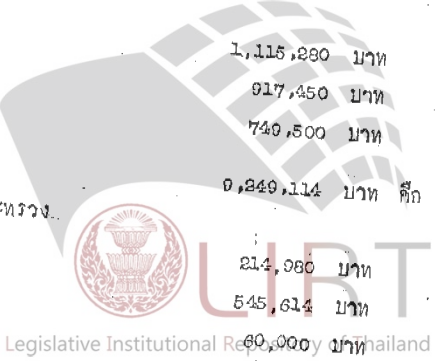
13. <u>กระทรวงคมนาคม</u>	124,356,377 บาท	คือ
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินก้อน	5,600 บาท	
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินก้อน	64,020 บาท	
ค่าใช้จ่าย	22,046 บาท	
การจร	4,500 บาท	
ค. กรมการขนส่ง		
เงินก้อน	171,660 บาท	
ค่าใช้จ่าย	1,728,751 บาท	
การจร	6,708,620 บาท	
ง. กรมเจ้าท่า		
เงินก้อน	399,300 บาท	
ค่าใช้จ่าย	550,240 บาท	
การจร	448,140 บาท	
จ. กรมส่งเสริมโทรศ		
เงินก้อน	2,674,020 บาท	
ค่าใช้จ่าย	15,000,000 บาท	
การจร	6,794,050 บาท	
ฉ. กรมทาง		
เงินก้อน	417,600 บาท	
ค่าใช้จ่าย	9,353,430 บาท	
การจร	300,000 บาท	
ช. กรมรถไฟ		
เงินก้อน	11,569,390 บาท	
ค่าใช้จ่าย	55,687,500 บาท	
การจร	14,060,000 บาท	
14. <u>กระทรวงพาณิชย์</u>	1,822,975 บาท	คือ
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินก้อน	7,380 บาท	

ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเคียน	161,520	บาท
ค่าใช้จ่าย	25,272	บาท
ค. กรมการขนส่ง		
เงินเคียน	91,740	บาท
ค่าใช้จ่าย	158,094	บาท
การจร	70,334	บาท
ง. กรมการรักษาดิน		
เงินเคียน	149,460	บาท
ค่าใช้จ่าย	75,434	บาท
จ. กรมการรักษาทงประเทศ		
เงินเคียน	115,200	บาท
ค่าใช้จ่าย	356,952	บาท
การจร	130,134	บาท
ฉ. กรมควบคุมการก้า		
เงินเคียน	69,600	บาท
ค่าใช้จ่าย	72,039	บาท
ช. กรมทะเบียนการก้า		
เงินเคียน	159,380	บาท
ค่าใช้จ่าย	200,397	บาท
15. <u>กระทรวงมหาดไทย</u>	175,795,300	บาท คึ่ง
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินเคียน	11,160	บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเคียน	734,460	บาท
ค่าใช้จ่าย	482,170	บาท
การจร	7,026,000	บาท
ค. กรมตำรวจ		
เงินเคียน	18,845,484	บาท
ค่าใช้จ่าย	30,142,666	บาท
การจร	13,129,350	บาท

ง. กรมที่ดิน		
เงินเคียน		1,257,360 บาท
ค่าใช้จ่าย		1,345,483 บาท
ทราจ		566,500 บาท
จ. กรมประชาสัมพันธ์		
เงินเคียน		166,680 บาท
ค่าใช้จ่าย		2,205,914 บาท
ทราจ		6,636,932 บาท
ฉ. กรมมหาดไทย		
เงินเคียน		5,239,260 บาท
ค่าใช้จ่าย		37,552,380 บาท
ทราจ		7,916,000 บาท
เงินสงเคราะห์เทศบาล		
		836,070 บาท
ช. กรมมหาดไทยเทศบาล		
เงินเคียน		733,080 บาท
ค่าใช้จ่าย		17,101,774 บาท
ทราจ		4,697,900 บาท
ซ. กรมราชทัณฑ์		
เงินเคียน		1,330,800 บาท
ค่าใช้จ่าย		13,241,147 บาท
ทราจ		1,900,000 บาท
ด. กรมการ		
เงินเคียน		1,115,280 บาท
ค่าใช้จ่าย		917,450 บาท
ทราจ		749,500 บาท
16. กระทรวงยุติธรรม		
สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเคียน		0,249,114 บาท
ค่าใช้จ่าย		214,980 บาท
ทราจ		545,614 บาท
		60,000 บาท

ค. ตุลาคม		
เงินเดือน		2,875,400 บาท
ค่าใช้สอย		2,478,120 บาท
การจร		3,275,000 บาท
17. กระทรวงศึกษาธิการ		159,302,280 บาท
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินเดือน		5,280 บาท
ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เงินเดือน		1,608,000 บาท
ค่าใช้สอย		9,998,000 บาท
การจร		2,094,000 บาท
ค. กรมการศาสนา		
เงินเดือน		62,520 บาท*
ค่าใช้สอย		8,367,484 บาท
การจร		1,292,000 บาท
ง. กรมพลศึกษา		
เงินเดือน		159,720 บาท
ค่าใช้สอย		1,343,091 บาท
การจร		595,078 บาท
จ. กรมมหาวิทยาลัย		
เงินเดือน		987,420 บาท
ค่าใช้สอย		1,117,377 บาท
การจร		2,100,000 บาท
ฉ. กรมสามัญศึกษา		
เงินเดือน		5,658,300 บาท
ค่าใช้สอย		30,057,400 บาท
การจร		21,019,040 บาท
ช. เงินการประถมศึกษา		
เงินเดือน		39,830,480 บาท
ค่าใช้สอย		6,640,000 บาท
การจร		12,095,100 บาท

UIRT

๗. <u>กรมทาสีและสีผง</u>	
เงินเค็ยง	๒,๐๐๒,๐๕๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท
การจร	๕,๐๐๑,๐๐๐ บาท
๘. <u>สำนักกษัตริราชวัง</u>	๖,๕๐๑,๐๐๐ บาท
เงินเค็ยง	๖,๕๐๑,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๔๕๕,๕๕๐ บาท
การจร	๖๑๗,๒๒๑ บาท
๙. <u>สำนักราชบัณฑิตยสถาน</u>	๖,๕๐๑,๕๕๐ บาท
เงินเค็ยง	๑๔๑,๐๑๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๐,๐๕๐ บาท
การจร	๗๑,๐๕๐ บาท
๑๐. <u>สำนักงานเลขาธิการวังสภากษัตริราช</u>	๑,๐๕๒,๕๕๑ บาท
เงินเค็ยง	
ค่าใช้สอย	
การจร	
๑๑. <u>ราชบัณฑิตยสถาน</u>	(๑,๗๗๕,๕๕๑)บาท
เงินเค็ยง	๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๔๒,๐๕๑ บาท
การจร	๕๘๐,๐๕๐ บาท
๑๒. <u>ราชบัณฑิตยสถาน</u>	(๗๔,๐๐๐)บาท
เงินเค็ยง	๔๒,๑๔๐ บาท
ค่าใช้สอย	๗,๑๔๐ บาท
การจร	๒๐,๐๐๐ บาท
๑๓. <u>สำนักงานกรมแผนที่</u>	๑๕,๐๐๐ บาท
เงินเค็ยง	๒๐๑,๑๒๐ บาท
ค่าใช้สอย	๕๔,๑๒๐ บาท
การจร	๑๕๐,๐๐๐ บาท
๑๔. <u>สำนักงานพิมพ์และกระดาษ</u>	๒๐๑,๑๒๐ บาท
เงินเค็ยง	๕๔,๑๒๐ บาท
ค่าใช้สอย	๑๕๐,๐๐๐ บาท
การจร	๒๗๐,๒๗๐ บาท
๑๕. <u>สำนักงานพิมพ์และกระดาษ</u>	๓๐๕,๑๐๐ บาท
เงินเค็ยง	๒๗๐,๒๗๐ บาท
ค่าใช้สอย	๓๐๕,๑๐๐ บาท
การจร	

มาตรา 4 งบประมาณรายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุน ประจำปีงบประมาณ 2494
ให้ทั้งจ่ายในยอด 1,320,737,512 บาท จำนวนดังนี้

1. เงินอุดหนุนราชการจักร	250,790,100 บาท
2. ค่าซื้อหนังสือในราชการทหาร	10,481,250 บาท
3. การสำรวจแผนที่	3,532,000 บาท
4. เงินบำรุงพิเศษ	2,000,000 บาท
5. ซ่อมแซมศาลาว่าการกระทรวงกลาโหม	850,000 บาท
6. ค่าปรับปรุงการศึกษาโรงเรียนนายร้อย จปร.	3,000,000 บาท
7. เงินเพื่อพิเศษประจำเดือนชั่วคราว	1,002,000,000 บาท
8. เงินเพื่อพิเศษประจำเดือนสมาชิกสภาผู้แทน และข้าราชการการเมือง	1,974,000 บาท
9. การส่งเสริมวิเทศสัมพันธ์โดยการสำรวจทดลอง กันคว่าเกี่ยวกับวิเทศสัมพันธ์ในนครหลวง	155,774 บาท
10. การส่งเสริมวิเทศสัมพันธ์ เก็บ ส่วน ทด	301,598 บาท
11. การส่งเสริมการเกษตร	420,000 บาท
12. ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมประมวลกฎหมาย การซื้อและการจำหน่ายข้าว	3,946,092 บาท
13. เงินช่วยเหลือเทศบาล	61,286,700 บาท

มาตรา 5 รายจ่ายส่วนนี้และรายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุน ให้จ่ายจากเงินรายรับ

มาตรา 6 งบประมาณรายรับประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2494 ให้ตั้งรับใน
ยอด 2,500,100,000 บาท จำนวนดังนี้

1. งบค่าซื้ออุปกรณ์ทางตรง	112,700,000 บาท
2. งบค่าซื้ออุปกรณ์ทางอ้อม	1,222,152,832 บาท
3. งบรัฐสมาชิก	101,808,834 บาท
4. งบรัฐพาณิชย์	504,001,950 บาท
5. งบค่าธรรมเนียมใหม่ ค่าใบอนุญาตและค่าปรับ	141,537,897 บาท
6. งบรายได้ดิน	97,900,687 บาท
7. งบพิเศษ	260,000,000 บาท

LIRT

มาตรา 7 งบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2504
ให้ตั้งจ่ายในยอด 908,150,932 บาท โดยจ่ายจากเงินคงคลังเรียกเงินกู้ จำนวนดังนี้

1. ค่าสร้างสถานีเก็บน้ำดิบ เชื้อเพลิง	4,737,500	บาท
2. ค่าขยายสถานีบำบัดน้ำที่ถนนเวียง	35,000,000	บาท
3. ค่าห้ามชนที่จากภูมิกายทางอากาศ	5,000,000	บาท
4. เงินลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจ	260,000,000	บาท
5. เงินทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยเกี่ยวกับทางประเทศ	40,000,000	บาท
6. เงินทุนเกษตรกรรม	300,000	บาท
7. เงินทุนอุตสาหกรรมในครอบครัว	500,000	บาท
8. ค่าสร้างโรงงานทดสอบ	9,151,571	บาท
9. ค่าใช้จ่ายโรงงานกระดาษไทย	3,134,487	บาท
10. ค่าใช้จ่ายโรงงานกระดาษไทย	3,465,800	บาท
11. ค่าใช้จ่ายโรงงานสุรา	228,611	บาท
12. เงินทุนสำรวจแร่	6,200,000	บาท
13. เงินทุนหมุนเวียนช่วยเหลือกิจการเกษตร	1,530,000	บาท
14. การดำเนินการจัดตั้งแฟลต	2,734,075	บาท
15. การชลประทาน	201,809,560	บาท
16. เงินทุนหมุนเวียนในการแพร่พันธุ์สัตว์	525,000	บาท
17. การชลประทาน	10,125,500	บาท
18. การบำรุงการขนส่ง	52,161,180	บาท
19. ค่าทุนบริษัทรถส่ง จำกัด	5,000,000	บาท
20. เงินทุนใบไม้วิทย์ พี.ไอ.เอ. จำกัด	12,000,000	บาท
21. เงินทุนใบไม้วิทย์เคมิดากาศ จำกัด	17,000,000	บาท
22. การไปรษณีย์โทรเลข	10,372,765	บาท
23. เงินสำรองสร้างทาง	144,240,120	บาท
24. การรถไฟ	87,487,740	บาท
25. เงินทุนปรับปรุงขยายงานจัดพิมพ์สร้างตนเอง	885,140	บาท
26. เงินทุนอาคารสงเคราะห์	5,000,000	บาท
27. เงินทุนบูรณะการไฟฟ้า	27,887,500	บาท
28. เงินทุนบูรณะการประปา	1,000,000	บาท
29. เงินไปเทศมณฑล	21,437,850	บาท

LIPT

- 50. เงินอุดหนุนเวียนจำหน่ายเครื่อง
อุปกรณ์ไฟฟ้า 1,000,000 บาท
- 51. การก่อสร้างที่เติมบริเวณเพลิงไหม้ในเขตเทศบาล 6,000,000 บาท
- 52. ค่าสร้างทางและบูรณะทางหลวงจังหวัด 41,708,653 บาท

ภาคฯ 8 ให้กระทรวงมหาดไทยผู้ว่าการเมืองจำหน่ายงบประมาณที่ได้รับอนุญาต
ให้ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินแผ่นดิน

ภาคฯ 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้มีอำนาจพระราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

(.....) ความเห็นที่กรรมาธิการที่ออก

..... ความเห็นที่กรรมาธิการที่ขึ้น

521

พ. ๑/๓

เลขานุการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่แก้ไข คำปรารภท ไม่แก้ไข
มาตรา ๑ ไม่แก้ไข มาตรา ๒ ไม่แก้ไข มาตรา ๓

หม่อมเจ้าชัชวลิต เกษมสันต์ : กระผมสงสัยในเรื่องที่ตัดอนุสรณ์สาวรีย์สมเด็จพระนเรศวร ความความรู้สึกของกระผมเห็นว่าบรรดาข้าราชการหรือวีรชนหรือชาติภคกรจะได้เทอดทูนให้มีอนุสรณ์สาวรีย์ไว้ให้ปรากฏ ที่ยังไม่มีสร้างก็อยู่ที่ว่าโอกาส ๑ จำนวนเงิน ๑ ยังไม่อำนวย บัดนี้โอกาสก็ได้เกิดขึ้นแล้ว คือว่าสภาพแห่งได้อำนวยมาแล้ว เงินก็ได้มีแล้ว ที่นี้มาเห็นว่ากรมการศึกษาดูแล ท่านมีเหตุอย่างไร ถ้าตัดแล้วใช้อย่างอื่นผมไม่สงสัย นี่ตัดแล้วเงินก็เหลือไปเท่านั้นเอง จึงอยากจะทราบว่าท่านมีเหตุอย่างไร ถึงได้ตัด

พล.ท.พระยาชัยสงคราม กรมการศึกษาดูแล : เรื่องการสร้างอนุสรณ์สาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชนั้น กรมการศึกษาดูแลเห็นว่าควรตัดออกโดยเหตุว่าในประการแรกก็เกี่ยวกับการที่จะสร้างอนุสรณ์สาวรีย์พระนเรศวรมหาราชนั้น มิใช่มีความเห็นว่าจะสมควรหรือไม่จำเป็น คือมีความเห็นที่จะต้องกันว่าเป็นการสมควรอย่างหนึ่งที่จะเชิญพระเกียรติซึ่งใคร่ทรงกู้ชาติบ้านเมืองไว้ แต่โดยที่ได้พิจารณาถึงสถานะการณ์ในปัจจุบันนี้เห็นว่าว่าการที่จะสร้างอนุสรณ์สาวรีย์ในขณะนั้นยังควรจะรอไม่ได้ ยังไม่มีความจำเป็นเร่งร้อนอย่างหนึ่งจอบ้างใดในขณะนี้ และถ้าจะดูตัวอย่างจากการสร้างอนุสรณ์สาวรีย์ที่แล้ว ๆ มาเราก็จะแลเห็นได้ว่าอย่างอนุสรณ์สาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชก็หาได้ตั้งงบประมาณไว้เป็นการกระทำด้วยความจงรักภักดีที่เชิญพระเกียรติด้วยการออกเงินสร้างขึ้นนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่ง ประการที่ ๒ สำหรับสมเด็จพระนเรศวรมหาราชนั้นนอกจากได้มีอนุสรณ์สาวรีย์อยู่แล้ว อย่างเช่นว่าที่ดอนเจดีย์ในตำบลตะพงครุหรืออะไรที่จังหวัดสุพรรณบุรีก็มีอยู่แล้ว การที่จะพิจารณาสร้างในครั้งนี้นั้นมีปัญหาว่าทำไมไม่สร้างที่จังหวัดพิษณุโลก ทำไมไม่สร้างที่อยุธยาหรือที่โน่นที่นี้ ผู้ใดจะพิจารณาขอขบคิดปัญหาเหล่านี้เสียก่อนจะพิจารณา

สำหรับสมเด็จพระนเรศวรมหาราชมีไชยเพียงแต่ว่าไม่บอกจะสร้าง แต่ว่าในหนังสือเรียนของ
 เด็ก ๆ หรือในวรรณคดีในอันที่เป็นหลักฐานทางโบราณคดีอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เราก็
 เชิดชูพระเกียรติยศอยู่เป็นประจำใจเป็นอันมาก แล้วถ้าหากว่าจะสร้างอีกเป็นการสมควร
 หรือไม่ที่จะสร้างให้ใหญ่โตสมกับพระเกียรติยศจริง ๆ ถ้าเช่นนั้นเงินจำนวนเท่านี้ห้ามเห็น
 หรือว่าจะเป็นการสมควรแก่เกียรติยศ ท่านจะเห็นพ้องด้วยหรือไม่ก็ยอมแล้วแต่ท่านจะ
 พิจารณา แต่ในการพิจารณาของคณะกรรมการนั้นเป็นอย่างไรนี้ และถ้าหากว่าบ้านเมือง
 เป็นปกติเรียบร้อยดี เงินทองมีมากและได้พิจารณากันอย่างรอบคอบแล้วจะสร้างที่สุพรรณ
 หรืออยุธยาหรือที่พิษณุโลกอะไรก็จะได้พิจารณาสุจริตโดยรอบคอบและสมพระเกียรติยศ
 จริง ๆ ไม่ใช่ชุลลิตทำอะไรรวดเร็วแล้วภายหลังไปนึกว่าไม่ถอยจะถุกนัก เพราะเหตุนี้
 กรรมการจึงได้ตัดเงินจำนวนนี้ออก สำหรับข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเงินจำนวน
 นี้ตัดก็จะได้ให้ทหารสำหรับที่จะใช้ในการป้องกันบ้านเมืองในสถานการที่สำคัญเช่นนี้ อย่าง
 เป็นคนว่าคงจะให้ท่านอาจจะเข้าใจหรือท่านผู้ใดที่ติดแน่นที่อากาศที่หนึ่งอยู่ที่นี้คงจะทราบว่
 การที่เราจะใช้น้ำมันสำหรับนักบินฝึกหัดก็ไม่ถอยจะเพียงพออยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราเอาเงิน
 เหล่านี้ไปใช้ป้องกันอากาศก็จะมีประโยชน์ ข้าพเจ้าคงเห็นอย่างนั้น แต่กรรมการ
 เห็นว่าส่วนมากไปเอา จะเอาอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ยอม ข้าพเจ้าเรียนแต่โดยย่อ อย่างนี้
 ม.จ. ชัชวาลิก เกษมสันต์ : กระผมมีได้ทั้งกรรมการชี้แจงแล้วก็ยังสงสัยอยู่อย่างนี้
 ท่านว่าการสร้างอนุสาวรีย์เช่นนี้จะมีพระราชเป็นต้น เขาใช้เงินเรียบร้อยกัน จึงไม่สมควร
 ใช้เงินงบประมาณบ้านเราสร้างให้ว่าง ประมาณปี ๒๔๕๓ สภาไก่ออนุมัติเงินช่วยในการสร้าง
 อนุสาวรีย์พระเจ้าตากสิน เมื่อครั้งนั้นใช้เงินงบประมาณได้ ครั้นถึงหน้าจะโตได้เช่นเดียวกัน
 แล้ว ๒ แสน ๕ หมื่นไม่พออีกอาจจะเรียกได้ ที่นี้ก็น่าตั้งประเด็นว่าอนุสาวรีย์พระนเรศวรมหาราช
 อนุสาวรีย์ที่ขอนแก่นก็เป็นความจริง

ภาค

แล้วท่านเจตีย์ ข้าพเจ้าก็เคยเห็นว่าเป็นอย่างไร เป็นเหมือนสถานที่ว่างจะไม่สมควรบำรุง
 ขึ้นมาหรือ แต่ก็นักเป็นเรื่องนอกประเด็น ข้าพเจ้าจะชี้ว่า ที่มีอยู่แล้วก็เหมือนกับว่าไม่มี
 เท่านั้นเอง **ข้อที่จะประกอบการวินิจฉัย** ข้าพเจ้าจึงอยากทราบว่า รัฐบาลได้อนุมัติเงิน
 จำนวนนี้ไป 2 แสน 5 หมื่นบาทแล้วรัฐบาลจะทำอะไร ถ้าไม่ทำข้าพเจ้าก็เห็นจะต้องยอม
 แบบกรมพาณิชย์ แต่ถ้าวินิจฉัยท่านใหม่แผนการแล้ว จะจ่ายเงิน 2 แสน 5 หมื่นบาท
 น้อย่างใด ข้าพเจ้าจะใคร่เตรียมที่จะสนับสนุนท่านถ้าข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอประทาน
 ทราบด้วย แต่เรื่องที่ยกรรมาธิการที่ ^{ว่า} จะให้กับทหารนั้น ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมไม่ตั้งใน
 งบประมาณ คือโอนไปประเภทจ่ายอย่างอื่นที่ไม่ใช่ ถ้าไม่โอนแล้วข้าพเจ้าสงสัยว่า
 จะจ่ายชื่อน้ำมันหรือจะให้อะไร ๆ กับทหารก็จะทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอร้องว่า
 ใครเตรียมการอย่างใดในข้อนี้ และก็หวังว่าจะได้รับคำสั่งจากรัฐบาลเหมือนกัน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : เงิน
 สร้างอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เป็นเงินซึ่งคณะกรรมการของสภามหาชนได้พิจารณา
 เติมขอที่จะให้ตั้งไว้เพื่อจะสร้างอนุสาวรีย์ท่านเองเหมือนกันที่จะสร้างอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสิน
 เงินจำนวน 2 แสน 5 หมื่น 5 พันบาทนี้ บางทีจะไม่พอที่จะต้องอาศัยเงินรายโร เช่นเดียวกับ
 กับอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสิน ซึ่งเวลานี้กำลังกระทำอยู่ ซึ่งการดำเนินการ เช่นนี้จะให้ทางกรม
 ศึกษาธิการทุกปีการศึกษา เช่นเดียวกับอนุสาวรีย์พระเจ้าตากสิน

ม.จ. ชัชวาลย์ เกษมสันต์ : ที่จะเตรียมการนี้ให้กรมศิลปากรทำนั้น อาจจ
 ทำเสร็จเงินปีนี้หรือไม่ จะใช้งบประมาณปีนี้หรือไม่ ถ้าไม่ทันในงบประมาณปีข้าพเจ้าก็คิดว่า
 กรมพาณิชย์ถูก แต่ถ้าจะห้ามผมเห็นว่าควรจะปล่อยให้ไปตามที่เสนออุทิสภามา เพราะฉะนั้น
 ขอประทานทราบข้อเท็จจริงอีกนิดหนึ่ง

นายเสวกร เป็นพงศสาณศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง คือในการ
สร้างนี้ ก็ทำแบบที่กรมศิลปากร แล้วเงินจำนวนนี้ก็ใช้ไ้แค่เพียงในปีนี้ ถ้าหากว่าเงินไม่พอ
ก็จะสร้างเพียงพระบรมรูป ส่วนถาดนั้นทำทีหลัง

ม.จ.ชัชวาลิก เกษมสันต์ < รัฐบาลไ้บอกต่อสภานี้ว่าจะเริ่มลงมือสร้างหรือจะ
ใช้เงินไ้ในปีนี้แล้ว กระทบขอเสนอว่าให้คงไว้ความร่างเดิมสำหรับเรื่องอนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรนี้

พระยาอาษาจักรมนตรีบาล < กรมการ > ตามที่ไ้ชี้แจงมาแล้วเป็น เรื่องที่เข้า
ใจฉิดกั้น เป็นเรื่องที่ไม่ตรงกับความจริง เพราะที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจง ท่านควรชี้แจงใน
หน้าที่กรมการเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องรัฐบาลรับรองในเรื่องพระบรมรูปพระนเรศวรมหาราช
เพราะเหตุมีสมาชิกหนึ่งขอแปรญัตติสร้าง ๕ พันบาท ที่ไหนมาหนึ่งแสนห้าหมื่น ไม่ใช่รัฐบาล
เป็นในชั้นกรมการเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านอ้างรัฐบาลไ้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่าน
รัฐมนตรีทุกคนคน ไ้ได้รับรองในเรื่องนี้ เป็นเรื่องเข้าใจฉิดกั้น แต่อย่างไรก็ดีข้าพเจ้า
ขออ้างว่าอาจมีความเข้าใจฉิดกั้นบางประการ คือพระบรมรูปสมเด็จพระนเรศวรมหา
ราชนี้สร้างแล้วที่พิษณุโลก สร้างขนาดเท่าตัวคนจริง ๆ สร้างไว้แล้ว แล้วเขายังมีเงิน
ทุนอะไรค้าง ๆ สำหรับพระบรมรูปพระนเรศวรมหาราชนี้ทุกประการ แต่ที่สร้างขึ้นใหม่
นี้ไม่ว่าจะสร้างเอาไว้ทีไหน จะที่อยุธยาหรือที่อื่นไ้ก็ดีข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ดี
ผู้แปรญัตติที่ขอเงิน ๕ พันบาท หรือที่เพิ่มขึ้น คือผู้แทนพิษณุโลก แต่ไ้ไปสอแค้นหมิ่น
กรมการฝ่ายรัฐบาลไ้ แต่ไ้ใช้รัฐบาลไ้มากขึ้น แต่ว่าทางกรมการของวุฒิสภา
เห็นว่าการสร้างไม่ซัดข้อง หรือที่จะมีอย่างนี้ไม่ซัดข้องอย่างไร อย่างที่ท่านประธาน
กรมการชี้แจงแล้ว แต่ว่ายังไม่ถึงกาลที่จะสร้าง เพราะว่าจะยังมีเหตุจำเป็นที่จะต้อง
เอาเงินไปใช้จ่ายอย่างอื่นมากกว่า แต่ว่าข้าพเจ้าเองเป็นคนซัดข้องว่าถ้าจะตัดกั้ก็
เลยจะเอาไปใช้อย่างอื่นไ้ไม่ได้ เพราะทหารเขาคงมีมากแสดงว่าพลเพียงแล้ว ถ้าเอา

ไม่ให้เขา เขามองว่าไม่เอา จะว่าอย่างไร ,เพราะฉะนั้นในคณะกรรมการจึงทำให้
เป็นเงินคงคลังทีเดียว เพราะฉะนั้นท่านจะวินิจฉัยอย่างไรก็ดี แต่ที่จะสร้างอนุสาวรีย์
สมเด็จพระนเรศวร ไม่ใช่รัฐบาล เป็นความเห็นของกรรมการในชุดนั้นเท่านั้น

แต่ถ้าเท่าที่ทราบ อย่างพระพุทธรูปเจ้าอนันตโกศลในทางศิลปกรรมก็ได้สัมฤทธิ์จะวาง
ภาพและจำลองขึ้น เป็นรูปหล่อในหอพระธาตุมุทญ์นี้ แม้ผู้ของพระเจ้าวรวงศ์เธอฯ ไม่
ทราบว่า เป็นรูปของท่านจริงหรือไม่ อย่างไรก็ตามนักศิลปกรรมที่สนใจเพียงสามารถที่จะ
ค้นคว้าประวัติศาสตร์และที่วางกรรมในอุโมงค์ศิลาให้ใกล้เคียงหรือให้มีลักษณะของบุคคลสาขา
ใด อันยังไม่แน่ชัดหาอะไร

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็น
ว่าควรจะลงมติว่าควรเร่ง เลื่อนไปปรกฐนมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 6 คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องเงินจำนวนที่ตามกรมการไปปรก
ฐนมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 41 คน

ประธานวุฒิสภา : เห็นกันว่าคัดตามกรมการต่อไป

เลขาธิการวุฒิสภา : ในมาตรา 3 นั้น มีแก้ที่รายการเดียว คือไป

มาตรา 4 มาตรา ๕ มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา ๑

ประธานวุฒิสภา : เหมาระเบียงวาระที่ ๓ แล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๓
ผู้ใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติไปปรกฐนมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 67 คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วยไปปรกฐนมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยว่าเห็นชอบด้วย ร่างพระราชบัญญัติที่มีการแก้ไข

จะได้อภิปรายตามรัฐธรรมนูญ

529

วิจิตร ๓. 7/2

สภาผู้แทน พ.ศ. ๒4๑๖ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณา
เป็นวาระที่ ๑ เพื่อคณะกรรมการเข้าประชุมครั้งที่

บัญชีการลงทะเบียนของกรรมการวิสามัญผู้สมัคร
 1. บัญชีการลงทะเบียนของกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

สภาผู้แทนราษฎรไทยที่มีอยู่แต่เดิม คณะกรรมการวิสามัญผู้สมัคร
 1. บัญชีการลงทะเบียนของกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ชื่อทางราชการ

ไม่มีการแก้ไข

ลำดับรายชื่อ

"

มาตรา 1

"

มาตรา 2

"

มาตรา 3

"

มาตรา 4

"

หมวด 1 บททั่วไป

"

มาตรา 5

มีการแก้ไข

มาตรา 6

"

มาตรา 7

"

มาตรา 8

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 9

มีการแก้ไข

มาตรา 10

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 11

มีการแก้ไข

มาตรา 12

"

มาตรา 13

"

มาตรา 14 แก้

คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 14

ไม่มีการแก้ไข

หมวด 2 บทระบอบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

"

มาตรา 15

"

มาตรา 16

มีการแก้ไข

มาตรา 17

"

มาตรา 18

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19

"

หมวด 3 บทระบอบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

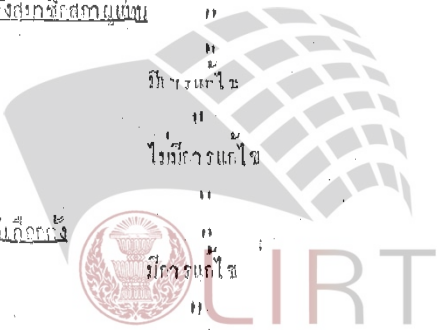
"

มาตรา 20

มีการแก้ไข

มาตรา 21

"

- มาตรา 21 ตรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
- มาตรา 22 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
- หมวด 4 ผู้มีหน้าที่เลือกตั้งและขาน เป็นเหตุผู้ที่มีหน้าที่เลือกตั้ง โว้ที่การแก้ไข
- มาตรา 23 โว้ที่การแก้ไข
- มาตรา 24 "
- มาตรา 25 "
- มาตรา 26 "
- มาตรา 27 กรรมการแก้ไข

พระมหากษัตริย์อภิบาล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
 มาตรา 27 ตรี มีความถึงนี้
 "มาตรา 27 ตรี บุคคลใดที่มีลักษณะ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 ในหน่วยเลือกตั้งแห่งใด หากบุคคลนั้นส่งมายัติที่อยู่ โดยถูก
 เรียกตัวแล้ว รับราชการทหารหรือกำลังพลประจำหน่วย กษัตริย์ที่
 ราชสงคราม ในระหว่างที่มีราชการดังกล่าวแล้ว ในบุคคล
 นั้นมีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้ง ณ ที่ที่ตนเคยเดิม
 เพราะเหตุแห่งเดียว"

ที่ประชุมใหม่แก้ไขด้วย ผู้เสนอขอสงวนไว้ข้อที่ภายในสภา

- มาตรา 28 กรรมการแก้ไข
- มาตรา 29 ตรี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
- มาตรา 30 กรรมการแก้ไข
- มาตรา 31 "
- มาตรา 32 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่
- มาตรา 33 กรรมการแก้ไข
- มาตรา 34 "
- มาตรา 35 โว้ที่การแก้ไข
- มาตรา 36 กรรมการแก้ไข
- มาตรา 37 โว้ที่การแก้ไข

หมวด 5 คณะกรรมการและขาน

- มาตรา 38
- มาตรา 39

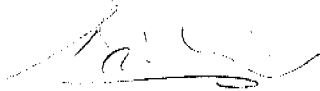

<u>มาตรา 40</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 41</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 42</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ คู่มือผู้สมัคร</u>	"
<u>มาตรา 43</u>	"
<u>มาตรา 44</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด 7 การลงคะแนนเลือกตั้ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 45</u>	"
<u>มาตรา 46 บว</u>	กรมการเลือกตั้งเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา 46</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 47</u>	"
<u>มาตรา 48</u>	"
<u>มาตรา 49</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 50</u>	"
<u>มาตรา 51</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 52</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 53</u>	"
<u>มาตรา 54</u>	"
<u>หมวด 8 การตรวจและรวมคะแนน</u>	"
<u>มาตรา 55</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 56</u>	"
<u>มาตรา 57</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 58</u>	"
<u>มาตรา 59</u>	"
<u>หมวด 9 การคัดค้านการเลือกตั้ง</u>	"
<u>มาตรา 60</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 61</u>	"
<u>หมวด 10 บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 62</u>	"
<u>มาตรา 63</u>	"
<u>มาตรา 64</u>	มีการแก้ไข

มาตรา 65
มาตรา 66
มาตรา 67
มาตรา 68
มาตรา 69
มาตรา 70
มาตรา 71
มาตรา 72
มาตรา 73
มาตรา 74
มาตรา 75
มาตรา 76
มาตรา 77
มาตรา 78
มาตรา 79
มาตรา 80
มาตรา 81

ไม่มีการแก้ไข
"
มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข
"
มีการแก้ไข
"
ไม่มีการแก้ไข
"
มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข
"
มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข
มีการแก้ไข
ไม่มีการแก้ไข
มีการแก้ไข

(นายอนงnit อนงnit)
เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

พ.ศ. ๒๕๐...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้กำหนดว่าความ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๐..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"หน่วยเลือกตั้ง" หมายความว่า ท้องถิ่นที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนน

เลือกตั้ง
"ที่เลือกตั้ง" หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

เลือกตั้ง
"วันเลือกตั้ง" หมายความว่า วันที่กำหนดเพื่อทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้เจ้าพนักงานออกกฎกระทรวงระเบียบควบคุมการเลือกตั้ง และการอื่น ๆ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ

เลือกตั้ง

มาตรา 5 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน จะทำได้คือเมื่อได้ทราบระชาชน
ผู้มีสิทธิในค่า เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนแล้ว

พระราชกฤษฎีกานั้น ให้มีผลก่อนวันเลือกตั้งและกำหนดระยะเวลาที่สมาชิกได้รับ
เลือกตั้งและระชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในวันเลือกตั้งแล้ว

มาตรา 6 เมื่อได้ทราบผลพระราชกฤษฎีกาในค่าเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
แทนแล้ว ให้พระมหากษัตริย์โดยทางราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลตั้งแต่วันเลือกตั้ง
ในพระราชกฤษฎีกา และให้ขาดผลประจำจังหวัดที่ประกาศให้ทราบแล้วเลือกตั้ง
ในระยะเวลาดังกล่าวนี้ เลือกตั้งตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องประกาศ
ทางราชกิจจานุเบกษา เลือกตั้งใหม่ก่อนกว่าสามเดือน

มาตรา 7 ราชกิจจานุเบกษาที่เลือกตั้งทั่วไป จะมี การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
แทนในจังหวัดใดใดก็ตาม ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันเลือกตั้ง
ใหม่ก่อนกว่าหนึ่งเดือน

มาตรา 8 จังหวัดใดที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เต็มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนที่จะมี
การเลือกตั้งใดในจังหวัดนั้น ให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ในวันเลือกตั้ง โดยไม่ต้องทำการลงคะแนนเลือกตั้ง

มาตรา 9 นายจ้างผู้รับและตัวแทนที่มีอำนาจสั่งการแต่ผู้จ้างต้องให้ความ
สะดวกตามสมควรแก่ผู้จ้างที่อยู่ในบังคับด้วยสัญญาในอันที่จะใช้สิทธิเลือกตั้งและสมัครรับเลือกตั้ง

นายจ้างที่ตนส่งผู้ไปในพรรคการเมือง หรือยังกับแก๊งทางการเมืองและของพรรคอื่น
หรือหัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานเมือง หรือหน่วยงานราชการอื่นของจังหวัดนั้น
งานใด ๆ ที่อยู่ในบังคับด้วยสัญญา และหัวหน้าหน่วยงานมีอำนาจควบคุมโดยชอบ

นายจ้างในบังคับสัญญาซึ่งมีหน้าที่ให้ความสะดวกแก่ผู้จ้างตามความในวรรคก่อน
ผู้จ้างนายจ้างที่จ้างผู้จ้างในวงเงินค่าจ้างเกิน นายจ้างควบคุมหรือให้ยื่นคำร้องควบคุม
ผู้จ้างในบังคับเลือกตั้งเป็นลงคะแนน

มาตรา 10 ในทางระชาชน ใดส่วนหนึ่งหรือหนึ่งจังหวัดที่มีสิทธิเลือกตั้ง
ไม่จำเป็นต้องทราบว่ามีใครลงคะแนนเลือกตั้งผู้ใด

มาตรา 11 ในวันเลือกตั้ง ภายในบริเวณเขตตามชั้นเขตเลือกตั้งที่ผู้สมัคร
เลือกตั้ง ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำ หรือทำหน้าที่โฆษณาเป็นการเลือกตั้ง
ภายในเขตที่ตนนำชื่อกandidacy เข้าไปภายในเขตดังกล่าวในวาระก่อน เว้นแต่
เป็นหน้าที่ที่หาความสงบเรียบร้อย ๗ ที่เลือกตั้งนั้น

มาตรา 1๑ ทำหน้าที่ในคดีที่มิได้คดีอาญา กระทำอาชญากรรม ในพรรษา
ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง โดยเจตนา ช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้ผู้อื่น
เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน หรือโดยเจตนากระทำให้ผู้อื่นเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
ผู้แทน

มาตรา 13 การฟ้องผู้กระทำความผิดตามบทระบอบคดีนี้เกี่ยวกับกาเลือกตั้ง
ในเขตจังหวัดใด พงศาวดารจังหวัดหรือในเขตจังหวัดอื่นใดในเขตจังหวัดที่มีสิทธิ์
ฟ้องผู้กระทำความผิดศาลใดด้วย

มาตรา 13 ตรี ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามความในมาตรา 17
มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ในจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดอุทัยธานีโดยศาลแขวงและศาล
จังหวัด ในจังหวัดอื่นใดแต่ศาลจังหวัด ซึ่งไปแล้วแล้วคดีจะเกิดขึ้นในเขตของศาลใด
ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีดังกล่าวตามความในมาตรา ๑๔ ในจังหวัดนครสวรรค์
และจังหวัดอุทัยธานีโดยศาลแขวง ในจังหวัดอื่นใดแต่ศาลจังหวัด ในกรณีที่ศาลจังหวัด
กล่าวมาศาลหนึ่งไม่จังหวัดเดียวกัน ในศาลจังหวัดซึ่งมีตั้งศาลากลางจังหวัดอยู่ในเขต
เป็นศาลที่มีอำนาจ

มาตรา 14 นอกจากหน้าที่ซึ่งระบไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในคณะกรรมการ
จังหวัดและคณะกรรมการอำเภอให้มีหน้าที่จัดการให้ความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อย
ในการเลือกตั้ง

หมวด ๒
การสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

มาตรา 15 ในการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งมิได้สมัครรับ
เลือกตั้งได้แต่เพียงจังหวัดเดียว

มาตรา 16 การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดใด ใน
วันสมัคร ๗ ศาลากลางจังหวัดนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกา

การยื่นใบสมัครนั้น ผู้สมัครต้องไปยื่นด้วยตนเอง เว้นแต่

- (1) บวกรับใบสมัครเข้าไปในด้วยตนเองได้
- (2) สัมภาษณ์หรือข้อสอบอยู่ในระหว่างที่ยังมิได้มีคำพิพากษาของศาลใด

ศาลหนึ่งให้จำคุก

ในกรณีดังกล่าว ผู้สมัครอาจยื่นผู้พิทักษ์เลือกตั้ง เป็นตัวแทนของตนไปยื่นใบสมัครได้

การยื่นใบสมัครด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนนั้น ให้ยื่นที่ศาลที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ใบสมัครให้ไว้ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยผู้สมัครของ ผู้สมัครว่า เมื่อได้รับเลือกแล้ว จะปฏิบัติตามที่ตามความเห็นของคณะโดยปริยายใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

เมื่อข้ามหลวงประจำจังหวัดได้รับใบสมัครแล้ว ต้องจัดให้มีการลงมติให้มารับไว้เป็นหลักฐาน และออกใบรับใบสมัครในใบสมัครในวันที่ได้รับใบสมัครนั้น

ใบข้ามหลวงประจำจังหวัดรับพร้อมแล้วและพิจารณาว่า ผู้สมัครรับเลือกที่จะสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติใดหรือไม่ ถ้าใดก็ไม่พบปรากฏรับไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด แล้วแจ้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทราบโดยด่วน

มาตรา 17 ถ้าข้ามหลวงประจำจังหวัดไม่ยอมรับสมัคร ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดให้โดยไม่มีหมายเรียกหรือหมายเรียกเป็นหนังสือ หรือหมายเรียกเป็นหนังสือแล้ว ในทำเป็นการพิจารณาตามพระราชบัญญัติหรือการพิจารณาโดยคณะโดยด่วนแล้ว ในรับสมัครหรือไม่ คำสั่งของศาลนี้ให้ถือว่าเป็นที่สุดแล้วในศาลแจ้งคำสั่งไปยังข้ามหลวงประจำจังหวัดโดยด่วน

ในกรณีที่ศาลสั่งให้รับสมัคร ในข้ามหลวงประจำจังหวัดหรือศาลากลางจังหวัด และถ้าใช้ทั้งการพิจารณาด้วยวิธีอื่นแล้ว ที่ในข้ามหลวงประจำจังหวัดแจ้งคำสั่งศาลให้กรมการฯ พิจารณารายโดยด่วน การที่ในข้ามหลวงประจำจังหวัดและกรมการฯ พิจารณารายโดยวิธีอื่นไปศาลคำสั่งเดิมของข้ามหลวงประจำจังหวัดก่อนได้พิจารณาคำสั่งศาลให้ลงมติแล้วนั้น เป็นอันสมบูรณ์ความหมาย

ห้าปี หรือเดิมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๓๖ สมาชิกวุฒิสภา

(๒) บุคคลอยู่ในลักษณะใดต่อไปนี้โดยขาดแปลงชาติ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ด้วยเหตุไว้ใน (๑) และใช้โดยมีค่าในในราชอาณาจักหรือติดต่อกับกันแต่ได้แปลงชาติมาแล้วใหม่ บ่อยกว่าสิบปี

มาตรา ๒๔ ในขณะรวมร่างอำเภอจัดตั้งใหม่ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสำหรับแต่ละหน่วยเลือกตั้งในขณะเขียนถาวร เกินไว้ ๓ ที่ว่าการอำเภอ

มาตรา ๒๕ จะ มีเพียงผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งนั้น ในการจัดทำครั้งแรก ในท้องถิ่นที่จะ เป็นส่วนระ โภครวมที่ได้สำรวจจริงที่สุดซึ่งใด แต่ใช้ ให้เดิมกับที่ที่มีสิทธิ์ขาดระบอบใด ในขณะรวมการอำเภอแต่ใด ให้เดิมกับที่ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ถูกของโดยมีสิทธิ์ขาดกับที่ใด

มาตรา ๒๖ จะ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างน้อยต้องมีรายการดังนี้

๑. ชื่อตัวและชื่อสกุล
๒. เพศ
๓. วัน เดือน ปีเกิด
๔. ชื่อบิดามารดาและสถานศึกษาของบิดามารดา
๕. ที่เกิด
๖. ที่อยู่ปัจจุบัน
๗. อาชีพ
๘. ตำแหน่งประกอบอาชีพ
๙. การศึกษา

รายการใดที่มีได้ไม่ปรากฏตามจะ เป็นส่วนระ โภครวม ในขณะรวมร่างอำเภอสำรวจเพิ่มเติมโดยประกาศในทราบค่าแห่งระยะเวลาที่สำรวจ

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่ในขณะ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนร่วมกับเลือกตั้งใด ในขณะเขียนเลือกตั้งใดเฉพาะหน่วยเลือกตั้งนั้น ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่ในขณะ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งภคกว่าหนึ่งแห่ง ให้มีสิทธิเลือกตั้งเฉพาะเลือกตั้งใดเฉพาะแห่งเดียว

เมื่อคณะกรรมการอำเภอพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ผู้สมัครผู้สมัครทั้งนี้ทั้งนี้
ที่ผู้มีคำสั่งใหม่คำสั่งเดิมดี ในคณะกรรมการอำเภอแจ้งในบุคคลที่สมัครใหม่และผู้
สมัครใหม่โดยสมัครโดยสมัคร บุคคลผู้สมัครอื่นหรือผู้สมัคร แล้วแต่กรณี มีสิทธิยื่นคำร้อง
ต่อศาลจังหวัดได้ และให้ผ่านพ้นตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายนปี ๒๕๒๖

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในตำแหน่งเลือกตั้งแล้ว
การยื่นคำร้องตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๓๐ จะต้องยื่นก่อนวันเลือกตั้งในวัน
ยื่นคำร้อง

มาตรา ๓๑ ในคณะกรรมการอำเภอผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกตั้งผู้ใด
ไว้ตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาจะแนบก่อนวันเลือกตั้งในวัน
ยื่นคำร้อง

มาตรา ๓๒ ในวันก่อนวันเลือกตั้งในวันยื่นคำร้อง ในคณะกรรมการพิจารณาจะแนบ
ไปประชุมกันตั้งแต่วันที่ ๕.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ที่เลือกตั้ง เพื่อรับ
คำร้องซึ่งผู้มีสิทธิเลือกตั้งยื่นให้แก้ไขเพิ่มเติมรายชื่อผู้เลือกตั้งเลือกตั้งตาม
มาตรา ๒๐ และเมื่อกรรมการพิจารณาแล้ว ถ้าการแก้ไขเพิ่มเติมเป็นการแก้ไข
เพราะข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้กรรมการมีอำนาจแก้ไขในกรณีความจำเป็นจริง
และในแจ้งการแก้ไขไปยังคณะกรรมการอำเภอทราบ การแก้ไขเพิ่มเติมนอกจากนี้
ให้กรรมการนำความขึ้นเสนอคณะกรรมการอำเภอเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมตาม
มาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๐ ต่อไป

เมื่อคณะกรรมการอำเภอได้รับคำร้องพร้อมด้วยความเห็นของคณะกรรมการ
แล้ว ในคณะกรรมการอำเภอรับพิจารณาคำร้องและดำเนินการตามมาตรา ๒๐
และมาตรา ๓๐ ไว้โดยด่วน

มาตรา ๓๓ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใด มีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำหรับหน่วยเลือกตั้งใด ถ้าย้ายที่อยู่ไปหน่วยเลือกตั้งเดิมก่อน และประสงค์จะ
ย้ายชื่อของตนออกจากทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่ ในแจ้ง
ต่อกรรมการอำเภอซึ่งในกรรมการอำเภอแก้ไขทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน
ทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ถ้าย้ายไปอยู่ที่ยังในทางที่อำเภอเดียวกัน และประสงค์จะย้ายชื่อของตน
ออกจากทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่ ให้แจ้งย้าย
กรรมการอำเภอของที่ เมื่อคณะกรรมการอำเภอพิจารณารายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งปรากฏ
ในทะเบียน ก็ให้แจ้งย้ายชื่อจากทะเบียนของหน่วยเดิมไปตั้งไว้ในทะเบียนของหน่วย
ใหม่ และขอใบรับใหม่เป็นหลักฐาน

การเร่งย้ายตามความในวรรค ๑ วรรค ๒ นั้น ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในระหวังกที่จะไป
 ย้ายจากกรมการอำเภอควบคุมตนเองได้ แต่กรณีที่ผู้ใดในเขตเทศบาล ที่ในผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้หนึ่งการ
 ย้ายจากอำเภอหนึ่งมาตั้งที่ แต่ที่ในกรณีที่ย้ายนอกเขตเทศบาล หนึ่งในที่จะ เป็นของขึ้นในกรณีอยู่ในเขต
เทศบาล ในที่นั้นรับทราบจะเป็นของขึ้นแล้วแต่กรณีออกใบรับไว้ไว้เป็นหลักฐาน แล้วในที่นั้น
รับทราบจะเป็นของขึ้นรับส่งการ ยั้งกล่าวข้างบนไปยังกรมการอำเภอท้องที่เพื่อเอาไว้จะเป็น
 หลักเลือกตั้ง

คำร้องเร่งย้ายและใบรับ ให้ไว้ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดย้ายไปอยู่ต่างอำเภอ และประสงค์จะย้ายชื่อของตน
 การทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิม ในแจ้งย้ายชื่อกรมการอำเภอท้องที่เดิม เมื่อกรมการอำเภอ
 ท้องที่เดิมปรากฏชื่อผู้ยื่นในทะเบียน ในที่แห่งหนึ่งซึ่งผู้ยื่นย้ายเหตุการย้ายไว้ใบทะเบียน
 ออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน และในผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เร่งย้ายขึ้นใหม่ นำใบรับแจ้งย้ายไปยื่นต่อ
 กรมการอำเภอท้องที่ที่ตนไปอยู่ในใหม่ เมื่ออยู่ในท้องที่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เมื่อกรมการอำเภอ
 ท้องที่ใหม่แจ้งย้ายเป็นการถูกต้อง ก็ให้กรการลงชื่อผู้ยื่นในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของหน่วย
 เลือกตั้งที่ย้ายไปอยู่ แล้วออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นย้ายเลือกตั้งในระหวังกเลือกตั้งครั้งหนึ่งหรือครั้งหนึ่งครั้งหนึ่ง
 ย้ายจากท้องที่หนึ่งไปอยู่ท้องที่ใหม่ ในที่แห่งหนึ่งซึ่งผู้ยื่นย้ายเหตุการย้ายไว้ใบทะเบียน
 ออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน และในผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เร่งย้ายขึ้นใหม่ นำใบรับแจ้งย้ายไปยื่นต่อ
 กรมการอำเภอท้องที่ที่ตนไปอยู่ในใหม่ เมื่ออยู่ในท้องที่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เมื่อกรมการอำเภอ
 ท้องที่ใหม่แจ้งย้ายเป็นการถูกต้อง ก็ให้กรการลงชื่อผู้ยื่นในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของหน่วย
 เลือกตั้งที่ย้ายไปอยู่ แล้วออกใบรับไว้เป็นหลักฐาน

การเร่งย้ายตามความในวรรค ๑ และ วรรค ๒ นั้น ถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งในระหวังก
 ย้ายจากกรมการอำเภอควบคุมตนเองได้ แต่กรณีที่ผู้ใดในเขตเทศบาล ที่ในผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 ย้ายจากอำเภอหนึ่งมาตั้งที่ แต่ที่ในกรณีที่ย้ายนอกเขตเทศบาล หนึ่งในที่จะ เป็นของขึ้นในกรณีอยู่ในเขต
เทศบาล ในที่นั้นรับทราบจะเป็นของขึ้นแล้วแต่กรณีออกใบรับไว้ไว้เป็นหลักฐาน แล้วในที่นั้น
รับทราบจะเป็นของขึ้นรับส่งการ ยั้งกล่าวข้างบนไปยังกรมการอำเภอท้องที่เพื่อเอาไว้จะเป็น
 หลักเลือกตั้ง

คำร้องเร่งย้ายและใบรับเร่งย้าย ให้ไว้ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งย้ายลง ในผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่รับแจ้งการย้ายตามกฎหมายแจ้ง
 ย้ายตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงไปยังกรมการอำเภอท้องที่ที่ย้ายไปในกรณี
 ย้ายแล้วนั้นให้โดยกรมการอำเภอท้องที่นั้น

เมื่อกรมการอำเภอได้รับแจ้งการย้ายตามความในวรรคก่อน ถ้าผู้ย้ายมีชื่ออยู่ใน
 ในผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรายชื่อเลือกตั้งแห่งอำเภอหนึ่ง ก็ให้จำหน่ายชื่อออกเสียจากทะเบียน ใน
 ที่ผู้ย้ายมีชื่อในรายชื่อเลือกตั้งแห่งอำเภออื่น ในนามของเดิมในวรรคหนึ่งยกใบรับฉบับโดยสมบูรณ์

มาตรา ๓๖ ผู้ใดมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
 ถูกเกณฑ์จากกรมการอำเภอใดก็ตามจะเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามความในมาตรา ๓๔ แห่ง และ
 ยั้งกระนั้นชื่อของคนที่หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในที่นั้นไปแจ้งย้ายตามกรมการอำเภอท้องที่ใหม่
 ก็จะเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ตั้งแต่วันที่ผู้ย้ายมีคุณสมบัติครบถ้วน และอย่างช้าของคนที่หนึ่งเลือกตั้ง
 ตามความข้างต้น

เมื่อกรมการอำเภอได้รับแจ้งการย้ายตามความในวรรคก่อน และต่อมานในคราว
 ย้ายเลือกตั้งใดแล้ว ก็ให้ลงชื่อผู้ยื่นย้ายในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา ๓๗ เมื่อศาลได้มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้ใดแล้ว ให้ศาลแจ้งไปยังคณะกรรมการข้าราชการเข้าเกณฑ์ตุลาการ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งซึ่งนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยทั่วกัน และให้คณะกรรมการข้าราชการเข้าเกณฑ์ตุลาการ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งซึ่งนั้น ณ ที่ว่าการเข้าเกณฑ์แล้ววิกริการมีหน้าที่แล้ว เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งลงไว้ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

หมวด ๕
กรรมการตรวจคะแนน

มาตรา ๓๘ ก่อนวันเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการเข้าเกณฑ์ตุลาการตรวจคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งหน่วยละห้าคน และตั้งเสมียนคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้ง ตามบทบัญญัติในบทบัญญัติที่สามสิบสองของประมวลกฎหมายอาญาว่าเห็นสมควร ให้ให้มีจำนวนลงและตั้งบุคคลอื่นแทน

ให้คณะกรรมการตรวจคะแนนเลือกตั้งกรรมการตรวจคะแนนหนึ่งคนเป็นประธาน และเมื่อประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการตรวจคะแนนเลือกตั้งนั้นคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในคราวประชุม

กรรมการตรวจคะแนนมีหน้าที่คำนวณเสียงเลือกตั้งความถูกต้องและให้มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในดีเลือกตั้ง ห้ามมิว่ากล่าว ผู้ใดที่กระทำผิดเป็นถึงติดวางขบวนในกิจการเลือกตั้ง หรือจะพาลความไม่เรียบร้อยอื่น กรรมการตรวจคะแนนมีอำนาจจะใหญ่ขึ้นออกไปจากดีเลือกตั้งใด แต่คงไม่ขัดต่อภารกิจผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่สิทธิใน การ ลงคะแนนเลือกตั้ง

มาตรา ๓๙ กรรมการตรวจคะแนนและเสมียนคะแนน ให้ตั้งบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งมีความประพฤติดีตามมาตรฐานและ เดียงหนึ่งร้อยโดย

ห้ามมิให้ตั้งข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง นายเทศมนตรีเทศมนตรี หรือพนักงานเทศบาลอื่น ๆ ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้แทนผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการตรวจคะแนน และห้ามมิให้ตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้แทนผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นเสมียน คะแนน

มาตรา ๔๐ การวินิจฉัยปฏิบัติการใด ๆ ของกรรมการตรวจคะแนน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกฎหมาย ถ้าจำนวนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมของเสียงเพิ่มอันได้ยกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

• มาตรา 41 ในทวิบทวิธานคดีให้ถือว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตามความใน มาตรา 38 และมาตรา 45 เป็นเจ้าพนักงานความความหมายแห่งกฎหมายคดีปกครองชั้นต้น

มาตรา 42 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 38 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใดได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจคะแนน หรือเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งใด ซึ่งคนมิได้มีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของหน่วยเลือกตั้งนั้น ให้ลงคะแนน ณ หน่วยเลือกตั้งซึ่งตนไปประจำอยู่นั้นได้ โดยให้กรรมการอำเภอ ซึ่งคนมีชื่อในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจัดการ เก็บข้อลงใบมีตรารายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ตนไปประจำอยู่ได้ และลงคะแนนลงในซองใบมีตรารายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่เก็บ ในวงที่หน่วยเลือกตั้งที่ตนไปประจำอยู่ได้ ในกรณีที่ต่างอำเภอ ก็ให้กรรมการอำเภอซึ่งผู้มีชื่อมีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งแจ้งไปยังกรรมการอำเภอแห่งหน่วยเลือกตั้งที่ตนไปประจำอยู่ซึ่งกรรมการเก็บข้อลงใบมีตรารายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้นั้นมีสิทธิลงคะแนนเฉพาะในหน่วยเลือกตั้งที่ตนไป

บทบัญญัติตามความในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับแก่บรรดาเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการอำเภอได้สั่งให้ไปมีหน้าที่เกี่ยวกับารเลือกตั้งด้วย

หมวด ๓
ผู้แทนผู้สมัคร

มาตรา 43 ผู้สมัครรับเลือกตั้งแก่ระคน มีสิทธิแต่งตั้งผู้สมัครเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนผู้สมัคร เพื่อแทนตนไปประจำอยู่ในที่ซึ่งจัดไว้ไม่ได้ เลือกตั้งได้แก่และไม่ได้ลงคะแนน

ที่ซึ่งจัดไว้สำหรับผู้แทนผู้สมัครไม่ได้เลือกตั้งนั้น ให้ผู้อยู่ในลักษณะที่ผู้แทนผู้สมัคร จะลงคะแนนเห็นการปฏิบัติกิจการของคณะกรรมการตรวจคะแนนใดโดยชัดแจ้งหนึ่งชื่อแต่งตั้งผู้แทนผู้สมัคร ให้ไปความหมายที่กำหนดไว้ในบทบรรณวรรคของผู้สมัครเป็นหนึ่งชื่อแต่งตั้งผู้แทนผู้สมัคร คณะกรรมการอำเภอที่หน่วยเลือกตั้งนั้นตั้งอยู่ก่อนวันเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการอำเภอนั้นมีสิทธิรับทราบพร้อมด้วยลงชื่อ วัน เดือน ปี ในหนึ่งชื่อแต่งตั้งนั้น แล้วมอบคืนให้แก่ผู้สมัครโดยทวน

ผู้สมัครมีสิทธิเข้าลงคะแนนผู้สมัครคนใด ซึ่งตนได้แต่งตั้ง โดยยื่นเป็นหนังสือขอรับยื่นของคณะกรรมการอำเภอก่อนวันเลือกตั้ง หรือคณะกรรมการตรวจคะแนนในวันเลือกตั้ง

การตรวจและตรวจแผน

มาตรา ๕๕ เมื่อมีการลงคะแนนเลือกตั้งแล้ว ในกรณีที่การตรวจคะแนน
และแผนโดยผู้แทน ที่มีสิทธิเลือกตั้งหรือกรรมการนิคมแผน ต้องนำข้อบกพร่อง
ที่พบ

เมื่อการนิคมแผนเสร็จแล้ว ในกรณีที่การตรวจและแผนประเภทของการ
นิคมแผน ๗ ที่เลือกตั้งนั้น แล้วให้กรรมการผู้แสดงผลของการนิคมแผนและผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งเห็นชอบไปยังคณะกรรมการอำเภอใดคนหนึ่ง แยกประเภทและรายงานที่ กับสิ่งวิ
กฤตศาสตร์ วิธีเก็บบัตรเลือกตั้งรวมทั้ง ในทำนองที่กล่าวไว้ในกฎกระทรวง

ในการทำรายงานแสดงผลของการนิคมแผน ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือผู้
แทนผู้มีสิทธิอยู่ในขณะที่จะประกาศผลของการนิคมแผน และใคร่แสดงความจำนงไว้เป็น
ความลับหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะส่งหลักฐานให้ผู้สมัครรับทำงานในข้อ
ข้างนี้หรือแผนผู้สมัครรับเลือกตั้งลงพิมพ์โดยผู้สมัครรับทำงานในข้อ

กมลประกาศผลของการนิคมแผน ห้ามมิให้ผู้ใดทำผิดในกรณีที่กรรมการตรวจ
และเขียนคะแนนแจ้งเหตุใด ในที่รวมจากบัตรเลือกตั้งซึ่งใคร่ลงคะแนนไว้หรือใน
จำนวนคะแนนอันใดลงไว้สำหรับบุคคลใด หรือในทำนองว่าผู้ใดใคร่ลงคะแนนหรือไม่

มาตรา ๕๖ บัตรเลือกตั้งคนใดที่ผิดถือว่า เป็นบัตรเสีย คือ

(๑) บัตรปลอม หรือบัตรซึ่งไม่ใช่บัตรที่ออกโดยเจ้าพนักงานอำเภอของ
ในกรณีที่จะประกาศผลเลือกตั้งในประมุข มาตรา ๕๔ ว่ากันด้วย

(๒) บัตรซึ่งผิดเงื่อนไข นาย และเรื่องใดก็ตามที่ว่าเป็นเครื่องหมายของ
ผู้สมัครรับเลือกตั้งใด

(๓) บัตรซึ่งผิดเงื่อนไขตามที่กำหนดว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนที่ให้การเลือกตั้ง
ในเขตเลือกตั้งนั้น

(๔) บัตรซึ่งผิดเงื่อนไขตามที่กำหนดว่าเครื่องหมายของบัตรจะไม่สามารถ
อ่านเครื่องหมายที่ผู้แทนนั้นได้

(๕) บัตรซึ่งมิใช่บัตร เครื่องหมายคน

(๖) บัตรซึ่งปรากฏว่ามีบัตรซ้อนอยู่ในบัตรนั้น

(๗) บัตรซึ่งมีผู้เจตนาทำเครื่องหมาย เครื่องหมาย หรือข้อความอื่นใดนอก

จากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ คัดค้านหรือในกฎกระทรวง
บัตรดังกล่าวจะลงคะแนน ในกรณีที่การตรวจและแผนดังกล่าว "เสีย" และใน
สามปีต่อมาทั้งในกรณี

ในการเลือกตั้งแบบ ท่าอากาศยานว่ามีบัตร เดี่ยว ให้แยกบัตร เสียออกจบรวมไว้ใน
ส่วนหนึ่ง และห้ามมิให้มีบัตร เดี่ยวเป็นคะแนนไม่ว่าในกรณีใด

มาตรา ๕๗ ในลักษณะรวมการ ชำเกียรณามีบัตร เดี่ยวครั้งใดไว้ในเวลาหนึ่งก็
เว้นแต่ เมื่อให้ตราพระราชบัญญัติให้ดำเนินการ เลือกตั้งขึ้นใหม่ก็ ในลักษณะรวมการ ชำเกียร
ณให้ด้วยท่าอากาศยาน เลือกตั้งใดก็ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ในการเลือกตั้งการคัดเลือกการ เลือกตั้ง ที่ให้เทียบไว้ขอไปจนเสร็จการคัดเลือก

มาตรา ๕๘ ในลักษณะรวมการ ชำเกียรณีสถาบันราชการ เลือกตั้งไปยังคณะ
กรรมการ จังหวัด และในลักษณะรวมการ จังหวัดรวมบุคคลและกรรมการ เลือกตั้งและประกาศผล
การ เลือกตั้งโดยด่วน แล้วรายงานไปกระทรวงมหาดไทย เพื่อรายงานไปยังสภาผู้แทน

มาตรา ๕๙ ในจังหวัดซึ่งมีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนใดหนึ่งคน ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งคนมากที่สุด ได้ถือว่าเป็นผู้สมัครผู้นั้นให้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้
แทน ในกรณีมีคะแนนมากที่สุดเท่ากัน ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งได้คะแนนเท่ากันจับสลาก
กันว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือไม่

ในจังหวัดซึ่งมีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนใดมากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งซึ่งได้คะแนนมากที่สุดลงมากได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนที่มีการ
เลือกตั้งในจังหวัดนั้น

ภายใต้บังคับแห่งวรรคก่อน ในการเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งหลายคนได้คะแนน
เท่ากัน จนเกินเลขที่ได้มาตามวิธีข้างต้นผู้ใดได้รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนได้ตาม
จำนวน ที่ได้ที่ได้ได้คะแนนเท่ากันนั้นจับสลาก เพื่อให้จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งครบจำนวน
ที่จังหวัดนั้นมีการ เลือกตั้งได้

การจับสลากตามความในมาตรานี้ ให้ทำต่อหน้าคณะกรรมการ จังหวัด

หมวด ๘

การคัดเลือกการเลือกตั้ง

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับแห่งวรรคก่อนลักษณะรวมการ จังหวัดประกาศผลของ
การ เลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ใด ในจังหวัดใด เห็นว่าการ เลือกตั้ง
ในจังหวัดนั้นเป็นไปโดยมิชอบ มีสิทธิในศาล อองคชศาสตร์จังหวัดนั้นเพื่อขอให้สั่งว่าบุคคลผู้
หนึ่งผู้ใดมิได้รับเลือกตั้งโดยชอบ และต่อว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้งโดยชอบ หรือว่าไม่มีบุคคล
ผู้หนึ่งผู้ใดได้รับเลือกตั้งโดยชอบ

ในการเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีผู้สมัครรับเลือกตั้งหลายคนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้หนึ่งผู้ใดได้รับเลือกตั้ง

มาตรา ๑1 แก้ไขมาตรา ๗๗๗ ได้รับคำร้องจากคณะ โทษานุเคราะห์ข้าราชการ
 ข้าราชการ ข้าราชการที่มีข้าราชการความแห่งโดยความ แล้วให้กล่าวใน เป็นและถึงจำนวน
 โบบังกล่าวการแก้ไขมีดังนี้ ในทาง มีใจฉันในศาลฎีกาจะลงหนังสือแจ้งความที่ศาลฎีกา
 ๗๗๗๗ ได้รับคำร้องได้ไว้ใจฉันแล้วจากหลายแห่งในจำนวน เป็นศาลฎีกามีคำสั่งอย่าง
 โศแล้ว ให้ส่งสำเนาคำสั่งไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ให้แจ้งในพระธรรมนูญ
 กฎหมายและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบ ในบทบัญญัติศาลฎีกาอ้างว่า บุคคลผู้ใดไม่
 มีใจฉันเรื่องซึ่งโดยชอบ และไม่ให้คำสั่งว่าผู้ใดรับ เรื่องซึ่งโดยชอบ หรือการที่ศาลฎีกาอ้าง
 ว่า ไม่เป็นผู้หนึ่งผู้ใดรับ เรื่องซึ่งโดยชอบ ในทำเป็นการ เรื่องซึ่งในพระธรรมนูญกำหนดอย่าง
 นี้

ในระหว่างที่ศาลฎีกามีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าศาลฎีกา
 ซึ่งถูกคัดค้านนั้น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนโดยชอบ
 ผู้ที่ศาลฎีกาสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาในบทบัญญัติมาตรา
 ๗๗๗๗ ๑๑ ให้พ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาในบทบัญญัติมาตรา
 ในบทบัญญัติศาลฎีกาอ้างว่าผู้ใดรับ เรื่องซึ่งโดย
 ชอบ และให้คำสั่งว่าผู้ใดรับ เรื่องซึ่ง โดยชอบ หรือว่า ไม่เป็นผู้หนึ่งผู้ใดรับ เรื่อง
 ซึ่งโดยชอบ ในศาลฎีกาซึ่งศาลฎีกาไม่รับเรื่อง

มาตรา 10

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
 ปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม
 เดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ บุคคลผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในบทบัญญัติมาตรา 1๒ มีความ
 ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนว่าตนเป็นผู้หนึ่งผู้ใดรับ เรื่องซึ่ง ยังอาจผิด
 ๗๗๗๗ เรื่องซึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ และให้บทบัญญัติของบทบัญญัติเรื่องซึ่งให้กำหนดเวลาด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเรื่องซึ่งโดย ไม่เห็นหรือเห็นหรือเห็นว่าจะมีบทบัญญัติ
 บทบัญญัติโดยชัดแจ้งใด ๆ อันเป็นประโยชน์แก่บุคคลหนึ่งผู้ใด เห็นได้ชัดว่าจะลงคะแนน
 เรื่องซึ่ง หรือมีคะแนนลงคะแนน เรื่องซึ่ง ไม่เห็นหรือเห็นเรื่องซึ่งโดย ไม่เห็นหรือเห็นเรื่องซึ่ง
 มีความผิดต้อง

การแก้ไขซึ่งมีกำหนดเวลาสี่ปี

มาตรา ๗๖ ผู้ใดลงคะแนนเสียงซึ่งทรัพย์สินภายในลงคะแนนเสียงซึ่งโดยปริยายแล้วว่าตนไม่มีสิทธิในเสียงซึ่งทรัพย์สินซึ่งลงคะแนนเสียงซึ่งในหน่วยเสียงซึ่งมีได้ก็หรือโดยสมัครหรือโดยความชอบด้วยเสียงซึ่งมากกว่าบัตรหนึ่งที่มี มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลตั้งเป็นอัยการฟ้องคดี

มาตรา ๗๖ ภายหลังแต่เวลาที่ได้ปิดหีบบัตรเสียงซึ่งตามมาตรา ๕1 และมาตรา ๕๕ นี้ หรือภายหลังแต่เวลาที่ได้ปิดหีบบัตรเสียงซึ่งเพื่อรักษาไว้เป็นการสืบซึ่งได้เสร็จสิ้นตามมาตรา ๕๕ นี้ ผู้ใดซึ่งขาดบัตรเพิ่มบัตรเสียงซึ่งมีโดยไม่มีอำนาจเท่าที่ควรตามกฎหมาย มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลตั้งเป็นอัยการฟ้องคดี

มาตรา ๘๐ ผู้ใดก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในที่เสียงซึ่งหรือในที่ประชุมสาธารณะเพื่อสมการเข้าไปลงคะแนนเสียงซึ่งมีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘1 การวางการประจำตัว ข้าราชการการเมือง นายกรัฐมนตรี และพนักงานเสนาบดีผู้ใด ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบควบคุมกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุการหรืออันเป็นโทษแก่การเสียงซึ่งของประชาชนเสียงซึ่งคนใด มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลตั้งเป็นอัยการฟ้องคดี

.....
.....

เลขที่การรัฐสภา : รายชื่อพรรคการเมืองที่มีดังนี้คือ

1. นายเลียง ไชยกาล
2. นายทวี แวงท่า
3. นายปกรณ์ อังสุสิงห์
4. ทดวงนรกิจบริหาร
5. นายใหญ่ ศรีวิชา
6. นายหุยก แสงอุทัย
7. พระชัยโตเถา
8. พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ
9. พันเอก พระยาสุรพันธ์เสนี
10. นายบรรจง ศรีจตุ
11. พระยาอณาจักรบริบาล
12. พระยารัตนการวินิพนธ์
13. พระยาศรีวิสารวาจา
14. พระยารัตนกรมมุตตี
15. พลโท พระยาภยสงคราม
(คณะกรรมการเจ้าประจำ)

LIRT

531

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะมีชื่อแถลงใหม่

นายปกรณ อึ้งคุสิงห์ (กรรมาธิการ) : ก่อนอื่นคณะกรรมการขอแก้ไขหน้า ๘ มาตรา ๒๘ ทวิ บันทึกสุดท้ายซึ่งมีความว่า "เลือกตั้ง และมีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง ณ หน่วยเลือกตั้งเดิมก่อนที่ย้ายมา" ขอแก้เป็นว่า "เลือกตั้ง-และมีสิทธิลงคะแนน" เอกคำว่า "และ" ทักกับคำว่า "เลือกตั้ง" ^{ไว้} ไม่วรรค

หน้า ๑ มาตรา ๒๓ ข้อคที่ขีดเส้นใต้วรรค ๒ วรรค ๓ ที่มีข้อความว่า "และประสงค์จะย้ายชื่อของคนที่ออกจาทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่" ^{ออก} ขีดของไว้ตามร่างเดิม มาตรา ๒๓ วรรค ๑ ข้อใหม่ วรรค ๑ ข้อแก้ที่ขีดเส้นใต้ซึ่งมีความว่า "และประสงค์จะย้ายชื่อของคนที่ออกจาทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่" นี้ตัดออกจากร่างเดิม และ

ในหน้า ๑๐ บันทึกที่ ๓ ในมาตรา ๒๖ "ในกรณีที่อยู่นอกเขตเทศบาล หรือในทะเบียนท้องถิ่น" ขอแก้คำว่า "ใน" เป็น "นาย" "นายทะเบียนท้องถิ่น"

เลขาธิการวุฒิสภา : กระผมขอขอมความเข้าใจท่านกรรมาธิการดังนี้ ที่ขอแก้ไขหน้า ๘ มาตรา ๒๘ ก็คือแก้มาตรา ๒๘ ทวิ ที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด บันทึกสุดท้ายของมาตรา ๒๘ ทวิ คำว่า "เลือกตั้ง และ" ขอให้ทักกันไม่วรรค

ในหน้า ๑ มาตรา ๒๓ ข้อความที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดที่ว่า ~~เริ่มแต่~~ ~~และผู้ประสงค์จะย้ายชื่อของ~~ ~~คนที่ออกจาทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ/ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่~~ "และประสงค์จะย้ายชื่อของคนที่ออกจาทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมไปไว้ ณ ที่หน่วยเลือกตั้งใหม่" ~~ออกและคงไว้ตามร่างเดิม~~

ต่อไปในหน้า ๑๐ บันทึกที่ ๓ ในข้อความที่เพิ่มขึ้น คำว่า "ในกรณีที่อยู่นอกเขตเทศบาล หรือในทะเบียนท้องถิ่น" แก้คำว่า "ใน" เป็น "นาย"

533

๑๔.๔๐ น.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เป็นความเห็นของข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นกรรมาธิการคนหนึ่งว่า ในมาตรา ๒๗ นี้ควรจะเติม มาตรา ๒๗ ทวิอีกมาตราหนึ่ง ที่เพิ่มเข้ามาเป็นมาตรา ๒๗ ทวิอีกมาตราหนึ่งในที่นี้เพราะเหตุใด ถ้าจะว่ากันตามธรรมดาแล้ว ข้าพเจ้าจะต้องเคารพต่อกรรมาธิการด้วยกันในส่วนความเห็นข้างมาก แต่เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มิได้ยึดถือหลายครั้ง จะโคჭิพิจารณาในเรื่องนี้เป็นอย่างไรอีกด้วย ที่ข้าพเจ้าจะต้องเติมก็เพราะเหตุว่าในเรื่องทหารที่ไม่ได้สมัครเลือกตั้ง ซึ่งมีข้อครหาอันหา ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มิได้ยึดถือทุกคนที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้คงจะได้ยินได้ฟังมาแล้วด้วยกันทุกคน อย่างจะบอกตัวอย่างให้เห็นพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นที่วัดจันทร์สโมสรรในคราวเลือกตั้งนี้เอง เพราะฉะนั้นเรื่องทหารควรจะพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบสักหน่อย เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไม่ได้ เพราะเหตุว่าเนื่องจากการเลือกตั้งมีบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญอย่างนี้แล้ว การเลือกตั้งเป็นสำคัญที่สุด เพราะชีวิตจิตใจอยู่ที่การเลือกตั้ง—เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งเมื่อไม่สมบูรณ์หรือมีการบกพร่องประการใด ๆ ถึงจะเป็นประชาธิปไตยอย่างไรก็ไม่สมบูรณ์อยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็มีความคิดเห็นเช่นนี้จึงนำมาพูดในที่นี้ เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ส่วนท่านจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าหรือไม่ก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง และความคิดเห็นของข้าพเจ้านี้ว่ามาเสนอคือขอเติมมาตรา ๒๗ ทวิว่า "บุคคลใดมีชื่อในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งแห่งใด หากบุคคลนั้นต้องย้ายถิ่นที่อยู่ โดยถูกเรียกตัวเข้ารับราชการทหาร หรือคำสั่งจกกรมพระราชบัญญัติบริวารราชการทหารในระหว่างที่รับราชการดังกล่าวแล้ว ให้บุคคลนั้นมีสิทธิของคะแนนเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้ง ๓ ภูมิลำเนาเดิมเฉพาะแห่งเดียว" ที่ข้าพเจ้าเติมมาตรา ๒๗ ทวินี้ก็เพราะเหตุว่าบุคคลที่ถูกเกณฑ์มาเป็นทหารแล้วเป็นเรื่องสำคัญ ทหารทุกคนที่ถูกเกณฑ์เข้ามารับราชการทหาร หรือถูกเกณฑ์เข้ามารับราชการคำสั่งจกกรมพระราชบัญญัติบริวารราชการทหาร ก็ต้องย้ายถิ่นที่อยู่โดย

534

เพราะฉะนั้นในการที่จะให้เข้ามาในถิ่นที่ไม่ใช่ของตนและให้เขาลงคะแนนเลือกผู้ที่ไม่ใช่
 ผู้แทนในถิ่นของเขา ดูตรูไรอยู่ดี และที่ใช่เลือกผู้แทนในภูมิภาคนั้นๆ ของเขาและที่เขาตั้งใจ
 จะได้สมาชิกสภาผู้แทนของเขา ก็ดูที่รู้จักและขอมใจ ถ้าสมมติว่าเขาถูกเกณฑ์ทหารต้องย้าย
 เข้ามาบริวราชการทหารที่กรุงเทพฯ หรือจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดก็ดี หรือในแห่งหนึ่งแห่งใดก็ดี

และถ้าเราจะไม่ให้สื่อในทีวีท้องถิ่นจะไปคัดสิทธิ์ที่มาอยู่ในเมืองเขาอยู่โดยในลักษณะ
 ที่ถูกบังคับไม่ใช่ว่าด้วยความจริงใจ อยู่โดยที่เรียกว่าถูกบังคับให้รับราชการทหารถูก
 เกณฑ์ให้เข้ามาประจำการเช่นนี้ก็เป็นต้นว่าชาวอยุธยา ชาวอ่างทอง สมุทรหรืออะไรก็ตาม
 แล้วให้มาเลือกผู้แทนที่กรุงเทพฯ ก็ไม่ตรงกับความจริงของเขา เช่น รายอยู่ที่ไหนเรา
 ถือถิ่นที่อยู่เป็นถิ่นที่อยู่ตลอดชีวิตอย่างทั่วๆไป ว่าภูมิลำเนา คำว่าภูมิลำเนาไม่ใช่ใจ
 ว่าตรงถือเป็นหลักแหล่งที่จะอยู่ตลอดชีวิตต่อไปเรียกว่าภูมิลำเนา เช่นการให้มาเลือก
 ที่กรุงเทพฯ เป็นการบังคับอย่างเต็มที่แล้วทำให้คนที่อยู่ในกรุงเทพฯ และผู้ตั้งถิ่น
 อยู่นั้นที่กรุงเทพฯ/จังหวัดต่างๆ/จังหวัดอื่นๆสมควรเป็นผู้แทนที่กรุงเทพฯ ก็ต้องการพึง
 คะแนนเสียงของเขาทั้งผู้ที่ไม่เลือกก็ต้องการเลือกผู้แทนในถิ่นของเขาและให้ชาวอยุธยา ชาว
 อ่างทอง ชาวสมุทรเลือกผู้แทนของเขาทำให้คะแนนเสียงเปลี่ยนแปลงไปได้เพราะเหตุว่า
 พวกที่ตั้งถิ่นจะเป็นการยุติธรรมอย่างไรได้ เช่นนาย ก. สมัครรับเลือกตั้ง นาย ก.
 ขณะคะแนนทุกหน่วยแต่ไปพื้นที่หน่วยวัดจันทร์สโมสรอย่างนี้จะเป็นประชาธิปไตยอย่างไร
 ถ้าว่าภูมิลำเนาไปลงคะแนนให้ไปลงที่บ้านเดิมของเขานั้นแล้วผู้แทนจะเป็นผู้แทน
 ของเขาเป็นผู้ที่คิดคือถ้าได้ถ้าเขามีสาระทุกชุดคิดเขาก็คิดต่อกันได้ เมื่อเช่นนี้เราทำไม่
 ไปคัดสิทธิ์มาใส่ที่กรุงเทพฯ เช่นนี้ซึ่งเป็นการฉ้อโกงเขาไม่ให้รับสิทธิอะไรเสียแล้ว แต่
 ให้ไปออกเสียงลงคะแนนเพราะฉะนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์จึงขอแก้ว ทุกคน
 ชื่อภูมิลำเนาของคน เช่นวันอาทิตย์ วันเสาร์ เวลาไปตลาดไปบ้านของเขา เขาถือภูมิลำเนา
 ที่บ้านที่เขาอยู่และเป็นภูมิลำเนาที่เขาต้องเลือกผู้แทน

เป็นผู้ที่จะเลือกผู้แทน แต่ที่แล้ว ๆ มารับราชการกรุงเทพฯ ใส่คะแนนที่กรุงเทพฯ เช่นนี้
 เป็นการหลาย ๒ ประการ หลายตัวเองประการหนึ่ง หลายผู้ที่ เป็นชาวกรุงเทพฯ อีก
 ประการหนึ่ง ด้วยเหตุ ๒ ประการนี้ทำสัมภพหมายจึงไม่แก้ไข ควรแก้ไขอย่างอื่น ให้
 ตรงกับความเป็นจริงและให้ความยุติธรรมแก่เขา ซึ่งเป็นข้อสำคัญที่ข้าพเจ้ายกมาอ้าง
 อีกประการหนึ่งผู้ที่รับราชการทหาร ทหารนั้นคนทุกคนคงให้อยากอยู่นอกกรุงเทพมหานคร
 แต่อย่างไรก็ดีเขาก็เป็นราษฎร เราจะทำให้เขามีสิทธิเลือกตั้ง ถึงกระนั้นก็อยู่ในรัฐธรรมนูญ
 ของข้าพเจ้าท่านอ่านมาตรา ๕๕ แล้วจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญได้คิดถึงข้อเหล่านี้ เพราะเหตุไร
 เพราะเหตุว่าในเมื่อที่ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชาวไทยนั้นว่าที่เกี่ยวกับการเป็นทหาร
 รับราชการเป็นทหารหรือเป็นเทศาภิบาลก็ *ห้าม* ถ้าจะคัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญก็ทำได้
 ข้อนี้กรมการก็ได้พูดเหมือนกัน ท่านกรมการบอกว่าจะไม่มีอำนาจที่จะไปคัดสิทธิ
 ของรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๕ นั้นเองบอกว่าในเรื่องที่เป็นทหารหรือเป็น
 เทศาภิบาลแล้วถึงจะคัดสิทธิอันหรือจำกัดสมาชิกภาพก็ทำได้ โดยกฎหมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึง เห็นต่อไปว่าผู้ถูกเกณฑ์ เข้ารับราชการทหารตามพระราชบัญญัติ แม้แต่ผู้ถูกเกณฑ์นั้นซึ่ง
 ไม่ตั้งใจอยู่และถูกบังคับอยู่โดยพระราชบัญญัติเช่นนี้จะคัดสิทธิไม่ให้ไปลงคะแนนเสียก็ทำได้
 แต่อย่างไรก็ดีเมื่อกรมการ *ห้าม* บาล เช่นทุกสายเหตุผลก็รับรองว่าไม่เป็นการคัดสิทธิ
 แต่กรมการบางคนก็โต้แย้งกันบอกว่าเป็นการคัดสิทธิมากไป ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะ
 ให้เลือกผู้มีค่าเนาเดิมของเขา และการโต้แย้งว่าผู้มีค่าเนาเดิมจะไปอย่างไร เกี่ยวกับ
 กับค่าหาหนะ ข้าพเจ้าว่าไม่ใช่วิธีเลือก แม้แต่ผู้ที่ถูกกระหมายเลือกตั้งในต่างประเทศเขาก็
 มีบอกว่าคงไปเลือกผู้แทนที่มีค่าเนาเดิมทั้งนั้น แต่ว่าจะใส่คะแนนที่ไหน ท่านนั้น เช่น
 เป็นกันอยู่จึงหวังหนึ่งจะให้ใส่คะแนนทางไปรษณีย์หรือตั้งผู้แทนก็ได้ ไม่ปรากฏว่ามีที่ให้ใส่
 คะแนนที่สังกัดกองทหารเลย เพราะเหตุไร เพราะเหตุว่าความมุ่งหมายของกรมการจะให้
 คนใส่คะแนนผู้แทนที่คนตั้งผู้มีค่าเนาเป็นหลักที่นั่น เพราะฉะนั้นอย่างที่เราท่านแล้วจึงมี

และเกิดเป็นผลร้ายกับวงการต่าง ๆ เพราะเหตุว่าทหาร เมื่อถูกเกณฑ์เข้ามารับราชการ
ศแล้วก็ต้องอยู่ในระเบียบวินัยในซอซงกับ นายทหารว่าอย่างไรก็ซงเสียถือ

อีกอย่างหนึ่ง ในกรมทหาร ใครได้ชี้แจงได้ว่าสมควรเลือกใคร ก็ไม่มีโอกาสตั้งคำถาม
 ของผู้สมัครรับเลือกตั้งเลย ใครจะโฆษณาในกรมทหารก็ได้ และทหารจะต้องถูกบังคับ
 อีกประการหนึ่งจะให้การเมืองยุ่งในกรมทหาร คือแปลว่าให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งไปชี้แจง
 ไปโฆษณาว่าควรเลือกคนนั้นคนนี้ก็เกิดยุ่งในกรมทหารเท่านั้น นายไม้นับถือข่าวและรูปร่าง
 ไม้นับถือนาย เพราะความแตกต่างในเรื่องนี้มีเสมอ และการบังคับจะเสียหายหมด เช่น
 เป็นต้นว่ากรมทหารแห่งหนึ่งปล่อยให้ผู้ที่สมควรจะเข้ารับเลือกเข้าไปหาเสียงในกรม
 ทหารก็จะเกิดยุ่งยาก และจะเกิดมันป่วน อาจเกิดจลาจลก็ได้ มีการเมืองมันสำคัญยิ่ง
 ปล่อยให้ไปยุ่งในกรมทหารจะยุ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อเขาไม่ต้องการโฆษณาแล้ว โอกาสที่จะ
 เลือกใครนั้นก็ระลำบาก ควรจะปล่อยให้ไปเลือกในภูมิภาคต่างๆของชน เป็นการสมควร
 หรือที่จะทำให้ทหารมาลงคะแนนเสียงที่กรมกองตั้งอยู่ อย่างวัคจันทรลี โสธร และมีงมีที่
 จังหวัดอื่น ๆ อีกเช่นจังหวัดชลบุรี ทหารเรือก็มีไปลงกัน และถ้าผู้สมัครเป็นทหารก็ต้อง
 ช่วย พี่ข้าพเจ้าสมมติ จึงเห็นว่าควรจะให้โอกาสเขาไปเลือกยังภูมิภาคต่างๆ เข็ม
 เป็นความประสงค์อย่างนั้น และเป็นเจตนาของข้าพเจ้าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงเสนอ
 สมาชิกทั้งหลายให้ทราบว่าสมควรหรือไม่ที่จะปล่อยให้ทำอย่างนี้ ถ้าพระราชบัญญัตินี้ยัง
 เป็นอย่างนี้จะเป็นการสมควรหรือไม่ เพราะอะไรก็ขึ้นอยู่กับรัฐธรรมนูญเรียกว่า
 ทำไมมาบัญญัติให้พิรุณหรือซาร์กไม่สมบูรณ์ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
 ในเรื่องทหารควรจะให้ไปเลือกตั้งในที่เดิม ส่วนจะไปไหนหรือไม่ไหนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 และบางคนบอกว่าจะไปเลือกตั้งในที่เดิมก็นายไม้นับไป นับเป็นอำนาจของเขา เพราะ
 ราชการทหารเป็นทางสูงสุด จะเกิดจลาจลขึ้นเขาไม่ให้ไปก็ได้ แต่เราให้อำนาจเขา
 ไปให้เขาให้เขาไปสิทธิอีก ๆ ถูก เช่นการเค้นขะนวนไปลงคะแนนนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ข้าพเจ้าเห็นว่าอนุชิตระมอย่างนี้ ควรจะแก้ไขอย่างนี้ ทำทั้งหลายจะเห็นอย่างไร
 เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และทุกทีจะมีคำแก้ในคำอธิบายของข้าพเจ้าในเรื่องนี้อีกเหมือนกัน
 พี่ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

539

๒๕๕๖ น.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ พลเรือเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

ตามที่ท่านสมาชิกผู้ใด เที่ยงใจซึ่ง เป็นผู้
 ใจความ เห็นด้วยของข้อเห็นว่าจะเกิดความลงไปเป็นมาตรา ๒๗ หรือ ให้ทหารซึ่งมาจาก
 งบที่นำไปลงคะแนนยังภูมิภาคต่างๆเดิม กรมการปกครองฝ่ายข้างมากถึงแม้จะรู้สึกเข้าใจในเหตุผล
 ที่ท่านกล่าวมานั้นก็ตาม แต่กรมการปกครองไม่สมควรจะแก้ตามที่ท่านกล่าวมานั้นได้
 ราชการที่หนึ่ง ตามพระราชบัญญัติที่ว่าไว้ในหมวดที่ควบคุมบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งนับแต่มาตรา ๒๗
 ออกไปถึงมาตรา ๓๗ จะเห็นได้ว่าบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ทำขึ้นโดยอาศัยถิ่นที่อยู่ของผู้นั้น
 เลือกตั้งเป็นประเภท หากใครอาศัยภูมิลำเนาใหม่ และจะมีผู้ใดที่มีภูมิลำเนาอยู่ ๑ ไปว่าถ้าผู้ใด
 จะมีภูมิลำเนาที่ใหม่ก็ตามย้ายถิ่นที่อยู่ไปแล้วก็ต้องไปแจ้งกับนายอำเภอ คือบุคคลผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้ง และเพราะเหตุนี้การที่จะแก้มาตรา ๒๗ หรือจะไปตามที่ท่านมีความเห็นก็ไม่สามารถ
 เป็นไปได้ กล่าวคือถึงแม้ว่ามาตรา ๒๗ หรือจะแก้ไขให้ผู้ใดให้ ข้าราชการไปลงคะแนนในภูมิภาค
 ก็ตาม ถือว่าในบทบัญญัติต่าง ๆ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วชื่อของทหาร เหล่านี้จะไม่
 เลือกตั้งเลย เพราะเหตุว่าได้ย้ายมาแล้ว ความที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ด้วยเหตุนี้การที่จะแก้ไข
 ไปตามความประสงค์ของท่านเป็นไปไม่ได้ ก็จะต้องไปแก้กฎหมายอีกหลายมาตราที่เกี่ยวกับ
 ควบคุมบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ต่าง ๆ / การที่ท่านขอให้แก้เฉพาะมาตรา ๒๗ หรือแก้ไข
 ให้อื่นเสียหมด แล้วจะทำให้ทหารไปลงคะแนนตามหน่วยที่ภูมิลำเนาของทหาร ไม่ได้ แต่
 จะถ้าหากว่าการที่สภารับไปแล้วเท่ากับเป็นการขัดลัทธิทหาร คือเท่ากับที่ผู้ลงไม่ได้ที่นั่นก็ลงไม่ได้
 หากว่ารับเลือกตั้งแล้วก็ต้องแก้กฎหมายอีกหลายมาตราไม่ต่ำกว่า ๔ มาตรา ที่มีในการที่ท่านขอแก้
 เป็น ท่านก็เอาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นที่หน่วยจัดจันทรในการเลือกตั้งคราวก่อนมากล่าว

ก็มีในการ เลือกตั้ง เมื่อชนกตั้งกล่าวในข้อนี้ กรรมการก็ไม่สามารถจะยืนยันได้ว่าในการ เลือก
 ตั้งคราวก่อนนั้น การ เลือกตั้งใด เป็นไปไม่ชอบเพียงใด กรรมการก็ไม่ได้พูดว่าไม่เอา แต่
 ได้ว่าหนึ่งในข้อนี้อยู่เหมือนกัน แต่กรรมการก็ไม่ได้พูด ใน การที่กรรมการกันนั้น กรรมการ
 ก็ได้มีมติไว้ว่าในมาตรา ๑๑ ดังที่ท่านจะเห็นได้ว่า ในวรรคที่ได้เติมไว้ว่า "ผู้ที่มิหน้าที่จะให้ความ
 สดวกแก่ลูกจ้าง หรือผู้ทำกรบุคคลผู้อยู่ในบริษัทมีบริษัทฯ ไปลงคะแนนนั้น ผู้หนึ่ง ๆ ก็คือหรือบุคคล
 อื่นก็คืที่จะพาดนใดมั่งคิมบริษัทฯไป จะลากรไปหรือลุมไปลงคะแนนไม่ได้ " เมื่อเรามติมติเช่นนี้
 เพราะฉะนั้นเมื่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวนั้น วิธีที่จะหาไปก็ทำไม่ได้คงปล่อยให้เขาไปโดย
 อิสระ เพราะฉะนั้นวิธีการที่เป็นมาแล้วก็ตามไม่ได้ ก็มีทางออกทางหนึ่งซึ่งกรรมการ คิดว่า
 เป็นการพอเหมาะแก่เหตุการณ์ และยิ่งกว่านั้นกรรมการยังไม่แก้ไขอีกอันหนึ่ง คือแก้ไข
 ในมาตรา ๒๑ ทวิ คือโดยมีมติไว้ว่า " ในการที่ผู้ใดจะมีสิทธิไปลงคะแนนใดนั้นในกรณี
 ที่นายอินที่อยู่แล้วจะต้องย้ายมาไม่ต่ำกว่า ๖ เดือนเสีย-ผู้ตั้งก่อน " คือหมายความว่าถ้า
 กว่า ๖ เดือนไม่สามารถที่จะใช้สิทธิในการลงคะแนนในหน่วยเลือกตั้งนั้นได้ อันนี้ก็เป็นอีก
 ทางหนึ่งที่จะหาในพ้ทหาร ไปลงคะแนนก็จะหาโดยปัจจุบันทันด่วนไม่ได้ ซึ่งเป็นการป้องกันใน
 ทางนี้เสียก่อน นอกจากนั้นกรรมการ เห็นว่าอาจจะรับหลักการอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ปรารถนา
 เสนอ และหลักนั้นจะเป็นการบันทึกสิทธิเสรีภาพของทหาร หรือตำรวจซึ่งเขาถูกเรียกเข้ารับ
 ราชการทหารไปทั้งสิ้นทีเดียว กล่าวคือว่าเราได้ทราบแล้วว่าทหารหรือตำรวจหน้าที่โดย
 ปกติของเขา

จะคงอยู่ในที่ที่คนโค้ยขยไปอยู่ ในการที่จะพากันไปมาก ๆ เพื่อลงคะแนนเลือกตั้งนี้เป็นสิ่ง
 ที่ผู้บังคับบัญชาจะทำได้เลย เมื่อผู้บังคับบัญชาทำได้แล้ว เราจะเขียนว่าให้เขาไปลง
 คะแนนในถิ่นที่อยู่เดิมในเมื่อผู้บังคับบัญชาไม่สามารถปล่อยไปได้แล้ว เขาจะไม่ใช่สิทธิในการ
 ลงคะแนนโค้ยอย่างไร จริงอยู่ ท่านเขียนไว้ว่าให้มีสิทธิไปลงคะแนนในที่อยู่เดิมของเขา แต่
 ถ้าเมื่อผู้บังคับบัญชาจะปล่อยให้เขาไปไม่ได้แล้ว กฎหมายนี้ถ้าออกไปก็ยอมเสียผลทีเดียว
 เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงจะยอมอย่างที่ท่านเสนอไม่ได้ ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งที่เป็นข้อ
 สำคัญที่สุด ก็ความตรา ๔ ความร่างเดิมก็ดี หรือความร่างที่กรรมาธิการวุฒิสภาแก้ไขก็ได
 บังคับไว้ว่า ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่จะต้องให้ความสะดวกแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาในอันที่จะไป
 ใช้สิทธิลงคะแนน เมื่อพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้ว เราจะมากเป็นมาตรา ๒๓
 หัวใจให้ไปลงคะแนนในถิ่นที่อยู่เดิมได้แล้ว เมื่อไปไม่ได้ผู้บังคับบัญชาทหารหรือตำรวจจะต้องทำ
 ศึกกฎหมายหมก คือเขาไม่สามารถจะปล่อยไปได้ แม้ว่าจะเป็นการผิดก็ควรที่จะปล่อย
 ไปทั้งกรมกองได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาทหารหรือตำรวจทำศึกความตรา ๔
 และมีบทลงโทษความบทบัญญัติข้างท้ายพระราชบัญญัตินี้ มัน เป็นไปไม่ได้ถ้าหากจะให้ เป็นไปอย่าง
 ที่ท่านผู้เฝ้ากรภิเสนอเช่นนั้นแล้ว เราจะต้องมีวิธีการบางอย่างซึ่งเราจะต้องนำบัญญัติในพระ
 ราชบัญญัตินี้ว่าในการลงคะแนนในที่ซึ่งทหารหรือตำรวจไม่มีกรลงคะแนน โดยมีการส่งสมุค
 แทนได้ หรือมีเงินก็ไปลงคะแนนในกรมกองของตัว ซึ่งวิธีการนี้คณะกรรมการส่วนข้างมาก
 ได้ปรึกษากันแล้วเห็นว่าเราสามารถจะจัดทำได้เช่นนั้น เพราะเป็นวิธีการยุ่งยาก และก
 ังไม่ถึงเวลา และการลงคะแนนในกรมกองของคนที่ทำไม่ได้ เพราะกองทหารยอมทั้งอยู่ใน
 ที่กันดารห่างไกล การลงคะแนนเลือกตั้งย่อมจะทำได้ เพราะฉะนั้นเมื่อได้พิจารณา
 กันแล้ว กรรมาธิการส่วนข้างมากจึงเห็นว่าสมควรเป็นอย่างที่ท่านเสนอได้ จึงได้มีการแก้
 มาตรา ๔ อย่างที่เห็นแล้ว และได้มีบทบัญญัติไว้ว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นที่อยู่นั้นจะต้องมีเวลาถึง ๒
 เดือนเสียก่อนจึงจะไปลงคะแนนได้ กรรมาธิการเห็นว่าที่กรรมาธิการส่วนข้างมากได้แก้
 มานั้นเป็นการเพียงพอแล้ว

16 ม.ค. ๙4

๑๔.๕๕ น.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช : ท่านสมาชิกผู้มิได้บริโภคน้ำยังไม่เข้าใจ
 คำบางคำ คือคำว่า "ภูมิสาเนา" หรือ "ถิ่นที่อยู่" เพราะฉะนั้น... คำนั้นอาจจะเข้าใจผิด
 แต่อย่างใดก็ช่างเจ้าขอเป็นอันที่เดียวว่า การที่ผู้เลือกตั้งผู้แทนจะต้องให้ราษฎรที่มีภูมิลำเนา
 อยู่โดยแท้จริง เป็นสิ่งที่ที่สุด เพราะฉะนั้นจะถูกต้องอย่างไรก็ จะต้องเลือกคนที่
 ประจำที่ที่เขาภูมิเเนานี้ คำว่าภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ต่างกันอยู่ เพราะเหตุว่าภูมิลำเนาหมายความว่า
 ว่าผู้ตั้งอยู่เป็นหลักฐานต่อไป หมายความว่าเราเป็นคนอยุธยา แต่มาหาถิ่นไฟชั่วคราวในกรุงเทพฯ
 ก็คงถือว่าภูมิลำเนาอยู่ที่อยุธยา เพราะเหตุว่าถูกเมืงเกิด ทรัพย์สินมีที่ก็ตั้งอยู่ทางไหน จะให้
 จรจรหมอนหมอนซึ่งใส่อยู่ ๕ วัน ๑๐ วัน ไก่ใส่ตะแบนอย่างไรก็ได้ จริงอยู่แทนเป็นยูแทนที่ราชอาณา
 จักร ต้องคิดค่อต้องอาทกับซึ่งกันและกัน เขาจึงจะเรียกว่าผู้นั้นหน้าประวัตรไฟไซมให้แกถิ่นที่อยู่ของ
 เขาได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านเข้าใจผิด กฎหมายมีมาแต่เดิม เรื่องสามใบคริวที่เพื่อสำรวจ
 ทนจรหมอนหมอน สำทรวจนที่มิคริวเรื่องจริง ๆ ท่านดูพระราชบัญญัติจดทะเบียนคนทุกคน ประ
 กอศเมื่อรัชกาลที่ ๕ ก็จริง แต่เรียกว่ากฎหมายสามใบคริว กำนันผู้ใหญ่บ้านทำอยู่แล้ว มีอยู่แล้ว
 และต้องแก้ไขอยู่เสมอ อำเภอก็ต้องแก้ไข แต่มีกฎหมาย ร.ศ. ๑๖๔ นอกทำให้จดทะเบียนคน
 ในครั้งกระนั้นและเพื่อให้รู้ว่าเราเป็นคนเท่าไร อย่างนั้นต้องสำรวจสามใบคริว คือว่าคนแก่คนตาย
 มีเท่าไร เพื่อจะใคร่รู้ไว้ เพราะฉะนั้นเรื่องภูมิลำเนาเป็นเรื่องสำคัญที่สุดกว่ากฎหมายฉบับนี้ แต่
 กฎหมายที่ว่าให้สำรวจสามใบคริวครั้งแล้วมานี้ให้ประกาศวันนั้น ๆ คือการรู้ว่าคนทั่วราชอาณาจักร
 จักผู้มีเท่าไรในวันนั้น แล้วพลัดตัวไปคือภูมิลำเนา แล้วทหารท่านก็รู้อยู่แล้วว่าจะทำลิสหรืออย่าง
 ไร

ทหารอย่างที่ย้ายมาจากนครสวรรค์ก็ พิษณุโลกก็ นครปฐมก็ แต่เขาถูกบังคับให้
ต้องย้ายไป ทหารมีสิทธิ เพราะว่าเป็นราชการลับ มองเห็น ไม่ต้องบอกจำนวนเพราะ
เป็นราชการลับของทหาร ขอให้ท่านคิดดูข้อนี้เป็นข้อสำคัญ ถ้าหากว่าจะเลือกตั้งขึ้น
แล้วเขามองว่าจำเป็นต้องการมีจำนวนเท่านั้น ความปกติเขาปกติได้ ใครจะห้ามเขาได้
ขอให้ท่านคิดถึงผลเสียหายในการที่จะทำให้การเลือกตั้งไม่สมบูรณ์อย่างที่ยกจันทร์ ๖
ส่งล่วงหน้า 1๕ วัน นอกว่าเป็นส่วนมะโนครึ่ง เท่านั้นใจไม่ได้เป็นการเสียหาย แล้ว
ผู้นั้นไม่ใช่อยู่ที่นั่นโดยแท้จริง ไปตามคำบังคับที่ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ยัง
ยกกระบวนมาใส่คะแนนอีก ท่านจะว่ายุติธรรมอย่างไรได้ ท่านไม่แคใจแล้วไม่
สมบูรณ์แน่ ข้าพเจ้านึกว่าท่านพูดอย่างนั้นท่านถือหลักสามมะโนครึ่ง การย้าย 1๕ วันต้อง
แจ้ง ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ความจริงจะต้องถือภูมิสำเนาจริง ๆ คำว่าถิ่นที่อยู่หมายถึง
ความว่าซึ่งใจจะเป็นหลักแหล่งด้วย ที่ย้ายชั่วคราวไม่ได้เป็นคล้ายคนจรทอนหมื่น แล้ว
ท่านจะให้ใส่คะแนนได้อย่างไรขอโทษที่ประมุขคิดดู อย่างไรก็ตามเรื่องนี้จะต้องคิดของทำ
ให้คนที่อยู่โดยแท้จริง เป็นวิธีการสำคัญ ขอให้เราริคิดดูพอเลือก เทศมนตรีหรือสมาชิก
เทศบาลก็ย้ายภูมิสำเนากันอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ใคร ๆ ก็ว่า 4 คน ๕ คน ย้ายไปอยู่
อีกแห่งหนึ่ง ความจริงจะคงเอาภูมิสำเนาเป็นหลัก จริงอยู่กฎหมายนี้ไม่ได้ใช้คำ
นี้ เพราะคำนี้เป็นคำกลาง จึงขออนุญาตไป เปรียบดังมีสามจะต้องมีภูมิสำเนาของสาม
อย่างภูมิสำเนาของสามก็อยู่ที่หนึ่งโลกก็ต้องอยู่ที่หนึ่งโลก สามี่อยู่เมืองนอกก็ต้องอยู่
เมืองนอกด้วย ของหญิง เป็นเช่นนั้นจริง แต่ว่าทหารแคไปอยู่ถูกบังคับบัญชา เวลา
แก่อยู่จะแจ้งทะเบียนก็ได้ ไม่ได้แจ้งก็ได้ จะเอาอะไรบังคับเขา

545

ไม่ใช่ว่าคนที่อยู่ถึงกรุงเทพฯ จะใส่คะแนนที่กรุงเทพฯ ก็ได้ ที่ไม่ทำเช่นนั้นเพราะเหตุผล
 เพราะต้องการจะให้คนอยู่ที่ไหนก็ใส่คะแนนที่นั่นโดยถูกต้อง มีเป็นข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นอย่าง
 ที่ท่านว่าจะมีเหตุอย่างนั้นอย่างนี้โดยจะผิดกฎหมายนั้นไม่เป็นความจริง ใครจะสมัครไปใส่
 คะแนน ๑๐๐ คนก็แบ่งไปก็ได้ บางทีใครไม่สมัครจะไม่ใส่คะแนนก็มี แม้แต่ราษฎรเองซึ่งไม่มี
 ใครจะไปบังคับเขาและเขาก็ไม่อยู่ในลักษณะที่ถูกบังคับอย่างทหารก็ไปใส่คะแนนไม่กี่เปอร์เซ็นต์
 ทหารที่อยู่ในนี้เขาจะใส่คะแนนอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งไม่ใช่ใส่ทั้งหมดอย่างที่ท่านว่า ความ
 จริงจะหาเช่นนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเรื่องนี้ควรใส่คะแนนตามท้องถิ่นอย่าง
 หนึ่ง ถ้าหากว่าเราไม่ต้องการคนจรทอนทอนหมิ่นซึ่งเป็นการชั่วคราวมาใส่คะแนนแล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะได้เอาเฉพาะทหารและตำรวจที่ถูกเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติการรับราชการ
 ทหารเพราะจิตใจของเขาที่เช่นเดิยวกัน วันเสาร์วันอาทิตย์เขาจะไปพักผ่อนกลับบ้านของเขา
 ได้ ข้าพเจ้าจะให้ใส่ที่ภูมิลำเนาของเขา เมื่อเขาจะไปใส่หรือจะใส่ก็เป็นเรื่องของเขา
 จะบังคับก็ได้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าให้ใส่ที่ภูมิลำเนาของเขาอันนี้ดีกว่าใส่ที่กรุงเทพฯ และ
 ก็ไม่ต้องมีปัญหาว่าไปคัดสิทธิเขาอย่างไร เราให้สิทธิเขาแล้ว อย่างเช่นทหารที่อยู่นครปฐม
 เขาไม่ต้องการใส่ที่นครปฐมเราจะไปใส่บังคับเขาอย่างนี้ก็ได้ เพราะเป็นการนอนหลับ
 ทับสิทธิของเขามากกว่า ความจริงเป็นอย่างนั้น จริงอยู่ "คามภูมิลำเนา" ตามพระราชบัญญัติ
 เลือกตั้งยังเป็นการกำกวมอยู่ เจตนามุ่งมั่นต้องการคนมีถิ่นที่อยู่โดยแท้จริง คือผู้มีภูมิลำเนา
 นั้นเอง ซึ่งเป็นเหตุ ๒ ประการคือมีถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่งต่อไป ไม่ต้องการคนจรทอนทอน-
 หมิ่นเลย เพราะฉะนั้นเราต้องการแก้ไขในเรื่องนี้

๑๕.๐๔ น.

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมการธิการ : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนเพิ่มเติมที่บรรพ
 กรรมการพิจารณาทันทีซึ่งมีเสียงข้างน้อย คือจากที่ใกล้กล่าวเมื่อถึงข้าพเจ้าอยากจะ
 กราบเรียนถึงประเด็นในเรื่องถิ่นที่อยู่และภูมิลำเนา เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีหลัก
 สำคัญประการหนึ่งในการให้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนนั้นใช้ถิ่นที่อยู่เป็นหลักเพื่อการทหารและ

วินัย

546

คำรวจอย่างที่จะเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แล้วหลักที่จะดำเนินการในลักษณะดินที่อยู่
ก็จะ เป็นไปไม่ได้ ก็คือ เป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นกรรมการจึงตกลงความเสี่ยงข้างมาก
ว่าจะถือหลักกฎหมาย ไม่เช่นนั้นแล้วผู้หาบุงยากประการอื่นจะมีมาก ที่ได้ยกเถียงอย่าง
ที่ ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้กล่าว เมื่อกี้ก็เหมือนกัน ถึงเรื่องปัญหาที่ว่า

ถ้าหากว่าจะให้ทหาร เขาไปลงก็จะเป็นการทางการ เมืองอันนี้ถ้าไม่ตกลงก็จะเป็นการละทิ้ง และที่ห้ามบอกว่า ให้อภัย (สติ) ความจำใจด้วย ประเด็นในเรื่องภูมิลาเนาในคำเสียเหล่านี้ ผมขอถาม เรียนว่าอย่างมีข้อเท็จจริงในเรื่องการสำรวจสำมะโนครัวโคโศทิจารณาในวันที่ประชุม เหมือนกันโดย เอกกฎหมายสำรวจสำมะโนครัวชั้นพิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ ที่เคยสำรวจทุก ๆ ๑๐ ปีหลายครั้งหลายหนสำรวจไม่ได้คือหลักภูมิลาเนา เป็นสำคัญ ผมอยาก จะเรียนอย่างนี้ในวันสำรวจซึ่งสำรวจสำมะโนครัวกันนั้นใครสำรวจที่ไหนอยู่ที่นั่น เด็กนักเรียน จะมีภูมิลาเนาอยู่ที่ไหนไม่สำคัญ แต่เมื่อโรงเรียนของเด็กอยู่ที่ไหนสำรวจที่นั่น ทหารประจำ ๔ ตำรวจเมื่อ กรมกองที่ใหญ่สำรวจที่นั่น ปัญหาไม่ใช่เช่นนี้ หลักสำคัญกรมการขอมไม่ได้ กรมการการ มีสิทธิหรือไม่สิทธิหรือไม่ที่จะกำหนดหรือคัดสิทธิบุคคลโดยทางตรงหรือทางอ้อม อันนี้เป็น ประเด็นใหญ่ เพราะฉะนั้นกรมการส่วนข้างมากที่ไม่เห็นด้วยกับกรมการส่วนข้างน้อย ก็เพราะเห็นว่าวิธีการคัดเลือกเป็นถาวรกระบวนไม่ชอบ แต่ว่าไม่ใช่หมก หนทางจึง ใ้ร่างฟูอย่างกรมการท่านหนึ่ง ได้ชี้แจงเข้ามา มาตรา ๕ และ ๑๐ ทวิถึงห้าม ไม่ให้ยกกระบวนไปแล้วการ โอนจึงให้โอนมาล่วงหน้า ๒ เดือน ซึ่งจริงอยู่ปัญหาข้อนี้แก้ไม่ได้ ผมคิดว่าก็คิดว่าจะไปคัดสิทธิ/สุทคนอื่นแม้จะ เกณฑ์ไปลงคะแนน ถ้าหาก เขา เป็นคนไทยที่เป็นทหารแล้วมีการศึกษาจะไปบังคับยกเกณฑ์ให้ เขา เลือกผู้ใดผู้หนึ่งไม่ได้ เพราะ เขาไปอยู่ในกองแล้วจะเกณฑ์อย่างไรก็ไม่มีใครบังคับมีหน้าที่ไม่ผู้ หากแต่ผู้หรืออย่างท่าน กรมการชี้แจงว่า เราคัดปัญหาอย่างที่ท่านาประเทศที่เรทำไม่ได้ ปัญหาที่ว่านานาประเทศให้ ทหาร ลงคะแนน ในกรมกองนั้น

LIRT

มีเหตุที่นานาประเทศมีบอกว่าจะไม่ให้ทหารมาลงคะแนนในกรมกองที่ทหารอยู่ เขามีอยู่ ๒ วิธี คือว่าทั้งผู้ตัวแทนหรือส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งกรมการทหารโคหิจำรณาดังฐานะของบ้านเมืองเรา แล้ว การส่งผู้แทนอาจมีการทุจริตซึ่งกว่าวิธีการให้ลงคะแนนอย่างที่เราทำคือหมายความว่า เมื่อมอบให้ตัวแทนใดก็จะมีวิธีการซื้อบัตรหรือจ้างหรือรับจ้างในตัวแทนที่จะให้ใช้สิทธินี้ในประการหนึ่ง ส่วนการไปรษณีย์เราทำไม่ได้ เพราะของเราช้า ที่มีปัญหาใหญ่ว่าจะคัดสิทธิหรือไม่คัดสิทธิ มีอยู่ประการหนึ่งคือมาตรา ๕ บังคับว่าทหาร คืออยู่ในกฎหรือบังคับของมาตรา ๕ คือ ผู้บังคับบัญชาจะห้ามไม่ให้ใช้สิทธิไม่ได้ แต่ถ้าจะให้ใช้สิทธิแล้ว ผลเสียหายจะเกิดขึ้น มากกว่าที่จะได้ และความจริงตั้งแต่มีกฎหมายเลือกตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น บุคคล ประเภทหนึ่งได้เสียสิทธิอย่างวิธีการที่ทหารทำก็ได้เคยตกลงกันคือเมื่อกรมการทหารใน ขณะที่ไม่เลือกตั้งนั้นไม่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิคือหมายความว่ากรมการตรวจคะแนนไม่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็เคยมีมาแต่ต้น จึงคิดว่าทหารก็ควรจะเป็นอย่างนั้นบ้าง ถือว่าปริมาณของคน มากกว่ากัน และมีเหตุที่กรมการก็คอยดูตัวอย่างที่ว่าสมัยเกิดศึกสงครามหรือต้อง ระงับการลงคะแนนคิดว่าทหารอยู่กองทัพไปเขียนรายชื่ออย่างไร ถ้าหากว่าจะปล่อยมา ยังภูมิภาคอำเภออย่างกรุงเทพฯ บางหรือที่ไหน ๆ ทหารขาดอาหาร กองทัพก็จะว่างซึ่งเป็น การเสียหายมาก ที่มีเจ้าหน้าที่ไม่ให้ไปก็ถูกบังคับด้วยกฎหมายคือคิดคิดวาง เป็นปัญหา ที่กรมการหมดปัญญา จึงคิดว่าถ้าหากว่าได้นายมาด้วยความจริงใจแล้วอย่างน้อยก็ให้ใช้ สิทธิดีกว่าที่จะคัดสิทธิของเขาเสีย จริงอยู่ อาจจะเป็นอย่างที่กรมการท่านหนึ่งท่าน ยังคิดว่าที่จะไม่ให้ใช้สิทธิเลย ความจริงจะให้ใช้สิทธิที่บ้านแค่ขอให้จริงทำไม่ได้ เพราะต้องรักษาความสงบหรือยุบยาม ไปกันหมดไม่มีใครอยู่-กรมกองก็เดินไปไม่ได้ การเขียนไว้ไม่ให้เป็นไปไม่ได้ กรมการก็ไม่วิ่งที่จะทำ เพราะกฎหมายจะต้องเป็นที่ บังคับได้ และหลักสำคัญในกฎหมายฉบับนี้คือกับกฎหมายฉบับเดิมมีอีกประการหนึ่ง คือเนื่องจากหน้าที่ของรัฐบาลคือยับยั้งการจะฟ้องแล้ว ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังมีสิทธิที่จะฟ้องคดีด้วย

ระงับ

ปัญหาที่ยุบยั้งคือระงับนั้นไม่ได้

ปัญหาจะเกิดขึ้นอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนต่อท่านประธานองค์กร อย่างไรก็ดีอย่างกรมกองหนึ่งทหารจำเป็น
 กองรักษาความสงบ ถ้าเขียนลงในมาตรา ๒๓ วัตถุประสงค์จะต้องไปลงคะแนน พอไปลา
 ผู้บังคับบัญชาและผู้บังคับบัญชาไม่ให้ไป อัยการสั่งฟ้อง ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้บังคับบัญชา
 ถึงแม้ผู้บังคับบัญชาถึงผู้บัญชาการ ฟ้องโคหิมค บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร ออกกฎหมายในรูปแบบนั้น
 จะลำบาก เพราะฉะนั้นกรมการข้าราชการข้างมากจึงไม่เห็นด้วยในข้อนี้ และทางออกที่สมควรจะเป็น
 อย่างนี้ นี้เหตุผลส่วนข้างมากจึงได้กราบเรียนมาแล้วเป็นอย่างนี้

๑๖.๑๔ น.

พระยาศรีธรรมราช : ข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหาข้อนี้เป็นกรณีสำคัญ ข้าพเจ้าจะ
 ขอสนับสนุนกรมการ ข้าราชการฝ่ายน้อยในข้อแรกข้าพเจ้าขอกล่าวว่าหลักแห่งประชาธิปไตยนั้น
 ไม่ว่าที่ไหน ข้อที่จะต้องระงับที่สุดคือทำให้การเลือกตั้งเป็นธรรมให้ถูกต้องตามความจริง ให้
 ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงถูกต้องตามเจตนารมณ์ของตน ทั้งนี้ข้อที่กรมการ ข้าราชการฝ่ายน้อยเสนอ
 มานี้เราไม่มีหลักฐานหรือข้อเท็จจริง เราขอจะสันนิษฐานไว้ว่าเป็นข้อเท็จจริงพอที่จะเอามาวินิจฉัย
 ซึ่งท่านกรมการ ข้าราชการฝ่ายมากผู้หนึ่งได้กล่าวว่ายังไม่มีหลักฐานเพียงพอนี้ ถ้าหลักฐานสำหรับ
 ลงโทษในโรงศาลอาจจะไม่พอ แต่หลักฐานสำหรับจะวินิจฉัยในข้อเท็จจริงที่เราอ้างว่าได้เกิด
 มีการเดินชะนวนไปลงคะแนนหรือแนะนำสิ่งสอนบังคับไปลงคะแนนเหล่านั้นมันเป็นเรื่องจริง
 ที่พลสันนิษฐานเพื่อที่เราจะเอามาพูดทางเหตุผลในการ เมืองเหล่านี้ได้ สำหรับตัวข้าพเจ้าเอง
 ได้ฟังเหตุผลที่นำข้อเท็จจริง ไม่ใช่ที่กรุงเทพฯ คือที่ท่าตึกใหญ่ตึกหนึ่ง ในการเลือกตั้งคราว
 เดียวกันก็ปรากฏว่ามีท่านองนั้น มีสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งสมัครรับเลือกตั้ง ก็จะได้รับเลือกตั้ง
 เพราะเหตุที่นั่นเหมือนกัน ข้าพเจ้าเอามาประกอบด้วยข้อที่ว่าเราไม่ต้องเอาใจใส่ให้การ
 เลือกตั้งสมบูรณ์เพื่อรักษาระบอบประชาธิปไตยเราจึงควร จะสนใจในข้อนี้ให้ยิ่งขึ้น ในการที่ว่า
 ผู้ที่เป็นทหารอยู่ในกรมกองทหารอาจจะไม่สามารถไปลงคะแนนได้ทั้งหมด ก็ขอให้ท่านเข้าใจว่า
 พลเมืองที่มีสิทธิออกเสียง ๑๐๐ คนมาลงคะแนนได้เท่าไร ไปโดยเจตนารมณ์ที่แท้เท่าไร
 ๒๕ เปอร์เซ็นต์หรือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์

550

เพราะฉะนั้นการที่อยู่ในกองทหารแอกาจร ~~ไม่มีโอกาส~~ ไปลงคะแนนก็ได้ ผู้บังคับมีธุระอาจ
 ไม่มีสิทธิให้ไปลงคะแนน แต่ที่ท่านปล่อยอย่างนี้ก็เท่ากับท่านนิยมส่งเสริม ถ้าใครเขาจะ
 ลาไปก็ให้ไม่ได้ ฉะนั้นถ้าคิดราชการจริง ๆ ยกตัวอย่างว่าต้องอยู่ยาม กำลังเกิดเหตุ
 ถูกเงินอย่างนี้ให้ไปก็ไม่ได้ กฎหมายเลย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรมการฝ่ายข้างมาก
 คนหนึ่งก็กล่าวว่าถ้าหา เช่นนั้นจะผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย ขอให้ออกไป
 พิจารณากันในชั้นกรรมาธิการร่วมก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสนอว่าผ่านได้ ในการที่
 คำเนินตามกรรมาธิการฝ่ายน้อยหรือเพิ่มมาตรา ๒๗ ทรินั้น ได้มากมายกว่ากองเบอะเบะ
 ที่เดียว แต่ว่าสำหรับมารวานั้นจะมีขัด ๆ ข้อง ๆ บ้างก็มีส่วนเล็กน้อย ไม่สำคัญ เราควร
 จะมองระโยชน์ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้ง ถึงแม้กรรมาธิการท่านผู้มีเกียรติ *ข้าพเจ้ารักผู้ใต้*

เจ้าคุณพระธรรมศรีบัวบานท่านผู้สูง อยากรับรองความเห็นกรรมาธิการฝ่ายน้อย แต่ท่าน
 ไม่มี *ผู้ใต้* -คล้าย ๆ พวกเขนิคในทางร่างกฎหมายว่าร่างแล้วจะถูกอย่างผิดคอย่างนั้น ข้าพเจ้า
 ขอรับว่าท่านเป็นผู้ชำนาญจริง แต่ท่านก็อาจผิดได้เหมือนกัน แต่ถึงแม้ว่าจะสงสัยว่าท่านผิด
 หรือกรรมาธิการฝ่ายน้อยผู้สนับสนุนนั้นผิด ก็ขอให้ออกไปพิจารณาที่กรรมาธิการร่วมว่าผิด
 หรือไม่ผิด ถ้าผิดก็เอาออกก็ได้ แล้วขอให้พูดถึงเรื่องข้อที่ว่า การเลือกตั้งเป็นไปตาม

ต้นที่อยู่ ไม่ใช่กฎหมายนั้นเป็นกฎหมาย แต่ความจริงนั้น ข้าพเจ้าขอถามท่านว่า ๕๐
 เปอรเซนคนไหนในท้องต้น ~~คนที่ไม่อยู่ในกฎหมาย~~ ผู้ที่โหวตในท้องต้นเป็นคนพลัดที่
 พนจรเป็นจำนวนสัก ๒๐ เปอรเซนคนใน ๑๐๐ เท่านั้น ท่านไม่เอาสิทธิเป็นสำคัญหรือ
 คนที่โหวตในกฎหมายนั้นมีหลายอย่าง อย่างหนึ่งเขารู้ว่าผู้แทนคนนั้นเป็นอย่างไร เขา
 เลือกได้ถูกต้องดีกว่า เพราะฉะนั้นการที่เราบ้องกันลัดยศ เรื่องที่ไม่ให้ เกิดเสียหายนั้น
 มันไม่จำเป็นการเสียหาย และข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิดกฎหมายและไม่ผิด ^{๖๐} *ผู้ใต้* ร่างกฎหมาย
 แต่อย่างหนึ่งอย่างใดเลย

551

ที่ท่านว่า ท่านได้สร้างมาตราขึ้นไว้ ๒ มาตรา ท่านว่าสมควร ท่านว่าได้
แก้ไขแล้วแต่ข้อ ๒ มาตราที่ท่านได้ตั้งไว้ไม่ให้ทาไปสู่อุตสาหกรรมเป็นแถว ๆ หรือเดินแถวไป
ลงคะแนนนั้น ก็จะไม่เกิดผลอะไรในข้อนั้น เล่นไม่ถูกต้องทาไปเดินเล่นกระซิบสิ่งผิดๆ ขบคาย
ปิดเคียวก็เดินแถวไปเลย เพราะฉะนั้นก็ไม่มีความอะไรในข้อนี้

เรื่อง ^{ไว้เวลา} สำหรับ ๖ เดือนนี้เหมือนกันก็ง่ายนิดเดียว ทหารมาอยู่ไม่ใช่มาอยู่ ๖

เดือน คือครบเวลาเลือกก็ไปก็ได้ก็เป็นการขอไปที ในการที่ทำเช่นนั้นข้าพเจ้าไม่คิดว่า
ในการที่ไม่ใช่ปล่อยให้ไปโดยคิดราชการนั้นเป็นผิดกฎหมายซึ่งที่ท่านกรมวิชาการผู้หนึ่งพูดกัน เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ถึงประโยชน์ไม่ใช้พิจารณาในเรื่อง
เล็ก ๆ น้อย ๆ และคงกล่าวสู่ประชาชนโดยพิพาทที่เป็นความจริง และถ้าจะเป็นข้อเท็จจริง
ของเขา เราก็ผู้ยังมีหนทางดีที่จะแก้ไขในที่ประชุมรวม

พระยาอรรถการวิสิทน์ : ในเหตุผลที่กรมวิชาการฝ่ายข้างมากที่โดยยอม

ถ้าจะให้มาตรา ๒๗ ทวิความความเห็นของกรมวิชาการฝ่ายข้างน้อย ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจง
แล้ว และเพื่อนกรมวิชาการก็ได้ชี้แล้ว ก็คงจะไม่มีเหตุผลอะไรอีก—นอกจากนั้น และข้าพเจ้า
อยากจะขอเรียนถามท่านสมาชิกที่ได้นั่งลงไปเมื่อถึงนี้สักหน่อยว่าท่านไม่ยอมมันก็เพราะติดขัด
ในทางเทคนิคเพียงเล็กน้อย ในข้อนี้ไม่ใช่เป็นการเล็กน้อย ถ้าหากว่าสภาจะเอาตามหลักการ
ที่สมาชิกฝ่ายข้างน้อยเห็นสมควรแล้ว คือลงมติให้เพิ่มมาตรา ๒๗ ทวิแล้ว กรมวิชาการเห็น
ว่าโดยทางเทคนิคมันเองกฎหมายฉบับนี้จะเสียไปทั้งหมด คือมีมาตรา ๒๓ - ๓๗ ซึ่งเกือบ
จะทุกมาตราทีเดียว ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กน้อยเลยทีเดียว ซึ่งถ้าสภาจะรับหลักการที่กรมฯ
วิชาการฝ่ายข้างน้อยแล้วก็จะต้องพิจารณาแก้ไขกันใหม่อีกไม่ต่ำกว่า ๑๐ มาตรา

LIRT

๑๔.๒๓๓ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล (กรมการกร) ท่านกรมการกรผู้ ท่านเข้าใจผิดอย่างมากที่สุด เพราะเหตุไร ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอธิบายให้สมาชิกทั้งหลายฟัง ขอให้ท่านเข้าใจกฎหมายใหม่เปลี่ยนแปลงอย่าง ตามกฎหมายใหม่ใหม่ระเบียบผู้มีสิทธิเลือกตั้งขึ้น แต่ระเบียบนี้ให้ใช้จากสมัย โศครวัครั้งสุดท้ายเป็นหลัก แล้วเวลาจะเลือกตั้งจริง ๆ ในเดือนมกราคม ทุกปีจะต้องประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในทะเบียน คือต้องทำทะเบียนที่เดียว แต่ทะเบียนเอา มาจากไหน ก็ อามาจากสมัย โศครวั ๆ เป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านทั้งหลายคงเข้าใจ ทุกคน สมัย โศครวั ไม่ใช่คนจร แต่ทำไมไม่ใช้ในกรุงเทพ ฯ เพราะคนมาก สับสน แต่ความหัว เมืองแล้ว แม้แต่พระราชบัญญัติการจดทะเบียน โศครวัเวลานี้ ข้ากจักหักกันแล้ว ที่ทุกคน ใช้คำตัดสิน เรื่องภูมิลาเนาหรือถิ่นที่อยู่ไม่ใช่เรื่องนั้น เพราะเรื่องสมัย โศครวั ก็ อาจาก ทะเบียนนั่นเอง จริงอยู่ที่ข้าพเจ้ามาจากสมัย โศครวั แต่สมัย โศครวัก็มีภูมิลาเนาอยู่ แล้ว ความหัวเมืองต้องอยู่กับสมัย โศครวั จะมีคนจร อย่างก็เป็นเรื่องจะทราบจำนวนคนใน ราชอาณาจักรเท่านั้น คำว่าภูมิลาเนากับท้องถิ่นต่างกันจริง ๆ ตามกฎหมาย แต่ถ้าใครมีถิ่นที่ อยู่แล้วจิตใจเป็นหลักแหล่ง ถือว่าเป็นภูมิลาเนา นี่เป็นเรื่องสำคัญ ท่านเข้าใจผิด เพราะว่า เราจะต้องเลือกผู้แทนที่จะเอาคนจรหมอนหมิ่นมาอยู่เพียง ๒-๓ เดือน จะเลือกอย่างไรได้ คนที่มีถิ่นที่อยู่และเป็นหลักแหล่ง คือภูมิลาเนา นั่นเอง เป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าเป็นตาร เปลี่ยนหลักการ นั้นไม่ใช่อย่างนั้น แต่บางคนอาจจะว่ามีที่ดินอยู่แล้ว แต่จะย้ายอย่างไร เป็นเรื่องในใจของเขา เช่นข้าพเจ้าอยู่ที่นครสวรรค์มาอยู่ในกรุงเทพ เพียงแค่เพื่อหาภักใน การ รับจ้างก่อสร้างหรืออะไรก็ตาม เพื่อหาสัญญาและเพื่อสวดกในการฟ้องร้อง กับบอกว่าข้าพเจ้ามีถิ่น ที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ เป็นเรื่องกฎหมายเท่านั้น แต่โดยแท้จริง เจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว เป็น เรื่องที่จัดการคนที่ภูมิลาเนาโดยแท้จริง ไม่ใช่เปลี่ยนหลักการ ที่ข้าพเจ้าพูดที่ข้าพเจ้าไม่ได้ ภูมิลาเนา ข้าพเจ้าใช้คำว่าในทะเบียนเลือกตั้ง ที่มีภูมิลาเนาเดิม คือคนทุกคนในราชอาณาจักร

553

ไซท

พ.๒๕/๒

จะอยู่ในอำเภอไหน หรือในท้องถิ่นไหนก็ได้ เขาจะต้องคัดเอามาจากทะเบียนผู้มีสิทธิในทะเบียน
เลือกตั้ง และในสมัยโนคร่วมะ โนคร่วมะครั้งสุดท้าย นี่เป็นเรื่องของกฎหมาย

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ความจริงก็เอาความจริงของผู้ที่มีส่วนในครัวหรือหลักฐานโดยแท้จริงมาเป็นผู้ตัดสินสิทธิ
 เลือกตั้ง อย่างทหารผู้บรรลุนิติภาวะแล้วก็ต้องมีชื่อในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้ว แล้วการที่
 ย้ายไปเป็นทหาร ย้ายย้ายไปเป็นทหาร ทางอำเภอก็ดี ในท้องที่ก็ดี เขาได้ยินก็ถือว่าคน ๆ นั้นเป็น
 คนอยู่ในอำเภอหรือท้องที่นั้น ๆ เป็นคนว่าไหม้ เขาก็บอกว่าคุณนั้น ๆ ได้ไหม้เสียแล้ว คำสั่งจับ
 ก็ต้องไปตั้งอำเภอเดิม นั่นเป็นข้อสำคัญซึ่งท่านบอกว่าจะเปลี่ยนหลักการไม่ใช่เป็นความจริง เพราะ
 สิทธิที่อยู่เป็นที่สำคัญ ในการคัดเลือกจะมาถึง ๑๐ วัน ๑๕ วันก็เลือกได้ นั่นไม่ใช่ความประสงค์
 แต่กฎหมายเดิมจะมีเจตนารมณ์อย่างไร แม้เรื่องหนึ่ง เรายังจะเห็นว่าท่านว่าขัดข้องทำไม่ได้
 กรมวิชาการอีกผู้หนึ่งก็บอกว่าทำไม่ได้ ทหารอยู่มาจะทำได้อย่างไร ใครจะอยู่ยาม ใครจะรักษา
 การ ทำไมจะต้องมาพร้อมกันแล้ว แล้วคนที่เขาไม่ใช่สิทธิก็มีหรือราชการทหารมีความจำเป็น ซึ่ง
 จะต้องใช้คนเท่าไรก็ดี ในเรื่องระเบียบทหารแล้วเราทบทวน แปลว่า เขามีอำนาจจะสั่ง ไม่มี
 กฎหมายอะไรเลย ท่านไม่ต้องวิตกว่าจะใช้กฎหมายนี้ไป นายทหารจะคิดตรง เพราะปล่อยให้
 ทหารไปเลือกตั้ง จริตอยู่ไปใช้จัดการฟ้อง แล้วราษฎรจะร้อง ซึ่งร้องก็คดี ไม่คดีก็ต้องเสียเงิน
 ค่าปรับพันบาท วิธีอื่นเขาก็ทำได้ แค่เขาทำหลายวิธี และจะห้าสวทหรือ เช่นเป็นต้นว่า ข้อ ๑๑
ถึงไปรษณีย์ได้ ๒ ทั้งอยู่แทนหรือไปที่ภูมิลำเนา อย่างนี้ทำไม่จะทำไม่ได้ ขอให้ท่านออกกฎหมาย
 สิทธิ ทำไมเขาจะปฏิบัติไม่ได้ แล้วทหารลาไป สมมติว่าเขาเป็นคนหนึ่งกระชากริมไปเทศ รักษาที่จะลาไป
 จะไปตั้งกรมข้อเท็จจริงจะไปรษณีย์ที่จะไปพร้อมกันทั้งหมดไม่มี เพราะฉะนั้นท่านจะอนุญาตก็ได้
 ไม่อนุญาตก็ได้ ไม่ใช่ว่าทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าหากว่าพูดถึงเรื่องสิทธิที่อยู่ภูมิลำเนาที่ดี
 ไม่สัมพันธ์กันเลย แต่คนที่เขาเลือกตั้งแทนจะต้องเป็นคนที่มีถิ่นที่อยู่ มีหลักแหล่งที่อยู่ซึ่งตรงกับ
 ภูมิลำเนา นี่เป็นข้อสำคัญ

LIRT

เป็นต้นว่าทหารมาจากอยุธยาเวลาหลบหนีทหารก็ส่งจับไปทางจำเริญ แต่จิตใจเขาอยู่
ที่นั่นทุกอย่าง แล้วให้เขามาเลือกที่กรุงเพท ฯ พระอะไร เขาไม่มีส่วนได้เสีย ควร
ให้เลือกที่ภูมิลำเนาเดิมดีกว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ กฎหมายเลือกตั้งขึ้นเขาไม่ทำ
ไม่ใช่เฉพาะเรา ขอให้ที่ภูมิลำเนาเดิม อาจขบขันกตัญญูแล้วแต่ท่านจะสะดวกอย่างไร
ข้าพเจ้า/คิด เรื่องหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าขอให้เลือกผู้แทนหน่วยซึ่งภูมิลำเนา พอลากู ๒๐ มี
กึ่งสิทธิ์ในหน่วยเลือกตั้งที่ภูมิลำเนา เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าอยู่กรุง เพท ฯ ๒๕ วัน หรือ ๒๐
วัน แต่กฎหมายนี้ถ้าเป็น ๘ เดือน ๘ เดือน ก็ไม่คุ้มเพราะทหารย้ายมาโดยถูกบังคับ
ในระหว่าง ๘ เดือน อาจเกิดจลาจลอีกที่ปัตตานีก็ได้หรือที่มณฑลภูเก็ตได้ เรื่องนี้เป็นเรื่อง
เสียหาย เพราะฉะนั้นถ้าเขียนลงอย่างนี้จะต้องวินิจฉัยภูมิลำเนาหรือท้องถิ่นหรือไม่ก็มีผล
เท่ากัน ข้าพเจ้าขอให้เห็นว่าหน่วยเลือกตั้งเดิมที่ภูมิลำเนาเดิมเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการ
เปลี่ยนกฎหมายอย่างไรเลย

๒๕.๒๕ น.

พระยารัตนการวิชัยพันธ์ กรมมอชการ : เพื่อความกระจ่างแจ้ง กรมมอชการ
ฝ่ายข้างมากขอพูดเป็นครั้งสุดท้าย ตามที่ท่านสมาชิกว่าจะทำไม่ได้เช่นนั้น กรมมอชการ
ฝ่ายข้างมากเห็นว่าไม่ใช่ว่าไม่ได้อะไรไม่เห็นด้วยเพราะว่าทำเช่นนั้นเป็นการไม่ถูก ท่าน
จัดประเด็นของข้าพเจ้าผิดไป ข้าพเจ้าว่าถ้าสภานี้จะรับผิดชอบที่ท่านเสนอมาตรา ๒๗ พวิ
อย่างที่ท่านเสนอไม่ได้ เพราะว่าจะต้องแก้กฎหมายมาตรา จะต้องแก้คำว่าคือว่าตั้งแต่
มาตรา ๒๖ ถึง มาตรา ๒๗ จะเห็นว่าบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งเดิมนี้เกี่ยวกับที่มาจกทะเล เขียน
สามะโนนครวิ เป็นทะเล เขียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ขึ้นเมื่อใดผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้วก็ได้ถือว่าเป็น
ทะเล เขียน ทะเขียนนั้นจะแก้ไขไปตามที่ผู้มาแจ้งมาย เพราะเห็นที่ภูมิลำเนาเดิมเราไม่ถือ
ใครจะอยู่ที่ไหนเมื่อทะเล เขียนสามะโนนครวิได้สิทธิเลือกตั้งขึ้น

ที่นี้ว่าถึงทำไม่ได้แล้วข้าพเจ้าขอบอกว่าในเรื่องนี้ไม่มีอะไรที่ทำไม่ได้ ถ้าทำไม่ได้แล้วเราไม่ได้นั่งอยู่ที่นี่ อย่าพูดทกไม่ได้ ขอสละสิทธิ์ ถ้าไม่เห็นด้วยก็บอกว่าไม่เห็นด้วย ที่นี้ท่านอย่าลืมว่าในถาวรที่เราเขียนกฎหมายเราแก้กฎหมายเราแก้ไขขึ้น เราแก้จริงที่เราแก้เหตุการณ์ที่เห็นมาแล้วว่ามีปัญหาบางอย่างนั้น เราต้องการมีความมตพร้อมต่าง ๆ ที่เราได้เห็นอยู่แล้ว แต่เท่าที่เขียนมาแล้วนี้ไม่ได้แก้ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดขึ้นแล้ว ที่นี้คืออุกฉะเมืองไทยที่วัดจันทรมโนสรที่เพิ่มขึ้นแล้วใครจะปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่ได้เกิดขึ้นเลย ที่นี้ขอให้ท่านทั้งหลายไปคิดให้เห็นและว่าการที่จะให้คนเขาไปเลือกทั้งใคร เป็นคน เลือกตั้งนั้นต้องให้เขาไปด้วยความสมัครใจของเขา

ต้องให้เขาไปด้วยความสมัครใจของเขา ด้วยความชอบของเขา เขาจะชอบรูปร่างสูงค่า
 คำเขาก็ตามใจเขา นี่เป็นหลักใหญ่ในการที่จะให้เขาชอบหรือพอใจเขา เหมือนกันว่า ผู้แทน
 ราษฎรเป็นผู้แทนทั่วประเทศจริง นี่เขียนอย่างนิคมีบีเท่านั้น แต่ความที่จริงที่เห็น ผู้แทนราษฎรที่
 แท้ก็อยู่แทนจังหวัดหนึ่ง หน่วยหนึ่ง และแห่งหนึ่งเท่านั้น ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นจะเขียนทำไม
 ในกฎหมาย สมมติว่าพระยาปริดา ฯ อยู่ที่ถนนสารภีก็ต้องไปใส่คะแนนที่สารภี ทำไมไม่ให้
 ไปลงคะแนนที่ เชียงใหม่ เมื่ออยู่ที่สารภีก็ต้อง ไปใส่ที่สารภี เพื่อไปดูหน้าผู้แทนราษฎร จะชอบ
 ใหม่ ถ้าชอบหน้าชาวหน้าดำ ผมสั้นผมยาวนี่ เป็นสี่เหลี่ยมหนึ่ง และข้าพเจ้าคิดว่าผู้แทนราษฎร
 ที่เป็นทหารและถูกเลือกสักใคร ๆ ก็ซึ่ง ที่อยู่ที่กรุงเทพฯ ฯ ที่เข้ามาเป็นทหารนั้น ไม่ใช่ด้วยความ
 สมัครใจ ท่านกรมการคนหนึ่งของบอกว่าอย่าไปถูกเขาซิ ทหารที่ฉลาด ๆ ก็มีต้องให้ **สิทธิ** ขามี
 สิทธิออกไปใส่คะแนนบ้าง อย่างข้าพเจ้าก็ไม่เชื่อเลย ทำไมไม่เชื่อเพราะคนที่ เป็นใหญ่กว่า
 พลทหารที่มีความรู้ดีกว่าพลทหารยังให้เขาสูงจนได้ นี่ข้าพเจ้าไม่เชื่อเด็ดขาดและเป็นของ
 จริง ๆ ที่มีอยู่จริง ๆ นอกจากนั้นถ้าจะพูดกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้วคนที่ มีหน้าที่เป็นทหารซึ่ง เป็น
 ความสำคัญของประเทศชาติ ซึ่งถูกผู้ชายทุกคนต้องเป็นทหารหมด ไม่มีใครบอกให้ไหม อย่าง
 ข้าพเจ้าบอกถึงคุณของข้าพเจ้าว่า "ถูกเอาคนอื่นเป็นได้ เห็นได้เองก็ต้องทนได้ เขากินสองเวลา
 อยู่ได้ เองก็อยู่ได้" ข้าพเจ้าเองรู้หน้าที่ของข้าพเจ้า สำหรับคนอย่างข้าพเจ้าฉันคิดว่า
 ทหารไม่มีใครชอบเป็นซึ่งแน่เสียยิ่งกว่าแน่ ไม่มีใครเขาชอบเป็นทหารหรอก ที่ต้องถูกเลือก
 เข้ามาเพราะอำนาจกฎหมาย เขาก็ต้องมา แล้วท่านกรมการผ่านข้างมากบอกว่าทหาร
 ไม่ได้ห้ามไม่ให้ไปลงคะแนน ข้าพเจ้าหมายความว่าทหารจะไปลงคะแนนให้ใครก็ได้ซึ่ง
 ข้าพเจ้าไม่รู้ นี่เป็นของจริงเหมือนกัน ทำไมข้าพเจ้าเองไม่เคยเป็นทหารเพราะแก่เกินไป
 แล้วที่จะเป็นทหาร แต่ก็เคยเป็นพลทหารชั่วคราว ๕ วันก็ไม่เห็นรู้เรื่องอะไรกัน ทหารที่เดิน
 เป็นแถว ๆ ไปนี่ที่ข้าพเจ้ารู้ เขาเดินแถวเพราะเวลาหัดเวลาหัด เวลาสวนสนามเท่านั้น
 แล้ว ไอ้ไอ้นี่อะไรกันทหาร จะไปลงบัตรลงเลือกจะไปลงข้างไหนแล้วเดินเป็นแถวไปอย่างนี้จะถูก
 ค้างอย่างไรกัน

ให้เป็นวันหยุดวันอันหนึ่ง ไม่มีเสียหายอะไร และท่านก็รู้ว่าราษฎรที่ถูกเกณฑ์มาเป็นทหาร
 ก็เปอรเชินต์ของพลเมือง ไม่ใช่เปอรเชินต์ในสย ยกเว้นสำหรับท่านเหล่านี้ที่ถูกบังคับให้เข้ามา
 อยู่ในห้องที่ซึ่ง เขาไม่ชอบากอยู่เลย ยกให้เขาเป็นพิเศษ ไม่มีความเสียหายอะไร ไม่มี
 มลพว่องอะไรในทางที่จะแก่พระวรวงษ์วิสุทธิกษัตริย์ประการหนึ่งประการใด เพราะฉะนั้นก็จะให้
 มีมาครานี้ผู้อย่างที่กรมการผู้^{ผู้}น้อยเขียนไว้อย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นเสียหายโดยเราถือว่า
 โดยเฉพาะทหารและตำรวจตามพระวรวงษ์วิสุทธิกษัตริย์ต้องเข้ามารับราชการทหารที่เป็นไปตามนี้
 ก็ไม่มีความเสียหายอะไร นอกจากนั้นขอพูดแก่ว่าที่กรมการฝ่ายข้างมากบอกว่า จะเสีย
 หักทั้งหมดในกฎหมาย ที่ข้าพเจ้ารู้มา เรียบมาว่ากฎหมายทุกอย่างมีข้อบกเวนตั้งนั้น ถ้าจะเอา
 ข้อนี้เป็นข้อบกเวนก็มีความเสียหายอะไร ขอให้เขาได้ไปเลือกคนที่เขารู้จักจริง ๆ
 ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่าคนที่อยู่กรุงเทพฯ จะไม่รู้จัก แต่ความรู้จักที่ถูกต้องก็ไม่ใช่เหมือนกับคนที่อยู่
 ในท้องที่ของเขาเอง เขามาอยู่ที่นี้เพียง ๒ มีเท่านั้น ไม่ได้มาอยู่ร่วมกับชาวสยามเมื่อไร
 นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนกรมการผู้^{ผู้}น้อยว่าคนที่มาเป็นทหารนั้น มาแย่งคนในห้องที่
 ในการที่จะเลือกคน แย่งท่าจะแน่นอนเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าไปเปิดออกพิศหมอบความที่ปากน้ำ
 ออกแห่งหนึ่งก็ ทำกับไปแย่งที่ปากน้ำเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอว่าเราควรจะมี
 มาตรา ๒๗ หนึ่งให้ใส่พระวรวงษ์วิสุทธิกษัตริย์ เป็นวันหยุดวันสำหรับในการจัดหาและตำรวจเมื่อจะไป
 เลือกตั้งก็ได้ไปเลือกตั้งในภูมิภาคเนาเคิมของเขาแห่งเดียว

หลวงชลานุสสร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีคอกบิปราย

มีสมาชิกบริบรอง

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้มีคอกบิปรายแล้ว ท่านผู้ใดจะเห็น

เป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าจะขอ

ทำการประชุมสำหรับมาตรา ๒๗ หนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นควรเติมมาตรา ๒๗ หนึ่งตามกรมการ

561

พ. ๓๑/๒

ฝ่ายข้างน้อยคือเจ้าคุณอนาจักร ขอให้ผู้ใดไปรศฐมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอไปรศฐมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : คะแนนเสียงที่เห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๒๗ ทีวี
๓๘ ไม่เห็นด้วย ๒๐ เป็นอันเพิ่มมาตรา ๒๗ ทีวีตามที่ขอเพิ่ม คำนั้น

นายใหญ่ วิศวกรรมธิการ : อย่างที่กรรมการข้างมากได้เรียนแล้ว
ว่าถ้าจะแก้คือเพิ่มมาตรา ๒๗ ทีวีมาตราเดียวแล้ว มีงูเห่าในทางปฏิบัติจะทำได้จริงๆ

Legislative Institutional Repository of Thailand

โดยจะถือว่าผู้ใดจะย้ายที่อยู่แล้วให้ไปแจ้งทะเบียน ทะเบียนเก่าจะต้องแก้ไขไปหมด เมื่อ
 เช่นนั้นแล้วข้าพเจ้าขอถามว่ามาตรา ๒๗ ทวิที่ให้ทหาร ไปลงคะแนนในหน่วยเลือกตั้งผู้มีอำนาจ
 เลิมนั้น บุคคลนั้นจะไปลงคะแนนอย่างไร เพราะคนเหล่านี้จะไม่มีชื่อในทะเบียนเลิมเลย
 มีหลายคราวมาแล้ว ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าถ้าไม่แก้แล้วมาตรา ๒๗ ทวิจะเห็นซ้ำที่สุด โดย
 ให้ทหาร ไปลงในที่เลิม แต่มีผู้ชื่อ ไม่มีแล้วถ้าสถานีฝ่ายต่อไปอย่างไรก็ได้แล้วไม่พิจารณา
 ในกรรมาธิการร่วม แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องเลยที่จะเป็นไปเช่นนั้น

หลวงประยูรวงศ์ : ได้มีข้อเสนอของกรรมาธิการ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 ฝ่ายข้างมากขอถอนพระราชบัญญัตินี้ไป เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา
 ที่เขาเพิ่มขึ้น ที่สถานีลงมติให้เพิ่มขึ้น แต่กรรมาธิการผู้หนึ่งคือฝ่ายข้างน้อยลุกขึ้นคัดค้าน
 ไม่ให้ถอนไป ข้าพเจ้าสงสัยว่าการที่กรรมาธิการจะถอนหรือไม่ถอนนั้นน่าจะ เป็นไปตาม
 มติของกรรมาธิการ การที่กรรมาธิการลุกขึ้นมาคัดค้านกันเอง ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็น
 ตัวอย่าง นอกจากข้อขัดแย้งในสิทธิสงวนความเห็นในเรื่องที่ทรงมติเป็น เรื่องที่กรรมาธิการ
 จะขอถอนหรือไม่ถอน เพราะฉะนั้นขอให้กรรมาธิการทุกคนเสียว่าฝ่ายข้างมากจะถอนหรือไม่
 ถอน และข้าพเจ้าคิดว่ากรรมาธิการจะคัดค้านกันเองไม่ได้ เป็นเรื่องที่ว่าให้ที่ประชุม
 จะยอมหรือไม่ยอมในส่วเวลาจะพอหรือไม่ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบร่างพระราชบัญญัตินี้จะครบ
 กำหนด ๒๐ วันประมาณวันที่ ๑๘ ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่กรรมาธิการผู้หนึ่งได้ตั้งข้อสังเกต
 ว่าสถานีจะปล่อยร่างที่ขัดกันไปแล้วไม่พิจารณาในกรรมาธิการร่วมกันนั้นเป็นการไม่เหมาะสม
 แล้วหรือ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่เหมาะสม เราควรพยายามทำให้ดีที่สุดที่ได้ ส่วน
 กรรมาธิการจะลุกขึ้นมาได้เสียงอนหนึ่งว่าคัดค้านหนึ่งว่าไม่ขัด ข้าพเจ้าคิดว่าให้
 ไปตามความเห็นของกรรมาธิการจะดีกว่า เพราะ ไม่มีผู้ใดจะขัดในวิธีวินิจฉัยได้ ด้วยเหตุนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมาธิการฝ่ายข้างมากยังยืนยัน เสนอขอถอน ข้าพเจ้าเห็นควรขอมติให้ถอน
 ส่วนเวลาไม่หันข้าพเจ้าว่าเป็นหน้าที่ของกรรมาธิการทุกท่านให้หัน เราจะนัดประชุมวันเสาร์

ส่วนที่ว่าเวลาจะไม่ทันนั้น ข้าพเจ้าว่าเป็นหน้าที่ของกรมวิชาการที่จะทันหรือไม่ทัน และเรา
 ก็อาจจะนัดประชุมกันในวันเสาร์ก็ได้ วันอาทิตย์ก็ได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ท่านผู้ใดเห็น
 ควณไปรกรบรอง 18 (ม. ๒. ๙๔)

พระยาอรอดการวิญญู : กรมวิชาการฝ่ายข้างมากเห็นว่าในการที่จะผ่านกฎหมาย
 อะไรไปนั้น เราควรจะนำไปได้โดยเรียบร้อย และเมื่อสภาฯนี้ไม่มีมติให้เพิ่มมาตรา 27 ทวิ
 ขึ้นแล้ว แต่กรมวิชาการก็ไม่ทราบว่สภาฯนี้มีความเห็นเป็นอย่างไร หรือว่าจะให้นำไป
 โดยไม่ขริบรอยในรูปนี้ แล้วก็ปล่อยให้ทางกรมวิชาการร่วม ก็แล้วแต่สภาฯนี้หรือจะเห็นว่า
 เป็นอย่างนั้นไม่ได้ จะให้กรมวิชาการรับไปทำใหม่ กรมวิชาการก็ยินดีที่จะรับไปทำให้ แต่ขอ
 ร้องว่อย่าให้เป็นการผูกมิตรกรมาธิการ เพื่อความปร รณาของกรมวิชาการส่วนข้างน้อย
 ก็จำเป็นที่จะต้องเขียนมาตรา 27 ทวิอย่างที่ท่านเสนอมา กรมวิชาการ จะเขียนอย่างไรที่ไหน
 ก็ได้ให้สมควรประสงค้ก็แล้วกัน คือในการ เขียนอย่างนี้ไม่ถูกที่ แล้วกรมวิชาการจะเขียน
 ที่อื่นเพื่อให้เป็นการ เหมาะสมได้ ถ้าหากว่าสภาฯนี้มีมติไปเช่นนั้น กรมวิชาการ ก็มีควมยินดีที่
 จะปฏิบัติตามมติส่วนข้างมาก

พระยาพาจักรวิมล : ในรัฐนี้ที่ข้าพเจ้าเป็นกรมาธิการส่วนข้างน้อยจริง
 อย่างที่ท่านสมาชิกว่า แต่ว่าข้าพเจ้าจะขัดข้องไม่ได้ ก็ตอนที่ประชุมสมาชิกทั้งหลาย ที่ท่าน
 พูดเช่นนั้นถูก แต่ที่ข้าพเจ้าชี้แจง เพราะกรมาธิการขอเลื่อนไป เพราะเหตุผลนั้น เหตุผล
 ที่ที่ทุกท่านขอเลื่อน ข่าพเจ้าพูดในฐานะอย่างนั้นข้าพเจ้าขัดข้องใจเมื่อไร โดยข้าพเจ้าดู
 ขอบังคับ เหตุผลที่ข้าพเจ้าชี้แจงก็เพื่อที่จะให้สภาฯนี้เห็นว่ถ้าหากว่าไม่ควรร เขียนมาตรา
 นี้ เพราะมาตราที่เกี่ยวข้องกับมาตราอื่น ข้าพเจ้า เห็นว่ามาตราอื่นไม่เกี่ยวข้องกันมาตราอื่น
 แต่ถกรมาธิการบอกว่เกี่ยวข้องก็ขอให้ท่านแสดงมาชี้ว่าเกี่ยวข้องของควนอะไร ก็ให้ชี้แจงมา

ในมาครานี้ ข้าทเจ้าคิดว่า ข้าทเจ้ารู้สึกพื้นฐานของข้าทเจ้าว่าจะซัดซังหรือไม
 ข้าทเจ้ารู้สึกพื้นฐานดี แต่จะซัดซังหรือไมแล้วแต่ที่ประชุม แต่ข้าพทราไทนจะซัด
 อย่างไรดีให้พวมา จะว่ารวม ๆ วดอื่นไทน แต่ในซอมีข้าทเจ้าคิดว่าในมาครานี้ไม่มี
 อะไรใจความกับออกว่าให้ไปเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งนั้น

ที่มีถึงปัญหาที่ท่านประธานถามว่ากรรมาธิการจะทำได้หรือไม่ใดภายในเวลาหรือไม่
อันนี้ก็ค่อนข้าง ถ้าหากว่าสารรับหลักการแล้วเราต้องคนเหตุถึงวิธีการนี้เหมือนกัน เมื่อสภาลงมติ
อย่างนี้แล้วท่าอย่างใดจึงจะให้ทหารได้ใช้สิทธิโดยชอบโดยถูกต้อง และจะท่าอย่างใดจะไม่ให้
บังคับบัญชาที่จะไม่ให้กระทำผิดมาตรา ๕ ที่จะปล่อยเขาไป ซึ่งความจริงปล่อยไม่ได้ กรรมาธิการ
ก็จะต้องคิด และไม่ทราบว่ากินเวลาเท่าไร แต่เมื่อสภานี้มอบไปกรรมาธิการก็จะทำให้เร็ว
ที่สุดที่จะเร็วได้ แต่จะเห็นหรือไม่เห็นไม่ทราบ.

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ขอคิดข้อที่ประชุมว่าจะควรหรือไม่ ข้าพเจ้าขอคิด
จากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะคืนร่างพระราชบัญญัติให้กรรมาธิการไปทำใหม่ โปรด
มีฉันทน์

สมาชิกยกมือ ๓๕ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดมีฉันทน์

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าคืนให้กรรมาธิการ เมื่อคิดขัดมาตรา
มาตราอื่นก็พิจารณาไปไม่ได้ สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้หวังว่าท่านกรรมาธิการจะรีบให้
อย่างช้าเพียงวันเสาร์ก่อนค่ำ วันหยุดอาทิตย์ก็ใกล้เต็มทีแล้ว จะไหนหรือไม่.

พระยาอรุณการบดีมนตรี กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้รีบไปว่าทำได้ และจะ
ให้เร็วที่สุด และจะทำให้เห็นหรือไม่เห็นไม่ทราบ.

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ยังมีอีก ๓ พระราชบัญญัติ อย่างจะขอความเห็นของ
ที่ประชุมว่าจะควรพิจารณาต่อไป หรือจะหยุดอยู่เพียงนี้ ผู้ใดเห็นอย่างใดโปรดพูด เพราะ
๑๖.๐๐ นาฬิกาแล้ว.

พลตรี พระอุดมโยธาธิบดี : ขอประธานโทษที่ท่านประธานตั้งปัญหาถามว่าจะหยุด
เพียงนี้หรือจะพิจารณาต่อไป กฎหมายนี้เมื่อมีขัดอยู่ถึงว่ากรรมาธิการจะรีบไปพิจารณา
และพยายามที่สุดที่จะทำให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้

เพราะฉะนั้นก็จะขึ้นอยู่กับกรณีตาม แต่มันก็ไม่ควรจะมี ถ้าขึ้นมีจะยุ่งไขว่มาทไปโผล่ที่เดียว
แล้วนอกจากนี้กรรมาธิการก็ขอที่พยายามจะเร่งรัดให้เร็วที่สุด เพราะฉะนั้นก็เห็นง่าย ๆ ไม่
มีปัญหาอะไรอีก.

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ที่ผมขอทราบจากที่ประชุมคือจะพิจารณาอีก 3 ร่างต่อไป หรือพิจารณาเพียงเท่านี้แล้วเลิกประชุม

พ.อ. พระอุดม โสภณสิริ : ขอประธานเสนอว่าพัก 15 นาทีแล้วดำเนินการประชุมใหม่

น.อ. หลวงสารวรกิจสมุทร ร.น. : ตามที่กรรมการแถลงว่าไม่มีร่างร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งว่าจะเข้าไว้หรือไม่ ถ้าเข้าไม่ได้ เข้าไม่ทันก็เสียหมด จะต้องรับร่างเข้าไม่ทันจึงจะเลิก

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้เสร็จไปแล้ว

น.อ. หลวงสารวรกิจสมุทร ร.น. : อย่างนี้เข้าไม่ได้

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ก็เข้าใจว่าอย่างเร็วที่สุด และหวังว่าท่านคงทำทัน

น.อ. หลวงสารวรกิจสมุทร ร.น. : ความหวังไม่มีเหตุผลหรอก

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : เสร็จไปแล้ว ขณะนี้ถ้ามองว่าพิจารณา 3 ร่างนี้ต่อไปหรือว่าพักเพียงเท่านี้ ถ้าหากว่าที่ประชุมจะพิจารณาค่าไปก็ถือว่าเป็นการต่อไป ถ้าเลิกก็จะเลิก เลิกเพียงเท่านี้ เพราะว่าหน้าที่ประธานก็มีอยู่แล้วจะตามของที่ประชุม เวลานี้ 4 โมงกว่าแล้ว และเมื่อถึงเวลานสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่าจะให้พักแล้วพิจารณาต่อไป ผู้ใดจะเห็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นอย่างอื่นก็ขอพัก 15 นาที

ไม่มีสมาชิกผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

ทำการแทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดเห็นอย่างอื่นก็ขอพักประชุม 15 นาทีแล้วก็ประชุมต่อไปอีก.

เริ่มประชุมใหม่ เวลา 16.40 นาฬิกา.

ท่าการแทนประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกครบองค์ประชุมแล้ว ระเบียบวาระต่อไป
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 เสนอโดยคณะรัฐมนตรี
ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ใช้ไปแล้ว

ในการพิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ ๓/๒๕๑๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๔ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอสภาผู้แทนเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป
กรณีในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ ๑๔/๒๕๑๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณากลับไปตามรัฐธรรมนูญ.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๔

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายชื่อกรรมาธิการ

1. นายเชษฐาดี บุณรัตน์	๒. หลวงจักษ์ภานุศรีสวัสดิ์
3. นายถึก ชัมบุตร	4. นายเตียง จิราภรณ์
5. นายพดด้วงวราจโนเฒ่า สร้อยขันธ์	๖. หลวงระจันนระจันทกาน
7. พระยาอภัยพิตรรพประคัลภ์	๘. นายเชื่อง ไชยกุล
9. นายสงบุญ แสงภูมย์	10. นางอรพิน ไชยกุล
11. หลวงจังกุลดาบุรุษย์	

LIRT

บันทึกผลการและ เหตุผลพระ กตบรวง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔

หลักการ

จัดตั้งศาลคดีเด็กและ เยาวชนเพื่อพิจารณาคดีแพ่งอาชญากรรมและอาญา
เกี่ยวกับเด็กและ เยาวชนโดยเฉพาะ และให้มีวิธีการสำหรับแก้ไขเด็กและเยาวชน
ให้เหมาะสม

เหตุผล

เด็กและ เยาวชนมีความรู้สึกผิดชอบเข็ญใจใหม่ เมื่อถูกท้าวกระทำ
การอันผิดกฎหมายอันผิดศีลธรรมอันผิดกฎหมาย ถ้าจะให้จับกุม คุมขัง สอบสวน และฟ้องร้อง
เข็ญใจใหม่ ย่อมเป็นเหตุระคายระเหิดบจิตใจและทำลายสุขภาพเด็กไป และจะ
ทำให้เด็กเสียคนยิ่งกว่าที่จะทำให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี จึงจำเป็นต้องมีวิธีการ
ปฏิบัติไว้โดยเฉพาะเพื่อให้เหมาะสมแก่สภาพของเด็กและ เยาวชนในเรื่องนี้ ในทาง
การศาลต้องเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสนใจในเรื่องสวัสดิภาพของเด็กได้มีส่วนร่วม
ในการพิจารณาคดีพิจารณาของศาลด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีที่เป็นแม่หรือเคยเป็นมารดา
มาแล้ว และกตบที่ศาลจะพิจารณาเด็กชาก็จะคงมีวิธีตรวจสอบและสังเกตการณ์ในเรื่อง
ประวัติ การศึกษาอบรม ลักษณะนิสัย สุขภาพ ภาวะแห่งจิต และฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัวเด็ก ตลอดจนสิ่งแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไป เพื่อศาลจะได้สั่งให้คำวินิจฉัย
สงเคราะห์และอบรมแก่เด็กหรือ เยาวชนที่มีโทษเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะลงโทษแก่เด็ก
วิธีการที่ศาลต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน ในกรณีนี้แห่งเกี่ยวกับกรณีใช้ความจ
บคตลงเด็กและ เยาวชนก็ควรวิธีพิจารณาและ เจ้าหน้าที่ยุติธรรมช่วยรับความประพฤติ
ของ เด็กและ เยาวชนยิ่งกว่าในเวลานี้ กฤษฎีกาซึ่งตั้งจัดตั้งศาลคดีเด็กและ เยาวชน
ขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้เข้าระดมวิธีปฏิบัติของอารยะประเทศในเรื่องนี้

ร่าง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. ๒๕๑๔

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นเพื่อสวัสดิภาพของ
เด็กและเยาวชน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและ
เยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่ใดที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการแล้วให้
ยกเลิกหรือรวมหน่วยงาน ท้อง และตมบังคับต่าง ๆ ที่มีชื่อความแย้งหรือชื่อคนทนาย
พระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
"เด็ก" หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าเจ็ดปีบริบูรณ์
แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

"เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

"คดีธรรมดา" หมายความว่า คดีอื่น ๆ นอกจากคดีที่พิงการตม
ในศาลที่ได้อำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

"ศาลคดีเด็กและเยาวชน" หมายความว่า ศาลคดีเด็กและ
เยาวชนต่าง ศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดและศาลคดีเด็กและเยาวชน
ในสารจังหวัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

"ศาลที่ได้อำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน" หมายความว่า
ศาลคดีเด็กและเยาวชน ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา และศาลฎีกาแผนกคดี
เด็กและเยาวชน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

"สถานพินิจ" หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองของ เด็กซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่เด็กและ เยาวชน

"คณะกรรมการพินิจและคุ้มครอง ของเด็ก" หมายความว่า คณะกรรมการพินิจและคุ้มครองของ เด็กซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่เด็กและ เยาวชน

"พนักงานคุมประพฤติ" หมายความว่า พนักงานควบคุมและสอดส่องความประพฤติของ เด็กและ เยาวชนตามที่มีมติไว้ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และได้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ศาลคดี เด็กและ เยาวชน

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนกลางขึ้น ในจังหวัดพระนครภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ยังมีพระราชบัญญัตินี้ และให้ เขตอำนาจ เกี่ยวแก่คดีเด็กและ เยาวชน ตลอดจนจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี แยกบรรดาคดีที่ เกิดขึ้นนอก เขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี นั้นจะเป็นฟ้องต่อศาลคดี เด็กและ เยาวชนกลางก็ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลคดี เด็กและ เยาวชนกลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่เป็นฟ้อง เช่นนี้ได เว้นแต่คดีนั้นจะได้ เสนอมาตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

ศาลในจังหวัดอื่น ให้จัดตั้งศาลคดี เด็กและ เยาวชนประจำจังหวัดหรือแผนกคดี เด็กและ เยาวชนอื่นในศาลจังหวัดตามที่ให้มีประกาศโดยกระทรวงกลาโหม และสำหรับแผนกคดี เด็กและ เยาวชนในศาลจังหวัดนั้น ให้มี เขตอำนาจ เกี่ยวแก่คดีเด็กและ เยาวชนเช่นเดียวกับ เขตอำนาจของศาลที่จัดตั้งแผนกคดีเด็กและ เยาวชนนั้นตามพระราช ธรรมนูญชั่วคราว

ศาลคดีเด็กและ เยาวชนจะ เปิดดำเนินการ เมื่อใดให้ประกาศโดยกระทรวงกลาโหม ศาลคดีเด็กและ เยาวชนให้เป็นศาลยุติธรรมขึ้นก่อนตามพระราช ธรรมนูญชั่วคราว

มาตรา ๗ ศาลคดีเด็กและ เยาวชนมีอำนาจ เช่นเดียวกับศาลจังหวัดในคดีดังต่อไปนี้

(๑) คดีอาชญากรรมซึ่งหาว่า เด็กหรือ เยาวชนกระทำความผิด อื่นกฎหมายบัญญัติเป็น ความผิด และคดีอาชญากรรมซึ่งหาว่าบุคคลอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปแต่ยังไม่ ถึงเกณฑ์บรรลุนิติภาวะมีความผิด และเป็นอาชญากรรมสถานพินิจหรือคณะกรรมกร **วินิจฉัยและคุ้มครอง** เด็กใด เช่นขอ ศาลคดี เด็กและ เยาวชนทราบว่าได้สืบสวนแล้วไว้ว่ากล่าว รำพันและจิตใจของ บุคคลนั้นยังมีสภาพเช่นเดียวกับเยาวชน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าบุคคลนั้น เป็น เยาวชน เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) กติแห่งที่ผู้ร้องต่อศาลให้พิจารณาหรือสั่งแก้ไขบัญชีเบาะแสตามความในพหุมติที่
หนึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและอาญาบรรพ 1 ลักษณะ ๑ และบรรพ ๕ ลักษณะ ๑ และ ๓
และบรรพ ๑๒ ถึง ๑๓ กับ ผู้ใช้อำนาจปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการคดีเด็กและเยาวชน

(๓) กติที่ศาลจะพิจารณาหรือสั่งตามพหุมติของผู้แทนว่าด้วยภาวะ**ประณตโทษ**
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเด็กและนักโทษและกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งบังคับใช้เป็นอำนาจหน้าที่
ของศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๘ เมื่อได้เปิดทำเนียบการศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในท้องที่ใดแล้ว ห้ามมิ
ให้ศาลชั้นต้นในท้องที่นั้นพิจารณาพิพากษาคดีอาชญาหรือคดีแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจศาลคดีเด็กและ
เยาวชน

ถ้าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาชญาด้วยกันบุคคลอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ไป
โดยพฤติการณ์พิพากษาเด็กหรือเยาวชนในศาลคดีเด็กหรือเยาวชน เว้นแต่ศาลชั้นต้นจะได้
พิจารณาเห็นสมควร และมีคำสั่งให้รวมการพิจารณาพิพากษาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีพร้อมกัน
ในกรณีที่ศาลรวมคดีเป็นพฤติการณ์พิพากษาเด็กหรือเยาวชน ให้ศาลรวมคดีมีอำนาจดำเนิน
ลงโทษและใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนในกรณีที่ยุติคดีไว้ในระหว่างมีคดีต้นและในกฎหมายว่า
ด้วยการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑ กติที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนอยู่แล้วนั้น ให้
ศาลชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอีกไปจนเสร็จจำนวน แม้ว่าในระหว่างพิจารณาจำเลยจะ
มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์หรือมีสิบแปดปีบริบูรณ์แล้วก็ตาม และถ้าจะมีผู้ทรงหรือถูกทำให้ศาล
ชั้นต้นแยกคดีเด็กและเยาวชนหรือศาลผู้ว่าแผนกคดีเด็กและเยาวชนเป็นผู้พิจารณา
และมีอำนาจลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนเสมือนหนึ่งจำเลยยังเป็นเยาวชนอยู่

มาตรา ๑๐ ศาลคดีเด็กและเยาวชนทุกศาลให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตาม
จำนวนที่กระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร

มาตรา ๑๑ ให้มีอธิบดีศาลเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่งคน และให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
คดีเด็กและเยาวชนของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางศาลละหนึ่งคน

ในท้องที่จังหวัดแผนกคดีเด็กและเยาวชนอื่นในศาลจังหวัด ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าแผนก
คดีเด็กและเยาวชนหนึ่งคน และเพื่อระงับข้อพิพาทระงับคดี ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าแผนก
คดีเด็กและเยาวชนเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชน

เมื่อตำแหน่งอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางว่างลงหรือเมื่ออธิบดีศาลไม่อยู่ด้วย
หน้าที่ เว้นวรร่งยุติธรรมจะกำหนดให้ผู้พิพากษานายหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราวก็ได้

เมื่อตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนว่างลง หรือ เมื่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลหรือในผู้ทำการแทนชั่วคราว

มาตรา 1๑ ข้าราชการศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชน จะในหรือทรงระงับไปรตเวลา ฯ แคงตั้งอื่นจากข้าราชการตุลาการ ตามข้อความกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีอัตราและค่าตอบแทนตามที่ระบุของและขอมรตั้งคนเด็กและเยาวชน

มาตรา 1๑ อธิบดีศาลเด็กและเยาวชนกลาง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาและศาลหลวงยุติธรรม (คดี) ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และในกรณีเห็นสมควรจะมอบให้ศาลหลวงยุติธรรมปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

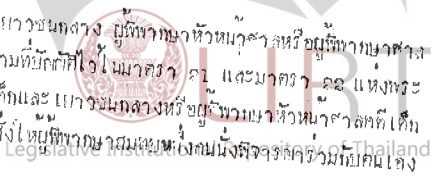
อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบในงานของศาลคดีเด็กและเยาวชนทั่วราชอาณาจักร

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบในงานของสำนักงานของคณะกรรมการสิทธิและคุ้มครองเด็ก โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และหน่วยราชการอื่น ๆ ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจอนุญาต หรือเพิกถอนอนุญาตในกรณีที่จะให้โทษประจักษ์ตั้งโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมหรือสถานพยาบาลเด็กและเยาวชนซึ่งคงจะหาว่ากระทำทารุณภัยหรือมีความผิด และในกรณีเช่นนี้ให้ มีอำนาจควบคุมดูแลโรงเรียนหรือสถานดังกล่าวในท่วย ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคนี้ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีฐานะเสมือนอธิบดีศาลที่มีคดีไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา 14 ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลยุติธรรม

มาตรา 15 ภายในตั้งถึงมาตรา 16 ศาลคดีเด็กและเยาวชนต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน และผู้พิพากษารวมหมยสองคน ซึ่งขอยกขอยของเป็นคดีหนึ่งคน จึงจะ เป็นวงกติกะพิจารณาพิพากษาคดีใดเคิมขำมาจศาล

มาตรา 16 อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนคนใดคนหนึ่ง มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลยุติธรรม แต่อาจอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนเห็นว่าการมีลักษณะอันสมควรจะตั้งผู้พิพากษาคนหนึ่งของคนซึ่งจตุรคดีร่วมกับคนเอง

หรือผู้พิพากษาศาลคดีเด็ก และ เยาวชนเป็นองค์คณะก็ได้ และมีอำนาจสั่งไต่ และ ให้องค์คณะ เช่นว่านี้มี
อำนาจตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง

มาตรา ๑๗ ผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลคดีเด็กและ เยาวชนจะได้รับพระราชทานโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งขึ้นจากบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
คัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือ -

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีหรือเคยมีบุตรมาแล้ว หรือ เคยทำงานเกี่ยวกับกิจการสงเคราะห์ หรือ
อบรมเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
- (๓) ไม่รับราชการอื่นใน เรื่องความมุ่งหมายของศาลคดีเด็กและ เยาวชนและ
หน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๔) มีคุณสมบัติที่จะ เป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการสามัญ
ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ เว้นแต่ในเรื่องที่ความรู้ให้เกินไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้น ต้องมีใบข้าราชการประจำ ข้าราชการ
การเมือง สมาชิกสภา หรือพนักงาน

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะทรงพระราชทานโปรดเกล้า ฯ แต่ง
ตั้งผู้แทนตำแหน่งไปแล้วให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบจะต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยหน้าที่ความ
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและ เยาวชนซึ่งคนจะ เข้าสังกัด แล้วแต่กรณีว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วย
ความเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

มาตรา ๑๘ ผู้พิพากษาสมทบเป็น เจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำงานฝ่ายตุลาการตามความหมาย
ของกฎหมายถึงคณะชกต

มาตรา ๑๙ ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่งในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ขอลาออกหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) สมรสสาย
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล
- (๖) ทรงพระราชทานโปรดเกล้า ฯ ให้ขอพระราชทานการปฏิบัติหน้าที่ตาม

กำหนดถึงสามครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือพระราชทานการใด ๆ อันเป็นเหตุที่ข้าราชการ
Legislative Institutional Repository of Thailand

ฝ่ายตุลาการอาจต้องถูกถอดถอนจากตำแหน่งได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๑๐ ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางแต่งตั้ง กำหนดเขต หรือพื้นที่พิจารณาสมทบจะของปฏิบัติกรร ผู้พิพากษาสมทบที่บังพิจารณาว่าเรื่องใดจะคงพิจารณาที่เรื่องนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ เว้นแต่เรื่องใดหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นว่านี้ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลกำหนดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่น เขาปฏิบัติกรรแทน

ผู้พิพากษาสมทบให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ ให้ห้ามบุคคลที่แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการมาในบังคับของอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๑๒ ให้อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีฐานะ สิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

ให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนมีฐานะ สิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

ให้ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนมีฐานะ สิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษาศาลชั้นต้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการและกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๓ วิธีพิจารณาของศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

หมวด ๑

ชั่วคราว

มาตรา ๑๔ กรณีที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนได้พิจารณาหรือมีคำสั่งแล้วนั้น ให้ผู้ขอรับไปแจ้งศาลอุทธรณ์ให้เห็นชอบยกคดีหรือคัดค้านความที่บัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ เว้นแต่

- (๑) กรณีที่ศาลพิจารณาหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๕๗ (๑) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา
- (๒) กรณีที่ศาลพิจารณาหรือมีคำสั่งให้จำคุก
- (๓) กรณีที่ศาลพิจารณาหรือมีคำสั่งให้ส่งไปควบคุมตัวไปยังสถานพินิจหรือสำนักงาน

ของคณะกรรมการวินิจฉัยและคุ้มครองเด็ก

(4) กรณีที่**ศาลพิพากษา**หรือมีคำสั่งให้แก้ไขซึ่งไว้ไม่เต็มส่วนมี

(5) กรณีที่**ศาลพิพากษา**หรือมีคำสั่ง**ยก**มาตรา 29

มาตรา 25 ให้ข้อบังคับว่าด้วยวรรคต้นดังกล่าวทั้งแก่คดีเดิมและเบาะแสขึ้นใหม่ในศาลอุทธรณ์แผนก
เกี่ยวกับหรือแผนกความจำเริญ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่มีบทอุทธรณ์จากศาลคดีเดิม
และเบาะแส

หมวด 3

ฎีกา

มาตรา 26 คดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเดิมและเบาะแสที่มีพิพากษาหรือคำสั่งแล้วไม่
ฎีกาไปยังศาลฎีกาได้แก่คดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการ
เงินแผ่นดินคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการ
เงินแผ่นดินคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการมหาดไทยคดีของกรมการ

มาตรา 27 ในระหว่างที่ศาลฎีกาพิจาราคดีถึงแก่คดีเดิมและเบาะแสขึ้นใหม่ในศาลฎีกาแผนก
เกี่ยวกับหรือแผนกความจำเริญ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่มีบทฎีกาจากศาลอุทธรณ์แผนก
คดีเดิมและเบาะแส

หมวด 4

การลงโทษ การเปลี่ยนโทษ และการใช้วิธีการจำคุกเดิมและเบาะแส

มาตรา 28 ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีถึงแก่คดีเดิมและเบาะแสหรือพิจารณาคดีใหม่
อำนาจใช้วิธีการจำคุกเดิมและเบาะแสบังคับคดีใหม่แทนการลงโทษอาญาได้คือ

(1) เปลี่ยนโทษจำคุกหรือโทษกักขังเป็นการกักขังเดิมและเบาะแสซึ่งจะ
ลงโทษถึงในสถานที่มีโทษไว้หรือจำเริญเวลาตามที่กำหนด นอกเหนือให้เกินกว่าเวลาที่เดิม
หรือเบาะแสที่มีโทษบุตรมีโทษไม่รุนแรง

(2) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวถึงแก่คดีเดิมและเบาะแสไปยังเรือนจำหรือ
สถานกักขังเดิมเป็นเวลามากกว่าเวลาที่กำหนด นอกเหนือให้เกินกว่าเวลาที่เดิมหรือเบาะแสที่มี
โทษบุตรมีโทษไม่รุนแรง

(3) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการปล่อยตัวแต่ในกรณีที่ศาลไม่เต็มใจปล่อย
คดีเดิมคดีขึ้นใหม่และการขึ้นใหม่เดิมและเบาะแสให้เข้าในศาลฎีกาหรือ
ในชั้นศาลเห็นว่าควรจะควบคุมกักขังหรือเบาะแสที่มีโทษถึงแก่คดีเดิมหรือเบาะแส
ที่มีโทษบุตรมีโทษไม่รุนแรงให้ศาลระงับในคำพิพากษาให้ส่งตัวถึงแก่คดีเดิมหรือเบาะแส
ไว้ในเรื่องจำคุกเวลาที่กำหนด

LIRT

มาตรา ๑๑ การนำหน้เวลาอันถึงเด็กหรือเยาวชนและทรงส่งเสริมหรือเยาวชนไปโรงเรียนสถานฝึกและอบรมนั้น ศาลจะพิจารณาว่ากำหนดแต่เพียงระยะเวลาขึ้นคำและขึ้นสูงไว้ซึ่งภายในระยะเวลาขึ้นคำและขึ้นสูงดังกล่าวแล้ว ศาลจะปล่อยตัวเด็กหรือเยาวชนไปโดยปราศจากเงื่อนไขหรือภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้นไม่ได้ คือ

(1) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไว้ในสถานใดหรือของทั้งใด ๆ อันจะมุ่งใจให้เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด เช่น โรงซอหิง โศภณี สถานที่พักคนเรณัน สถานที่อยู่อื่น หรือจำหน่ายของมีนเมา และเพื่อบริการในสหกรณ์การเกษตรที่มีอำนาจสองสองกวย

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่ำคืน เว้นแต่จะพิเศษจำเป็น

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลที่ศาลเห็นสมควร
(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใด ๆ อันจะมุ่งใจให้เด็กหรือเยาวชนเป็นประพฤตวิ

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพ เป็นกิจ **จะกำหนด**
ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งศาลกำหนดไว้ ศาลมีอำนาจออกหมายจับหมายจับเด็กหรือเยาวชนนั้นมาคืน เคียงหรือส่งเด็กหรือเยาวชนนั้นไปกักขังหรือส่งตัวไปโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม เป็นระยะเวลาไม่เกินกำหนดเวลาที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๒ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและ เยาวชนมีอำนาจสั่ง ชกษา กำหนดโทษหรือ ขอรทง โขง เด็กและ เยาวชนที่ เคยถูกคำพิพากษาว่ากระทำความผิดคดีใด ๆ ในมาตรา ๔๒ แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ศาลสั่งจำคุกเด็กแก่คนกำพร้า แต่ให้ศาลส่งตัวไปควบคุมในสถานใดหรือสำนักงานของคณะกรรมการพิทักษ์และคุ้มครอง เด็กในกำหนดเวลาที่ศาลเห็นสมควร ซึ่งคงไม่เกินหนึ่งปี

หมวด ๑
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๔ คดีที่อยู่ในอำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาในขณะที่เป็นการพิจารณาคดีเด็กและ เยาวชนนั้น ให้ศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาเป็นผู้พิจารณาคดีหากยกข้อไปจนเสร็จ แต่ศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาเห็นสมควร จะให้โอนคดีนั้นไปให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและ เยาวชนพิจารณาพิพากษา ก็ได้โดยไม่มีใ

นายเขมชาติ บุญรัตนันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ค่ายรัฐบาลใกล้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒4๑4 ไปยังสภาผู้แทนโดยมีหลักการว่าให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนเพื่อพิจารณาคดีแพ่งและอาชญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ และให้มีวิธีการสำหรับใช้แก่เด็กและเยาวชนให้เหมาะสม ซึ่งในการส่งร่างกฎหมายนี้ไปก่อนถึงสภาผู้แทนก็ได้ลงมติรับหลักการแล้วให้ใช้กฎหมายฉบับนี้ได้และก็ได้นำมาเสนอต่อวุฒิสภา ในการที่นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภานั้น ในเบื้องต้นก็มีเหตุผลที่ว่า

เด็กและเยาวชนเมื่อก่อนรู้สึกผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ เมื่อถูกหาว่ากระทำผิดกฎหมายนั้นผู้ที่เป็นความผิด ก็จะให้จับกุม คุมขัง สอบสวน และฟ้องร้อง เหมือนผู้ใหญ่ ย่อมเห็นการกระทำที่ระแวงจิตใจและทำลายสุขภาพมากเกินในผู้ใหญ่ และจะทำให้เด็กเสียความมั่นใจที่จะทำให้คดีตัว เป็นพลเมืองดี ซึ่งจำเป็นทางขั้นวิธีพิจารณาปฏิบัติไว้โดยเฉพาะเพื่อให้เหมาะสมแก่สภาพของเด็กและเยาวชนในเรื่องนี้ ในทางการศาลต้องเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสนใจในเรื่องสวัสดิภาพของเด็กได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาคดีทางอาชญาของศาลด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิที่เป็นตัวและเป็นมากตามแล้ว และกรณีที่ศาลจะพิจารณาคดีเด็กที่คดีจะต้องมีวิธีพิจารณาและตั้ง กฎการขึ้นในเรื่องที่ผู้พิพากษา ๗ ประติ การศึกษาอบรม ตักเตือนนิสัย สุขภาพ ภาวะแห่งจิต และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเด็ก ตลอดจนสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป เพื่อให้ศาลจะได้สั่งให้คำในแนวระงับและอบรมเด็กหรือเยาวชนนั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้นที่จะลงโทษเด็กถึงวิธีการที่ศาลต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ระบุ ในคำแก้คดีแห่งเกี่ยวกับการเข้าอำนาจปกครอง เด็กและเยาวชนนั้นก็ควรจะมีวิธีการและเจ้าหน้าที่ที่มาร่วมรักษาผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชนยิ่งกว่าในเวลาอื่น ค่ายใหญ่จึงต้องจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้เข้าระดับวิธีพิจารณาและระงับในเรื่องนี้

ฉะนั้นรัฐบาลหวังว่าท่านทั้งหลายก็จะพิจารณาด้วยดีแล้วกราบเรียนร่างพระราชบัญญัติ

572

๑๖.๘๕ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่าการที่จะมีศาลคดีเด็กนั้น
 ไม่มี ข้าพเจ้ารับว่าศาลเด็กนั้นดี แต่ปัญหาขั้นต้นถึงเวลาสมควรแล้วหรือยังที่ เราจะมี
 ศาลเด็ก นอกจากนั้นคนต่างประเทศที่มา เมืองไทย โดยไม่เคยอยู่เมืองไทยมาก่อน
 เลย เมื่อพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นจะเห็นว่าเมืองไทยเราเป็นเมืองป่า เมืองเถื่อนไม่มีวิธี
 ลงโทษแก่เด็กเลย แต่เรามีวิธีลงโทษเด็กไม่น้อยกว่าศาลเด็กที่จะตั้งขึ้นมาในบัดนี้ นอก
 จากนี้โครงของศาลเด็กไม่ใช่จะเป็นแค่เพียงชุดกันในชั้นกรมการที่ได้ออกไต่สวนนี้
 ไรดีโครงของชั้นเด็กนี้เหมือนอย่างการสร้างบ้าน ถ้าศาลเด็กจะตั้งขึ้นโดยประกอมด้วย
 โครงอย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะมีศาลเด็กด้วยโครงอย่างนี้ในชั้นกรมการแล้ว
 โครงนี้ก็ต้องรักษาแบบใหม่ตั้ง โครงใหม่ตั้งแต่หนึ่งถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า
 คนต่างประเทศหรือฝรั่งมา เมืองไทยเห็นกฎหมายนี้จะ เห็นว่าเมืองไทยเก็บเมืองป่าไม่มี
 วิธีลงโทษแก่เด็ก ข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านเห็นในกฎหมายลักษณะอาชญากรรม ๕๗ เพื่อ
 ให้ท่านเห็นว่าเรามีอยู่แล้ววิธีลงโทษแก่เด็ก เรามีวิธีที่เป็นสาระยะอยู่แล้วในกฎหมาย
 ลักษณะอาชญากรรม ๕๗ ข้าพเจ้าจะอ่านให้ท่านฟัง "มาตรา ๕๗ ถ้าเด็กอายุกว่า
 เจ็ดขวบขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงสิบสี่ขวบกระทำความผิด ท่านให้ศาลมีอำนาจกระทำอย่าง
 หนึ่งอย่างใดใน ๓ ประการที่ว่าต่อไปนี้คือ

๑. ถ้าเห็นว่ามันถึงไม่รู้สึกชอบ จะให้ปล่อยตัวไปเสียก็ได้ หรือถ้าศาล
 เห็นว่ามีโทษจะเข้าใจความผิดชอบได้อยู่ม้าง ให้ศาลว่ากล่าวให้มันรู้สึกตัวแล้วภรรยาชั้น
 ปล่อยตัวไปก็ได้ จะมีประการหนึ่ง
๒. มอบตัวเด็กให้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป และบังคับเรียกประกัน
 พันห้านอน หรือเรียกค้ำหนามน แต่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กนั้นให้สัญญาว่าจะ
 ระวังเด็กนี้ไม่ให้ประพฤติชั่วร้ายความเรียบร้อย ตลอดเวลาที่ศาลจะกำหนดให้ไม่เกิน
 ๓ ปี ถ้าผิดหนามนให้ศาลปรับเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดไว้ในหนามน ไม่เกิน

วุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕

573

โฆมเฉลา ค. ๓๘/๒

ร้อยละขึ้นไป จะมีประการหนึ่ง

๓. สั่งให้ส่งตัวเด็กนั้นไปไว้ในโรงเรียนกักตักัดาน ตลอดเวลาที่ศาล
จะพิจารณาได้ แต่อย่าให้เกินไปกว่าเวลาที่เด็กนั้นเฝ้าคุมขังขบถขบขบขบประการหนึ่ง"

สำหรับเด็กอายุกว่าเจ็ดขวบขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบสี่ขวบกระทำความผิด ถ้าเห็นว่ามันยังไม่รู้สึกผิดชอบให้ปล่อยไว้ได้ เสียก็ได้ หรือถ้าเห็นว่าพฤติกรรมผิดชอบได้อยู่ไหมขอพ่อแม่หรือผู้ปกครองหรือให้ส่งตัวเด็กนั้นไปเข้าโรงเรียนคัดค้านคน

สำหรับเด็กอายุเกินกว่าสิบสี่ขวบขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงสิบหกขวบกระทำความผิด ท่านว่าศาลควรพิจารณาดูเสียก่อนว่ามีผลดีพอจะรู้สึกผิดชอบได้หรือไม่ ถ้าปรากฏว่า มันยังอ่อนแก่ความคิดไม่มีสติพอจะรู้สึกผิดชอบอะไร ท่านว่าให้ศาลทุกกระทำแก่นักชกเดียวกันกับที่ควรกระทำแก่เด็กอายุเกินกว่าเจ็ดขวบแต่ยังไม่ถึงสิบสี่ขวบ ถ้าแปลปรากฏว่า มันมีสติพอจะรู้สึกผิดชอบได้แล้ว ศาลจะสั่งให้ลงอาญาแก่นักชกที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิด เช่นนั้นแต่ทั้งนี้ หรือมีจะนั้นสั่งให้ส่งมันไปไว้ในโรงเรียนคัดค้านคนก็ได้ เรา มีกฎหมายอาญาอยู่แล้ว เรามันเป็นกฎหมายอาญาที่ใหม่ที่สุดในภาคตะวันออกนี้เขียนโดยผู้ชำนาญทั้งนั้นมิใช่การลงโทษแก่เด็กแปลกกว่าที่อื่น/กฎหมายอื่น ๆ ในเรื่องอายุ เจ็ดขวบถึงสิบสี่ ขวบกับระหว่างอายุ ๑๕/๑๖สิบสี่ขวบถึงสิบหกขวบเรามีอยู่แล้ว และมันมีผู้ชำนาญกฎหมายอาญาอยู่แล้วคือออกมาตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๕ จนถึงบัดนี้ เรื่องโรงเรียนคัดค้านคนก็มีอยู่แล้วในกฎหมายนั้นแต่รัฐบาลก็ยังไม่ได้ตั้งโรงเรียนคัดค้านคนขึ้นเลย ถึงเวลานี้เราก็ปล่อยให้เด็กอยู่ที่เกาะไข่ เกาะสีชัง อยู่ที่นั่นบ้างที่นี่บ้าง แล้วเดี๋ยวนี้อยู่ที่ปากเกร็ดมันมีมานานแล้วก็ไม่ได้ทำอะไรให้ดีขึ้นซ่อมทำใหม่ ๆ เสมอของเก่าไม่รักษาไว้ เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นข้าพเจ้าว่า การลงโทษเด็กอย่างศาลของอารยะชนที่ดี เหตุผลของกฎหมายเขาก็ทั้งศาลเด็กสหประชาชาติ สำหรับอารยะชนนี้เขาทำอยู่แล้วที่เราควรจะต้องปฏิบัติ ส่วนเหตุผลที่เขียนในนี้บอกว่าเป็นทางศาลจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ชกบุคคลที่มีความสนใจใน

ในทางกรมราชเลขาซึ่งเปิดโลกาสาใหม่บุคคลที่มีความสนใจในเรื่องสวัสดิภาพของเด็ก ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาพิพากษาของศาลด้วย ข้าพเจ้ามีความสลดใจอย่างมากที่รัฐบาลกล่าว เขียนเหตุผลอย่างนี้เพื่อจะให้ศาลเด็กขึ้น การเขียนอย่างนี้เป็นกรมประนามตัวเองว่าผู้พิพากษาศาลอาญาที่จะต้องถือกฎหมายลักษณะอาญาตามที่เราพูดจนให้ท่านฟังแล้ว ไม่มีสิ่งที่จะตัดสินเด็กให้ถูกต้องตามกฎหมายอาญานั้นได้ จึงจะต้องตั้งศาลเด็กมีขึ้นเพื่อจะเลือกเพื่อจะกระองเพื่อจะเห็นเอาคนที่รู้จักสวัสดิภาพของเด็ก ข้าพเจ้าสลดใจ สลดใจยิ่งกว่าสลดใจที่เขียนอย่างนี้ ปรักปรำตัวเอง เปิดตัวเองให้แลเห็นว่าเรามีศาลซึ่งมีผู้พิพากษาไม่รู้สวัสดิภาพของเด็กจึงต้องตั้งศาลเด็กมีขึ้น ความจำเป็นต้องมีศาลเด็กมีหรือไม่มี ข้าพเจ้าไม่เสียเลย ถ้าเรามีศาลเด็ก ศาลผู้หญิง ศาลผู้ชาย ศาลคนแก่ ศาลคนหนุ่ม เวิร์ก ข้าพเจ้าไม่เสียว่าไม่มีดี แต่เสียว่าจำเป็นหรือเปล่า ข้าพเจ้าเกิดในครอบครัวคหกรรมเป็นผู้พิพากษา ๑๔ ปี ตั้งแต่อายุ ๑๕ ออกจากศาลมากออกกฎหมายอยู่ กินอยู่ทุกวันนี้ไม่ได้ทำกินอย่างอื่น ไม่เคยออกอย่างอื่นก็เพราะว่าความกฎหมายอย่างเดียวกัน ทำผิดอยู่ทุกวัน ไม่ว่าความก็เหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าอวดว่ารู้จักว่าเมืองไทยเป็นอย่างไร ศาลเป็นอย่างไร ผู้พิพากษาดีอย่างไร ข้าพเจ้าได้ถามผู้พิพากษาหลายคนแล้ว ก่อนที่จะมาทำหน้าที่ประธานวันนี้ ได้ไปหาผู้พิพากษาที่ทำงานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีหลายคนแล้ว ถามว่าคดีเด็กที่ผ่านผู้พิพากษาหลายคน ได้เคยว่ามา ได้เคยพิจารณาบ้างมีประมาณสักกี่มากน้อย เขามอบว่าไม่เกินกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ของคดีทั้งหมดที่เป็นเด็ก เขารู้ว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อค้นที่ข้าพเจ้าเสนอว่ากฎหมายสำหรับลงโทษแก่เด็ก เรามีผู้พิพากษาของเรามีอยู่ทุกวันนี้ก็เก่าแก่แล้วที่จะรู้จัก^{สวัสดิ}สวัสดิภาพของเด็ก ถ้ามีแปลไปต่อว่ากฎหมายศาลเด็กก็เอาผู้หญิงขึ้นมาเป็นตุลาการศาลเด็ก ผู้พิพากษาสวมหมวกข้าพเจ้าไม่บอกไม่มีว่า ข้าพเจ้ายังมองไม่เห็นว่าเขาผู้หญิงที่ไหนมา วันแต่จะเอาแม่ตุ๊กตาวัยเด็กคนชายขมเงินมีลูกแยะ ๆ ความท้องถิ่นมาเป็นผู้พิพากษาศาลเด็ก

เพราะเคยมีลูกมาก ๆ ข้าพเจ้านองไม่เห็นที่ไหนว่าจะเอาเป็นผู้พิพากษาศาลเด็ก

นอกจากนั้นความที่อ่าน่าขมขื่นของกฎหมายนี้ในการที่ชี้ว่าใคร เป็นเด็ก
ในการชี้ว่าใคร เป็นเยาวชน ข้าพเจ้าชื่นชอบที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าจะขอเรียนต่อท่านให้เห็น
เค็ดว่าชั้นและซ้ำอย่างที่สุด กฎหมายนี้ที่เขียนบอกว่า "เด็ก" หมายความว่าอายุ ๗ ปี
แต่ไม่เกิน ๑๔ ปี "เยาวชน" หมายความว่าอายุเกิน ๑๔ ปีแต่ไม่ถึง ๑๘ ปี ท่านทั้งหลาย
อย่าลืมว่าความประมวลกฎหมายแพ่ง กฎหมายหลักของแผ่นดินของบ้านเมืองซึ่งกฎหมายนี้ไม่แก้
ใช้ตัวหมอบอกว่าผู้ชายอายุ ๑๗ ปีทำการสมรสได้ ผู้หญิงอายุ ๑๕ ปีทำการสมรสได้ ซึ่งผู้ชาย
อายุ ๑๗ ปี ผู้หญิงอายุ ๑๕ ปีมีตัวมีเมียได้แล้ว กฎหมายบอกว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ทำพิธีกรรมได้
เป็นตัวแทนได้ ทำนิติกรรมต่าง ๆ ทำได้หมด ทีนี้มาพิจารณาฎีกาในกฎหมายศาลเด็กบอกว่าเยาวชน
อายุเกินกว่า ๑๔ ปีแต่ไม่ถึง ๑๘ ปีเป็นเยาวชน นี้ต้องขึ้นศาลเด็ก ซอกก็ตัวอย่าง มีผู้หญิงคนหนึ่ง
แต่งงานมีอายุ ๑๖ ปีซึ่งยังอยู่ในเขตเยาวชนตามกฎหมายศาลเด็ก อายุ ๑๖ ปีแต่งงานมีลูก
อุ้มกระโถง ๆ ทำผิดกฎหมายอาญา และจะต้องขึ้นศาลเด็ก และก็อุ้มลูกร้องแ้ว ๆ ไปศาล
นี้ข้าพเจ้าเห็นชั้นที่สุด เพราะมีลูกแล้วมาขึ้นศาลเด็ก เพราะอายุยังไม่เลยเขตเยาวชน ซึ่ง
ภาษาไทยข้าพเจ้าก็เรียกไม่ถ้อยถูก ภาษาฝรั่งเขาเรียกว่า.....บิวเบอร์ที่มีตัวได้
กฎหมายรับรองว่าคนที่มิได้ไ้แล้วมีความสามารถเหมือนผู้ใหญ่ คือเป็นผู้ที่ไ้บรรลุนิติภาวะ
นี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ซึ่งคนที่มาศาลดำไม่อุ้มลูกข้าพเจ้าก็ไม่เห็นน่าชั้นอะไร ซึ่งเรา
อาจจะนึกไปเสียวว่าเราอายุเพียง ๑๔ ปี ๑๕ ปีก็ไ้ แต่ถ้ามารู้อูกข้าพเจ้าก็ไ้เป็นเรื่อง
ซ้ำที่สุด นี้เป็นอันหนึ่งที่ข้าพเจ้าไ้บอกตัวอย่างมา เพราะฉะนั้นในการพิจารณาว่าพระราช-
บัญญัติศาลเด็กนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักของกฎหมายศาลเด็กนี้ไม่ถูกต้อง

LIRT

มาตรา ๑ กฎหมายใหม่นี้มีชื่อว่า "คดีเด็กที่ยังอยู่ในระหว่างการศึกษาจนถึงมีอายุ 18 ปี
 หรือ 20 ปี" ให้คงพิจารณาไปในศาลเด็ก และให้ศาลวางโทษเหมือนอย่างยังเป็นเยาวชน
 ทั้งในที่สุดชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกา * โดยเหตุผลที่ทั้งศาลเด็กนั้นบอกอย่างไร เหตุผลที่ทั้ง
 ศาลเด็กบอกว่า * เด็กไม่มีความรู้สึกชอบเหมือนกับผู้ใหญ่ เมื่อเด็กทำผิดแล้วถูกจับอะไร
 ประเด็นจะเสียดุลภาพ ประเด็นจะหัวใจสืบไม่ควรถึงลงโทษอย่างผู้ใหญ่ * ท่านเขียน
 บอกว่าเด็กซึ่งมีอายุ 16 ปีไปจนถึงอายุ 20 ปี แล้วให้ไปตั้งโรงเรียนกวดขันคน คนอายุ
 20 ปีเข้าไคที่ใหม่มีใหม่ อายุ 20 ปีไม่ใช่เด็กแล้ว แต่ถ้าท่านจะเขียนบอกว่ามีอายุเท่ากัน
 เท่านี้ก็ได้แล้วส่งให้ผู้ใหญ่ยังจะเข้าที่ ยังจะซ้ำคิดว่า ข้าพเจ้ายกตัวอย่างไม่ใช่ของ
 มิไม่ได้ เป็นของที่มีได้ เพราะรัฐบาลเขียนกฎหมายอย่างนี้ รัฐบาลก็ว่าเหมือนกับว่าจะมี
 ถ้าจะเริ่มพิจารณาเมื่อเป็นเด็กก็ให้พิจารณาเรื่อยไป แม้ว่าอายุถึง 20 ก็ให้พิจารณาในศาล
 เด็กอันนี้ก็ไม่ว่าอยู่แล้ว เพราะเด็กในเวลานี้เป็นผู้ใหญ่แล้ว นี่ก็เป็นข้อหนึ่ง

มาตรา 13 บอกว่าอธิบดีศาลเด็กและเยาวชนกลาง คือในกฎหมายนี้บอกว่า
 มีอธิบดีศาลเด็กผู้สูงส่งผู้สูงส่งผู้สูงส่งคนหนึ่ง เรียกว่าอธิบดีศาลเด็กและเยาวชนกลางรับผิดชอบ
 พิจารณาในศาลพิจารณาเด็กทั่วประเทศราชการ ท่านอย่าลืมว่าในการตั้งศาลเด็กทั้งทั่วประเทศ พ
 ราชการมีศาล ^{ศาล} ขอให้ท่านนับเสียก่อนขอให้ท่านนับเสียก่อนว่าในการรับผิดชอบในงาน
 ของส่วนงานที่ ^{ศาล} หรือคณะกรรมการวินิจฉัยและคุ้มครองเด็ก นี้ก็อันหนึ่ง และ
 โรงงานหรือสถานฝึกหัดอบรมเด็กอีกอันหนึ่ง 3 - 4 อันแล้ว แล้วก็หน่วยราชการอื่น ๆ
 ที่กำหนดในพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่ง หรือสถานพยาบาลเด็กก็ให้มีอำนาจ และให้มีอำนาจ
 อนุญาตหรือเพิกถอนอนุญาตในการที่จะให้เอกชนจัดตั้ง โรงเรียนหรือสถานฝึกหัดและอบรม
 หรือสถานพยาบาล เด็กและเยาวชน

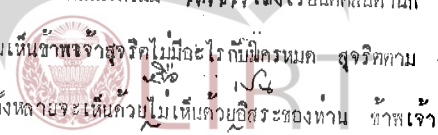
มีอำนาจควบคุมดูแลโรงเรียนและสถานศึกษาแล้ว ความมาตรา ๑๑ มีอธิปไตยแล้ว แล้วดูโหว
หรือ ขันที่อย่างนี้ ถ้าดูโหว คนอื่นเขาเกิดแต่ข้าพเจ้าไม่เอาหรอก จะว่าข้าพเจ้ามุ่งมาดความ
ใจ แล้วมันเป็นไปก็จริงที่ไหน คนเดียวทุกอย่าง ๆ นี่เป็นของที่ทำไปไม่ได้ ยิ่งกว่าเสียเรื่อง
ผู้แทนเมื่อกันที่ห้ามไม่ให้ทหาร ไม่เลือกอีก ผู้พิพากษาศาลเดิมมีผู้พิพากษาประจำตำแหน่ง ๒ คน
ในศาลผู้ใหญ่ไม่น้อยกว่า ๒ ก็มีผู้พิพากษาสมทบอีก ๒ คน และผู้พิพากษาสมทบต้องมีศรัทธา
น้อยอีกคนหนึ่ง ผู้พิพากษาสมทบตามที่เขียนในนี้บอกว่า ให้กรรมการตุลาการในระบอบราช
การพลเรือนคัดเลือกอีกรวมดูว่าผู้พิพากษาสมทบทั้งผู้ช่วยและผู้หญิง ทั้งนี้ผู้ช่วยอาจจะมีการราชการ
ที่อยู่ในอำนาจตุลาการก็ได้ เช่นว่าผู้พิพากษาเก่า ๆ เขาออกไปแล้ว เขาต้องอยู่ในระบอบ
เพราะเขากินเบี้ยบำนาญอะไร ซึ่งเป็นเรื่องนอกประเด็น ทั้งนี้ ผู้หญิง ๆ ที่ไหนที่อยู่ในขณะ
กรรมการตุลาการ แล้วจะเอาผู้ใหญ่ที่ใหม่ที่ถูกกฎหมายมาตัดสินเรื่องศาลเด็ก ถ้าว่าจะเอาผู้
สอมไล่ได้ ท่านศาลเด็กวันนี้ ท่านต้องรออีกก็มีสำหรับที่จะได้หญิงธรรมศาสตร์การเมืองเพื่อ
มาเป็นผู้พิพากษาศาลเด็ก มาแต่งตั้งสวมเสื้อครุย ท่านต้องคอยอีกก็มากน้อยจึงจะได้ ท่านผู้
แล้วว่าผู้พิพากษา เราทุกวันนี้ต้องสอมไล่ได้ที่โรงเรียนธรรมศาสตร์และการเมืองแล้วต้องมาเป็น
เนติบัณฑิตที่เนติบัณฑิตสภาถึงจะขึ้นเป็นผู้พิพากษาได้ ผู้หญิง ถ้าเป็นผู้พิพากษาสมทบก็ต้องแต่งตั้ง
จะเอาเงินที่ใหม่มา ตามดูที่เคยเห็นหน้า ไตรจะสมัครข้าพเจ้าก็ยังสงสัยว่าจะมีใครบ้างที่จะมา
สมัครเป็นผู้พิพากษาศาลเด็กอย่างนี้ ทั้งนี้ คุณสมบัติของผู้พิพากษาสมทบ มีข้อห้ามว่า ไม่ใช่ข้า
ราชการประจำ ๑ ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ๒ ไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา ๓ ไม่ใช่หมานายความ ๔
ข้าพเจ้าไม่กังวลหรอก เพราะข้าพเจ้า ๑. ไม่ใช่ผู้หญิง และเป็นหมานายความศาลเด็กก็ไม่อยาก
เป็นหรอก เป็นหมานายความอย่างนี้ดีกว่า ๕. อย่างนี้ไม่ให้เป็นผู้พิพากษาสมทบ แต่ไม่ห้ามคนอื่น
อาชีพอย่างอื่น นี่ข้าพเจ้าขอเสนอ โปรดฟังให้ถี่ถ้วนไม่ให้มีผู้ห้ามคนมีอาชีพอย่างอื่น

เพราะ เราจะต้องแยกผู้พิพากษาเป็นแยก เกิด แล้วท่านเถียงหรือว่าผู้พิพากษาซึ่งเข้าใจว่าจะรุนแรง เขาไม่ง่ายหรืออีก แยกแยะความแล้วแยกแยะความผู้ใหญ่ด้วย ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าจะมีใครทำแบบนั้น ถ้าจะทำแบบนั้น คน ๆ นั้นชำระความ เรื่อง เด็กแล้วจะต้องชำระความ เรื่อง ผู้ใหญ่ด้วย ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าเขาจะทำได้ เพราะทำงานสองอย่างรวมกัน จำต้องแยกออก เกี่ยวก็มีความสัมพันธ์หลายทวิภังคย์นี้ ข้าพเจ้าอยู่มากเมื่ออายุ ๑๑ ปี อยู่กับฝรั่งจนโลกกฎหมายได้ เป็นหมอลความอยู่จนทุกวันนี้ มีเฮ็ดได้ การชำระคดีศาลยุติธรรมในเมืองไทย เห็น เข็มที่อยู่แล้วท่านจะหวังอะไรในการจัดตั้งศาล เด็กจะ เจริญไปได้

พินัยว่า ๑๕ ท่านบอกว่าสถานที่ลงโทษเด็กจะต้องมาใช้เรือนจำเป็นที่สำหรับกักขัง เด็กนั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าจะใครที่ไหนลงโทษเด็กซึ่งไม่ใช่เรือนจำ ข้าพเจ้าขอถามว่าอยู่ที่ไหน ที่ทำเนียบรัฐบาลหรือ อยากจะถามว่าเอาทำเนียบหรืออยู่ที่ไหนแน่ เขตดุสิตหนึ่ง โรงเรียนหรือสถานฝึกอบรมเด็กอยู่ที่ไหน โรงเรียนกักขังตามกฎหมายอาญา ๑๐ กว่าปีแล้ว ไหวไปทุกที่ไกล เมื่อไร ทำไ้หนักก็เสียก่อนตามกฎหมายอาญานี้ อย่างเพิ่งก้าว ก้าวไปแล้วทกลับหน้าตาอีก แปล่า ๆ โรงเรียนที่มีอยู่เวลานี้ที่เรียกว่าโรงเรียนกักขังกานก็ยังไม่ใช่เรียบร้อย ตามประมวลแห่งมีอยู่บทหนึ่งบอกว่า ลูกที่หน้าเจ้าหนี้ไม่พบถ้าอยากจะได้หนี้ให้ไปวางทรัพย์สินค้ำประกันงานวางทรัพย์สิน ประมวลแห่งออกมาก็มีแล้ว ๑๐ ปีแล้วหมอลความคนไหน ผู้กฎหมายคนไหน รุงข้าพเจ้า จินตวิไป มีดะเห็นว่าสำนักงานวางทรัพย์สินเอาข้าพเจ้าไปแข่งอย่างนี้แล้ว ยิ่งข้าพเจ้าตายก็คิดว่า เรามีอยู่แต่ไรท์ทำยังไม่เรียบร้อยแล้วกัน ๆ นี้ใคร ๆ มาดูว่าเมืองไทยมีสวรรค์แท้ ไม่มีประโยชน์อะไร เขายังไม่มีเครื่องมือพร้อมเสร็จ จะทำอะไรกัน

สถานพินิจในมาตรา ๖๑ สถานพินิจหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
 อยู่ในที่ใดก็ตาม ใครชี้ให้ดูอยู่ที่ไหน เพื่อนสมาชิกข้าพเจ้าที่เคยเห็นชอบข้าพเจ้าหลายเรื่องและ
 เห็นชัดที่สุดคือกับข้าพเจ้าหลายเรื่องว่าพระยาวิชา ๗ บ้าง ไม่ให้เขาทำแล้วเมื่อไรจะเสร็จ
 ข้าพเจ้าบอกอย่างนั้นว่าข้าพเจ้าถูกเชิญกินโต๊ะโดยข้าพเจ้าต้องใส่เสื้อดำแล้วข้าพเจ้าไม่มีเสื้อดำ
 ใส่ก็ไม่ต้องกิน ก็อย่างเดียวกันจะตั้งศาลเด็ก สถานพินิจไม่มีสถานที่จะไปไหนทำอะไรเลย ~~ที่~~
 เดี๋ยว แล้วจะสร้างสถานพินิจสถานคุ้มครองจะไปสร้างที่ใดก็ตาม ทำให้พร้อมเสร็จไม่มีใครว่า
 อะไร เราอยากให้มีศาลเด็ก ข้าพเจ้าหวังกฎหมายจะให้เห็นการศาล ~~๑๗๗~~ ของ เมืองไทย
 เจริญ ~~๗๗๗~~ ข้าพเจ้าเคยอยู่ศาลต่างประเทศที่มีปรึกษากฎหมาย มีกงสุล เคยอยู่ ๒๐ ปี
 เราคงคัดค้านจากฝรั่งท้าว ๆ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗ ๗๗๗
 ให้ศาล เมืองไทย เจริญที่กลาง เหมือนอย่างอเมริกาเมื่อคอมมิวนิสต์ อยากจะให้เมืองไทยมีศาล
 เจริญอย่างนั้น แล้วข้าพเจ้าทักกินศาลเราอยากได้ศาลเด็กที่ศาลที่มีความยุติธรรมมีความเข้ม
 แข็งไม่ต้องเห็นเสียงใครไม่คงกลัวถูกไล่ออกก็คัดค้านโดยสุจริตใจ เราต้องการมีอย่างนั้น แต่ว่า
 เรามีเครื่องมือพร้อมแล้วหรือถ้าไม่มีเครื่องมือพร้อมแล้วเขียนกฎหมายก็ไม่มีประโยชน์อะไร ขอ
 ประทานโทษข้าพเจ้าว่าทำมาโรงเรียนคัดค้านยังไม่เรียบร้อย สำนักงานวางทรัพย์ยังไม่เรียบร้อย
 จะมีศาลเด็กอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอเสนอท่านทั้งหลายศาลเด็กให้รอเอาไว้ เราควรมีแต่ไม่ถึง
 เวลาขอให้รอเอาไว้และรอไว้เมื่อเรามีทุกสิ่งพร้อมแล้ว อย่างเดียวกันเรามีกองทัพก็ยังมีปืนมี
 ๗๗๗ แล้วหลังกองทัพ ๘๐ กองพลปืนไม่มีแล้วจะไปวคกับใครว่าฉันตั้งกองทัพ แล้วศาลเด็กที่เด็ก
 ที่เหมือนกันที่ว่าไปเปิดสถานพินิจ สถานที่ไม่ได้ สถานพินิจที่ไม่มี ~~๗๗๗~~ ของโรงเรียนคัดค้านกัน
 ไม่มี แล้วศาลเด็กอะไรไม่มีอย่างนี้ ความเห็นข้าพเจ้าสุจริตไม่มีอะไรกับใครคนใด สุจริตตาม
 ๗๗๗ ที่อยู่ในศาลมาทุกวันนี้เห็นอย่างนี้ ท่านทั้งหลายจะเห็นด้วยไม่เห็นด้วยอิสระของท่าน ข้าพเจ้า
 ๗๗๗ เห็นโดยสุจริตใจว่ายังไม่ถึงเวลาให้มีศาลเด็กเวลานี้

๑๓.๑๔ น.

นายแซมซาคี มุฮัมมัดพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : เมื่อได้ฟังข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้ไม่เกี่ยวข้องก็ขอขอบคุณ และรู้สึกเคารพในความคิดเห็นส่วนตัวของท่านเป็นอย่างมาก เท่าที่ได้ฟังมาแล้งสรุปเหตุผลที่ท่านได้พยายามคัดค้านร่างพระราชบัญญัติการ จัดตั้งศาลเด็กนี้แล้วก็คงจะสรุปได้ว่า

๑. ทัศนคติความเข้าใจของท่านที่ที่ท่านกล่าวอ้างว่าท่านเข้าใจชำนานู

ในทางกฎหมายทางศาลยุติธรรมมาเป็นเวลานานนี้ข้อหนึ่ง และอีกข้อหนึ่งในเหตุผลที่ท่านกล่าวถึงในกัว จัดตั้งศาลเด็กนี้แล้ว สำหรับความเข้าใจชำนานูในทางศาลหรือในทางกฎหมายนั้น สำหรับกับข้าพเจ้าเองที่สุดแล้วข้าพเจ้ายอมรับว่าข้าพเจ้าจะจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่เพียงผู้เดียว ข้าพเจ้าก็ต้องฟังเหตุผลของท่านเป็นอย่างยิ่ง แต่ในการ จัดตั้งศาลเด็กหรือความคิดที่จะ จัดตั้งศาลเด็กขณะนี้มันได้เข้ามาเกี่ยวกับความเข้าใจชำนานูของบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยที่สุดก็เท่ากับท่านผู้ที่ได้กล่าว เมื่อนี้หรือบางคนที่ได้เข้าใจชำนานูมาเป็นอย่างมากแล้ว เพราะฉะนั้นการร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นหรือจัดตั้งศาลเด็กนี้ขึ้น ถ้าจะกล่าวกันแล้วก็ไม่ได้ด้วยความ ครอบคลุมชำนานูและประกอบด้วยตัวอย่างซึ่งประเทศของเราและต่างประเทศมาอาศัยเทียบเคียงกัน แล้วการ จัดตั้งศาลเด็กนี้ก็ทำด้วยความ ครอบคลุมและความเข้าใจชำนานูและถึงขั้นทุกประการ ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะ ขอแสดงความดีหรือความสำเร็จเรียบร้อยของการ จัดตั้งศาลเด็กให้แก่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิในทางกฎหมายทั้ง ในทางอาชญาวิทยาและในทางกฎหมายแล้วกับเด็ก เพื่อช่วยให้เด็กของเมืองไทยเป็นคนดีต่อไป เป็นอย่างมาก

ในส่วนที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าจะกล่าวง่าย ๆ ว่า โครงการ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นโครงการ ซึ่งถ้าจะกล่าวแล้วก็ควร จะ หรือยอม ใ้มากกว่าที่จะ มากเกินไปในชั้นกรรมาธิการหรือคนที่จะมาพิจารณาถึงความละเอียดถี่ถ้วนและท่านได้กล่าวถึงเหตุผลหลายประการที่เป็นการ ไม่สมควรแก่เวลาในการที่จะ จัดตั้งศาลเด็กขึ้นในขณะนี้ ถือว่าเราจะ จัดตั้งศาล

วุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕

584 โฉมเจลา

บ. ๔๘/๒

เด็กในขณะนั้นแล้วก็กลายเป็นว่าเราเป็นเมืองป่าเมืองเถื่อน เพราะไม่มีกฎหมายใน
เรื่องนี้ สำหรับในเรื่องที่จะพิจารณาที่นั่นแล้วในข้อเท็จจริงและความเป็นจริงแล้ว

20 พ.ย. ๖๕
ว.ป.

ส่วนรับในเรื่องนี้ถ้าจะพิจารณาแล้วในข้อเท็จจริงหรือในความเป็นจริงแล้วถ้าข้าพเจ้า
 มีเหตุผลที่จะกล่าวชี้แจงหรือขอความเห็นอกเห็นใจจากท่านผู้มีเกียรติและทรงคุณวุฒิเป็น
 อันมาก ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่ากฎหมายของเวาซึ่งเกี่ยวกับผู้ตกเด็กในขณะนี้มีกฎหมาย
 ของเราที่เกี่ยวข้องเด็กในขณะนี้มีนั่นคือกฎหมายอาญา พ.ร.บ.ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็กนักเรียนอะไรเป็นต้น แต่สมควรแก่เวลาหรือยังที่ เราควรตั้ง
จำเป็นจะต้องตั้งศาลเด็กขึ้นในขณะมี ข้าพเจ้าและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากบอกว่าสมควรแล้ว ถ้า
ถ้าเราไปตั้งในขณะมีจะตั้งขณะไหน เราจะรอไปเมื่อไร ใน พ.ร.บ.ผู้กระทำความผิด
กฎหมายอาญาก็มีอยู่แล้วสมควรที่จะรอไปก่อน ความ จะเป็นจริงวิวัฒนาการในการจัดตั้ง
องค์การรัฐบาล กิติ การจัดตั้งประเทศชาติในการเปลี่ยนแปลงกฎหมายแต่ละฉบับก็ดี หรือ
 หากแต่ทำงานใน พ.ร.บ.ประเทศชาติ ที่ในที่สุดแล้ว เมืองไทยไม่ได้ตั้งขึ้นมาในวันเดียว พระ
 ที่เมืองนั้นก็ได้เกิดขึ้นในวันเดียว ท่านไม่ต้องการขึ้นมาทีเดียว วางเสามาก่อน การสร้างพระที่นั่งอนันตสมาคม
 เห็นสมควรที่จะสร้างสิ่งที่มีประโยชน์ เราเห็นสมควรที่จะสร้างสิ่งซึ่งเป็นประโยชน์ ถ้าเรา
 รอไปอาจจะได้สร้าง ซึ่งขณะนี้เสียหายอะไรบ้างถ้าไม่ได้สร้างเสียใหม่ สำหรับเรื่อง
 ศาลเด็กได้พิจารณาโดยดีถนัดแล้ว ซึ่งในขณะมีแล้วไม่เสียหายมีแค่จะตั้งขึ้น แต่จะให้ ๑๐๐
 เปอร์เซ็นต์ไม่รับรอง เพราะอะไรที่จะดีและเป็นไปตามโครงการที่ภาคีและท่านแล้ว

ในวันหนึ่ง เราอาจจะมีความเห็นที่ผิด จะมีความที่ได้รับความเอาใจใส่จากรัฐบาล ได้รับความเอาใจใส่จากบรรดาผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ จากผู้ที่รู้ทั้งหลาย ได้รับความเอาใจใส่อย่าง ไม่ใช่ ที่ทำผิดแล้ว เราจะลงโทษจำคุกคุมขังอย่างผู้ใหญ่หรืออย่างผู้ผิดคืออย่างดีแล้ว ในเรื่องการลงโทษเด็กนั้น ทางท่านผู้มีเกียรติคืออัยการหม่อมยาตรา ข้าพเจ้าได้รับแล้วว่า ในกฎหมายอาญามีจริง แต่ขอให้ท่านลองพิจารณา ลองหาลับตาของท่านเองดู ท่านเป็นผู้มีอำนาจในทางศาลและทนายมาพูด ท่านลองสมมติว่า เด็กในกฎหมายอาญามีจริงของเด็ก กำนันถึงอายุ ๑๒ ปีเป็นเด็ก ท่านลองนึกดูสิว่า เมื่อเด็กคนหนึ่งอายุ ๑๒ ขวบทำผิดอะไรสักอย่างหนึ่ง ตำรวจจับตัวไปสอบสวนแล้วส่งศาลในท่ามกลางศาล ท่ามกลางผู้พิพากษา ท่านลองนึกดูว่า เด็กอายุ ๑๒ ขวบเข้าไปตัวจะสันลึกลับเพียงไหน ผู้พิพากษาก็ต้องปฏิบัติไปตามกฎหมาย สมมติว่าลงโทษเด็กซึ่งคุกคามอย่างผู้ใหญ่ ไม่มีทำอย่างอื่นไปได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องการตั้งศาลเด็กนี้ เราจัดทำไม่ใช่เอาเด็กลงโทษ เป็นการตั้งศาลกับกิจการปกครองของพ่อแม่ ไม่ใช่เอาเด็กมาลงโทษอย่างเดียว เพราะฉะนั้นในเรื่องการจัดตั้งศาลเด็ก เราทำทำนองวิธีพิจารณาคดีผู้ที่ผิดคือแทนที่จะทำอย่างผู้ใหญ่ เราจะเอาขึ้นศาลต่อหน้าผู้พิพากษา ต่อหน้าอะไรนั่นตัวสั้น ข้าพเจ้าเข้าใจไม่อย่างนั้น ถ้าอายุ ๑๐ - ๑๐ แล้วคงจะค่อยยังชั่วหน่อย เพราะฉะนั้นทำไมจะไม่ลงโทษเด็กหรือไม่ช่วยกล่อมเกลาคือเด็ก พระราชบัญญัติถึงถึงอายุ ๑๔ ปีที่เรียกว่าเป็นเยาวชน ทำไมจึงไม่ช่วยกล่อมเกลาคือเด็ก ๗ เพราะฉะนั้นในเรื่องหลักการของพระราชบัญญัตินี้โดยหลักการแล้วสมควรหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรแล้ว ไม่ใช่ที่จะจัดตั้งในขณะนี้ ส่วนที่ท่านบอกว่าสมมติว่าชาวต่างประเทศมาเห็นการจัดตั้งศาลเด็ก เขาจะหัวเราะว่าไม่มีกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นกฎหมายที่ลงโทษเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เช่นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ขวบส่งไปลงโทษภาคทัณฑ์อย่างเดียวกันนี้ โรงเรียนคึกคักความก็ส่งไปคึกคักคนหรือ เห็นว่าจะต้องลงโทษจำคุกก็ลงโทษจำคุกอย่างผู้ใหญ่ นั่น เด็กคนนั้นก็ไม่มีโอกาสที่จะกลับตัวเป็นคนดี ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น

เพราะว่าเราไม่มีศาลเด็ก เราต้องการเขานั้นและเราต้องทำก่อนแล้ว ใครจะมาหัวเราะ
 ยาะเรา ถัดเขาหัวเราะเขาเราดีเท่ากับ เขาหัวเราะเขาตัวเอง เพราะเดี๋ยวนี้
 ประเทศที่เจริญแล้ว เช่นอังกฤษ อเมริกา มีศาลเด็กทั้งนั้น พม่า อินโดนีเซีย ฟิลิปปิน เกาหลี
 ก็มีศาลเด็ก ทุกประเทศเขามีศาลเด็ก เขาเห็นความสำคัญของเด็ก ก่อนที่จะเป็นผู้ใหญ่ต้อง
 เป็นเด็ก ทำไม่มีอบรมเขา แทนที่จะลงโทษเด็กอย่างผู้ใหญ่ เราไม่มีวิธีที่จะต้องให้ชั้นศาลเด็ก
 สมมติว่า เด็กกระทำความผิด แทนที่จะลงโทษอย่างผู้ใหญ่ตามข้อกฎหมายอื่น คือดูลักษณะว่า
 เด็กคนนี้ควรจะมีปฏิบัตินี้หรือไม่ ควรจะสั่งลงโทษอย่างไร แทนที่จะพิจารณาอย่างศาลธรรมดา
 สมมติว่าเลือกวิธีที่จะพิจารณาคดีธรรมดา เราก็ไม่เอา คือให้เด็กได้เห็นว่าผู้พิพากษานั้นเป็น
 ผู้ใหญ่ นี่เป็นคดีของศาลสำหรับเด็ก ท่านบอกว่าการอ่านแล้วน่าขัน กฎหมายแพ่งบอกว่าการอายุ ๗ ปี
 ๑๖ ปีขึ้นไปเป็นผู้ชายอายุ ๑๗ ปีขึ้นไปเป็นผู้ใหญ่ แต่มีลูก และท่านบอกว่าการขึ้น ซึ่งเดี๋ยวนี้
 ก็ขึ้นอยู่แล้ว เด็กอายุ ๑๖ ปีกฎหมายอาญาก็บอกว่าเป็นเด็ก ชุมลูกชั้นศาลก็ขึ้นอยู่แล้ว ไม่ใช่
 เรื่องที่น่าขันอะไร เป็นเรื่องที่น่าสงสาร เราช่วยทำให้ดีที่สุดที่จะทำได้ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้
 อย่าไปรัก เห็นเป็นขัน เป็นเรื่องน่าสงสาร น่าเวทนาคือเด็กซึ่งเรามีหน้าที่รับผิดชอบช่วยเขา
 กล่อมเกลามา เขา โดยเฉพาะรัฐบาล รัฐสภาควรจะมี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ในเรื่องนี้ ท่านทั้งหลาย
 ต้องเห็นแก่เด็ก พยายามหาทางกล่อมเกลาคดี ถ้ามีโอกาสที่จะทำได้ ในฐานะที่เป็นรัฐบาล
 และกระทรวงยุติธรรมในคำกฎหมายนี้ เห็นว่ากฎหมายนี้เหมาะสมและพวกเราจะควรที่จะตั้งศาลเด็ก
 โดยหลักการและเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอมา

มีอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านได้อ้าง แต่โดยมากมักจะเป็นความกฎหมาย ซึ่งเมื่อกล่าว
 สรุปแล้วว่ามีโครงการ ของกฎหมายที่ร่างมาที่ถูกต้องทุกอย่าง รัฐบาลทำได้ กระทรวงยุติธรรม
 ทำได้และมีคนที่ทำได้ ขุดต่างๆ ท่านอ้างถึงผู้พิพากษาสมทบ กระทรวงยุติธรรมจะเอา
 ผู้หญิงที่หนุ่มใหม่มาเป็นผู้พิพากษาสมทบ

LI RT

จะโคตัวแม่คักกล้วยมึงอะไรก็ไม่แน่ ขอประทานโทษคุณหญิงเสชา อาจจะเป็นผู้พิพากษา
 สมทบหรือใครต่อใคร ไม่ต้องมีความรู้ในทางกฎหมายเลย เพราะผู้พิพากษาสมทบซึ่งเรามีปฏิบัติ
 เป็นผู้หญิงนั้นเราต้องการให้เขามาคุศคล้าย ๆ เป็นกรรมการมีฟังก์คว่าเด็กคนนี้ควรจะได้รับ
 การพิจารณาอย่างไร โดยความเมตตา ไม่ใช่ต้องรู้กฎหมาย ผู้ชายซึ่งความรู้ก็อยู่แล้ว
 แล้วมีผู้สมัครมาก โดยเฉพาะสุภาพสตรีที่จะสมัคร เป็นผู้พิพากษาสมทบ เคียวนักเขียนแล้ว
 อย่างผู้พิพากษานอกราชการ หรือท่านผู้ทรงสนใจเป็นอย่างมาก แล้วท่านบอกว่าสถานที่
 อะไรก็ยังไม่พร้อม จะเสนออย่างไร แล้วก็กฎหมายนี้ยังไม่ออกมาเราจะบอกว่านี่เป็น
 ศาลเด็กนี่เป็นสถานพินิจ ขอรับรองว่าขอให้มีการกฎหมายนี้ออกไปก่อนจะพิมพ์หนังสือเป็นสิ่งที่
 ที่พอจะรับรองได้ว่าในการจัดศาลเด็กจะเป็นประโยชน์มากไม่ใช่เน้อ ส่วนข้อเสียบท
 เข้าใจว่าไม่มี แล้วในต่างประเทศหรือในอารยะประเทศทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเราควร
 จะทำแล้วเพื่อให้โอกาสแก่เด็กของเรา

๑๗.๒๑๕ น.

พระสุทธอรรถมณฑล : ข้าพเจ้าที่มีความข้องใจในเรื่องศาลเด็กมาไม่ใช่
 สนใจในเวลาปัจจุบันหรือชั่วระยะเวลา ๔ - ๕ เดือนที่ผ่านพ้นมา และมีความข้องใจ
 มานานแล้ว และข้าพเจ้าเห็นด้วยกับศาลเด็ก แต่ในเมืองแรกต้องเข้าใจเสียก่อนว่า
 การศาลเด็กนี่จะดีก็ต่อเมื่อเครื่องมือพร้อมมูลแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องศาลเด็กนี้
 เป็นเรื่องที่มีที่ควรคุณอนันต์ แต่ถ้าไม่พร้อมแล้วจะมีโทษอย่างหนัก ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้
 เพราะอะไร ก็เพราะเหตุการที่จะให้เป็นการสำเร็จผลในเรื่องศาลเด็ก โดยที่แล้ว
 จำเป็นจะต้องวินิจฉัยหรือพิจารณาเป็นการมากมาย

LIRT

ถ้าเชื่อว่าเราอยู่แล้วว่าการที่มีศาลเด็กนั้นเพื่อประโยชน์การที่เราจะไม่ให้มีเจตนาที่จะลงโทษเด็ก เพราะเหตุว่าในหลักการก็ได้พูดแล้วว่าไม่มีเจตนาในการที่จะลงโทษเด็ก แต่ว่าในความปรารถนาอันยิ่งใหญ่นี้เองศาลเด็กนั้น ก็มีอยู่ในการที่เราจะแก้ไขสถานการณ์แวดล้อม เราจะมีวิธีวิธี ระวางระไวเด็กไว้จะมัดกันเด็ก ลือช่วยเด็ก และอีกอันหนึ่งเพื่อจะไม่ให้เด็กประพฤตินิสัยที่ไม่ดีคือที่ประพฤตินิสัยมาแล้ว ถ้าเรามีเจตนาเช่นนั้น ก็ให้เจตนาที่เราสร้างศาลเด็กไปโดยที่มีเครื่องมือพร้อมแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าเจตนาอันนั้นคงจะล้มเหลว และจะทำให้เด็กเกิดความกระต้างกระเคื่องเป็นอันมาก ข้าพเจ้าก็เห็นสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวถึงคดีคานพระราชบัณฑิตินี้ และสถานที่กล่าวชี้แจง ก็ไปในทางพุทธนิยามคืออ้างไปคามตัวบทกฎหมาย และมีข้อความว่า อีกหลายประการ แต่ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวในทางปฏิบัติมากกว่า และขอให้รวมคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้เกียรติ คือสมาชิกที่ได้กล่าวถึงคดีคานในส่วนที่พูดจะรวมกันไปกับคำอภิปรายของข้าพเจ้า เพราะถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะเป็นการกล่าวซ้ำหรือยืดเยื้อเกินไป

ในการพิจารณาจัดตั้งศาลเด็ก ในที่นี้เราจะคงพิจารณาในเรื่องศาลเด็ก เราจะต้องมีสิ่งใหม่ ๆ อยู่สองประการคือ ประการที่หนึ่ง ในส่วนคัมภีร์คดี ประการที่สอง ในเรื่องกฤษฎีกาที่ คราวนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวในเรื่องแรก ข้าพเจ้าจะกล่าวในเรื่องตัวบุคคล ในเรื่องตัวบุคคลข้าพเจ้าจะกล่าวถึงเด็กก่อนว่า พร้อมแล้วหรือที่จะเอาเด็กขึ้นศาลคดีเด็กในการที่เราจะแก้ไขเด็กซึ่งศาลคดีเด็กจะเป็นที่ว่าเด็กนั้นอยู่ในสภาพหนึ่งแล้ว แต่ยังมีเหลือขอ กล่าวคือเด็กนั้นจะต้องได้รับการศึกษา จะต้องมือนายที่สมควร

อย่างที่ไม้มักกล่าวไว้ในหลักการ เรื่องร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม มีไว้ในหลักการตอน
 ท้าย โค้ดกล่าวถึงว่า ซึ่งในต่างประเทศถึงกับถือว่ารัฐเองน่าจะเป็นเจ้าเลย เพราะโค้ดลี้ทิง
 มิได้นำพาต่อเด็กอันจะเป็นกำลังของชาติในอนาคตเท่าที่ควรจะทำ ในที่นี้ ข้าพเจ้าขอถาม
 จะกล่าวถึง เรื่องการศึกษา ในการศึกษาของเด็กนั้น เรา^{รู้}อยู่แล้วว่าเวลานี้ยังไม่พอ และใน
 เรื่องสมณูปการนั้น คงจะมีการร่ำร้องเรื่องการศึกษา ไม่มีโรงเรียนพอสำหรับเด็กอีกด้วย เพราะฉะนั้น
 เรื่องการศึกษานี้ รัฐยังไม่ได้ให้โอกาสหรือได้กระทำทำให้พอสมควรที่จะให้เด็กได้รับการศึกษา
 อันนั้น นับประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเรื่องสุขภาพของเด็กก็เช่นเดียวกัน เวลานี้ตามชน
 บทต่าง ๆ แม้จะมีสุขศาลาบ้างก็ตาม แต่ว่าข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าทางกระทรวงการสาธารณสุขเอง
 คงจะยอมรับกันอย่างไรว่ายังไม่พอ ยังไม่ถึงขีด เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ขอให้เข้าใจเสียก่อนว่าทั้งนี้
 ข้าพเจ้าไม่ได้ปรักปรำรัฐบาลหรือตัวบุคคลใดในเรื่องนี้ เพราะเหตุว่าถ้าจะกล่าวแล้ว ข้าพเจ้า
 ก็จะได้รับคำท้วงติงว่า ก็เงินยังไม่จะมีให้ฉันทำอะไร ถ้าไม่มีเงินมา^{ทำ}ทำ^{อะไร}ทั้งนั้นแหละ อะไร
 ก็อะไร เหล่านี้ จริงอยู่ในขณะนี้ก็ยอมรับกันว่าเงินของเรายังไม่มีพอที่จะบำรุงการศึกษาและ
 สุขภาพของเด็กให้ถึงขีดที่ควรจะเป็น นี่ข้าพเจ้ายอมรับในข้อนี้เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเรา
 ยังไม่พร้อมแล้ว ถ้าจะถืออย่างสัตหิธรรมคาแล้ว รัฐบาลนั้นแหละควรจะเป็นเจ้าเลยอย่างที่ว่า
 เพราะว่ายังไม่ได้จัดการให้ ข้าราชการหรือสุขภาพตามสมควร ในเรื่องการศึกษาและสุข
 ภา^นนี้เป็นเรื่องแรกที่จะนำให้ เด็กเป็นคนดีหรือมีความรู้ แต่ว่าเมื่อเรายังไม่ได้ให้แล้ว ก็แปลว่า
 เด็กยังไม่ได้สิ่งเหล่านั้น เมื่อยังไม่ได้สิ่งเหล่านั้นแล้ว จะไปโทษเด็กไม่ได้ และเด็กยังไม่พร้อม
 หรือถึงขีดที่จะขึ้นศาลคดีเด็กนั้นประการหนึ่ง ที่นี้ จะกล่าวถึง เรื่องส่วนตัว สำหรับผู้พิพากษา
 แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกตัวเสียก่อนว่าข้าพเจ้าไม่ได้คำหานิติพิพากษามีอยู่ในขณะนี้ด้วยประการใด
 เลย ท่านมีความรู้ชำนาญชำนาญในทางที่จะพิจารณาพิพากษาอาชญากรรมทุกที่ทุกกฎหมายเท่าที่เป็นอยู่
 เวลานี้ แต่ว่าสำหรับผู้พิพากษาซึ่งจะเป็นผู้พิพากษาในศาลคดีเด็กนั้นจำเป็นจะต้องมีความรู้ความ
 ชำนาญเป็นพิเศษ

กล่าวคือจำเป็นที่จะต้องรู้จักตัวของเด็ก จำเป็นที่จะต้องรู้ความเป็นไปของเด็ก จำเป็นที่จะต้องรู้ถึง จะเรียกว่าความรู้^{วิชา}วิชาหรืออะไรซ้ำเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ว่าความเป็นเด็กจะต้องรู้อย่างดี และจะต้องมีนิสัยรักเด็ก เห็นเด็ก ต้องเข้าใจเด็ก ต้องมีความอดทน ต้องมีวางแผนการและจะต้องร่วมมือกับองค์กรอื่นด้วย

สำหรับในเรื่องผู้พิพากษานั้น ข้าพเจ้านั่งสงสัยเป็นอย่างยิ่งว่าในขณะที่ยังไม่ถึงวุฒิภาวะพอสมควรสำหรับการที่จะเป็นผู้พิพากษาในศาลเด็ก ไม่ใช่ว่าต่อไปจะไม่มี ต่อไปอาจจะดี แต่เวลานี้ยัง คราวนี้เมื่อ^{พูด}ผู้พิพากษาแล้วซ้ำเจ้าก็ใครจะกล่าวต่อไปถึงเรื่องผู้พิพากษาสภม ในเรื่องผู้พิพากษาสภมนี้ ท่านสภรชกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้อธิบายแล้วซ้ำ จะถามจากที่ไม่ได้ก็ แต่ว่าท่านอธิบายซ้ำไปสักหน่อยถึงกับจะเล่าชายชายกลัวยิ่ง ~~ซ้ำเจ้าจะเอาให้พร้อมมูลที่มีลักษณะ~~ อย่างที่จะเป็นผู้พิพากษาศาลเด็กแล้ว ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าจะทำได้ในขณะที่และไม่แน่ใจจริง ๆ คนที่จะเป็นผู้พิพากษาศาลเด็กนั้นไม่ใช่ว่าจะเป็นกันไ้ โดยศักดิ์^{ความเป็น}ความเป็น^{ผู้พิพากษา}ผู้พิพากษา จำเป็นจะต้องมีวุฒิภาวะเป็นพิเศษให้เหมาะกับคนที่จะเป็นผู้พิพากษาศาลเด็กนี้ และผู้ที่จะมีวุฒิภาวะพิเศษนั้นจำเป็นต้องได้รับการอบรมหรือได้รับการศึกษา หรืออย่างน้อยที่สุดก็อ่านใคร่รู้เรื่องศาลเด็กขึ้นมาเป็นอย่างงาก แต่ว่าเราดูแล้วว่าเอกสารสถิติ หรือคำอธิบายสถิติ ในเรื่องศาลเด็กนี้ของเราเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อ ๔ - ๕ เดือนนี้เอง และบอกได้ว่ามันเป็นเอกสารที่เป็นมาในเรื่องศาลเด็ก แม้แต่ว่ามีการแสดงปฐกถา ๒ วัน ๓ วัน แต่ซ้ำเจ้าเสียใจที่ซ้ำเจ้าคิดจะไปถึงไม่ได้ แะถึงกระนั้นก็

เพียงเท่านั้นยังไม่เพียงพอสำหรับฐานะของคนที่จะเป็นผู้พิพากษาในศาลเด็กได้
 ตอนที่ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงเรื่องอัยการเด็ก ข้าพเจ้ายอมรับว่าอัยการ เวลาที่มีความสามารถ
 ไม่น่าที่ของท่านสำหรับกฎหมายเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ แต่ว่ายังขาดคุณลักษณะอย่างก็เช่น
 ผู้พิพากษาที่กล่าวมาแล้วเช่นเดียวกัน จะต้องได้รับการศึกษาระยะใดก็ได้การอบรมหรือ
 อ่ามในเรื่อง เหล่านี้ในพอควร เสียก่อน ที่ในส่วนตำรวจ ตำรวจนี่ก็เช่นกัน จะต้องม
 คุณลักษณะ เป็นพิเศษโดยเฉพาะ เหมือนกัน เช่นว่าในเรื่องการงานของศาลเด็กแล้ว
 ในการที่จะจับเด็กมานั้นเขาไม่ได้ตำรวจในเครื่องแบบกัน ต้อง เป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ
 แม้ตำรวจที่จะไปจับเด็กนั้นเขาก็ไม่ใช่ตำรวจ นี่เราพร้อมแล้วหรือ

ตอนนี้ข้าพเจ้าว่าถึงกรรมการพิพิธและคุ้มครองเด็ก เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่มาก
 แม้แต่เราจะมีหลักฐานมาบ้างในเรื่องโรงเรียนกักสันดานก็ แต่ยังไม่พอกับเรื่องศาลเด็ก
 กรรมการนี่จะต้องมีคุณลักษณะ เป็นพิเศษคล้าย ๆ กับผู้พิพากษาที่โลกกล่าวมาแล้วนั้น เพราะ
 ฉะนั้นในเรื่องส่วนที่บุคคลแล้วข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่พร้อม

ทีนี้จะกล่าวถึงสถานที่ในตัวละครราชบัณฑิตนี้ ได้มีกล่าวอยู่น้อยหนึ่ง เหมือนกัน
 ว่าไม่ให้เอาเด็ก จากทรงซึ่งเด็กที่มีอายุไม่ถึง๑๐ปี ซึ่งสิ่งที่ควรระวังเราต้องไม่ให้
 เห็นทรงซึ่งเสียขวัญเข้าไป ควรจะต้องมีสถานที่ต่างหากไม่ให้เด็กรู้สึกตัวว่าเป็นผู้ถูกหา
 หรือ เป็นจำเลย นั้นเราก็ยังไม่

อีกอย่างหนึ่งในเรื่องตัวศาล ในที่นี้ก็ได้มีกล่าวไว้เหมือนกันว่าในการพิจารณ
 ศาลเด็กนั้น การพิจารณาในของผู้พิพากษา คือ ไม่ใช่ที่มีบัลลังก์พิจารณา แต่ว่าถ้ามี
 ความจำเป็นแล้วก็นั่งพิจารณาในบัลลังก์ ซึ่งเห็นว่าเป็นถูก

จะต้อง เป็นสถานที่ที่ เชนเหมือนกันจะไม่ใช่สถานที่อย่างนั้น ไม่เค้เป็นอันตรายและจะต้อง เชน-
 คือไม่ให้เด็กรู้สึกว่าเป็นฐานะเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นจำเลยเลย คราวนี้ยิ่งร้ายไปกว่าให้สุภาพวิม เรื่อง
 สถานที่ที่บิดาและกุ่มครอง เกิดขึ้น ในเรื่องสถานที่ที่บิดาและกุ่มครอง เกิดขึ้นมีความจำเป็นที่ว่าจะ
 ต้อง เป็นสถานที่ที่ เชนสำหรับบิดากุ่มครอง เพื่อล้อมเกลาเด็กนั้นหรือช่วยระงับระไวเด็กนั้น ช่วย
 รักษาทั้งทางสุขภาพและสิ่งสอนในทางสังคม ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าในเรื่องที่จะเป็นกรรมกร
 นั้นก็ยัง ไม่พร้อมในเรื่องสถานที่จำเป็นจะต้อง เป็นสถานที่กว้างขวางซึ่งมีบริเวณให้ เหมือนกันเด็ก
 รู้สึกตนว่าอยู่ในบ้านไม่ใช่อยู่ในที่คุมขัง ต้องมีบริเวณที่จะทำการเล่นกีฬาได้และยิ่งไปกว่านั้นใน
 บางแห่งแล้วในเวลาเล่นเด็กบ้างจำพวกเขาจะคิดขิวไม่ให้มาปะปน ในบางพวกเขาอมให้มา
 ปะปนอยู่ได้ ทั้งนี้เพราะเกรงว่าคนที่ร้ายมากจะเอาอะไรมาใส่ตัวคนที่ร้ายน้อยเลยกลายเป็นร้าย
 มากไป แล้วยิ่งกว่านั้นแม่แห่งแห่งซึ่ง เขาอมให้มีการ เล่นหัวกันแต่ถึงเวลาอนเขาเลือกเล่น
 ที่เดียวเพราะไม่ต้องการ ให้เด็กเขาถูกกั้นในเรื่องความผิดหรือโทษร้ายที่ตัวได้เพราะเหตุว่าทาง
 บ้านหรือทางสิ่งที่แวดล้อมไม่จริงได้ทำให้ เกิดผลไม่ดีแก่เขาเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องสถาน
 ทัศนิจจำเป็นจะต้องมี เป็นที่ เชน

คราวนี้ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้กล่าวแล้วว่าขอให้มิศาลเด็กเสียก่อน และแล้วค่อยมีสถานที่
 สถานที่เรามีเงินเราทำได้ แต่เรายังไม่มีความที่จะดำเนินการให้ได้อย่างนั้นสถานที่ที่ไม่มีประโยชน์
 อะไร ในเวลาที่เราไม่มีเวลาคิดว่าจะเมื่อเรามีศาลเด็กขึ้นเช่นนี้แล้ว เป็นภาระจำเป็นจะต้องมีค่า
 ใช้จ่ายอีกมาก เราจะต้องหาเงินมาใช้ช่วยในการนี้ เพื่อนำมาใช้ช่วยในการนี้เราขอ้มที่จะเอาเงิน
 มาใช้จ่ายแต่ในการนี้เท่านั้นหรือ

หรือมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินในกรณีอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์มากกว่านี้ สำหรับ ศาลเด็กข้าพเจ้าคิดว่าเราจำเป็นต้องการเงินเพื่อสำหรับประโยชน์อย่างอื่นอีก เป็นอันมาก ที่ข้อที่ว่าแม่แล้วในเรื่องเงินนี้ถ้าจะใช้ในการปรามปรามเด็กแล้ว ขัดต่อข้อเสนอ ว่าเขาไปใช้ขายในกปรปรามผู้ใหญ่เออะจะดีกว่า เพราะเวลานั้นที่ทำให้เกิด ความเคียดแค้นแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป โดยมีกรณี ผู้หนี การปล้น การเป็นภัยเสีย ตัว คำนึงเหล่านี้เป็นใหญ่ไม่ใช่เด็ก เราเห็นว่าไม่ใช่เด็กทำแต่เป็นผู้ใหญ่ทำทั้งนั้น เรา เอา เงิน มา ห่ม เห ในการที่จะปรามปรามพวกนี้เออะจะ ได้ ผล มาก กว่า ในการที่จะเขา ไปจัดตั้งศาลเด็ก

ที่มีผู้กล่าวว่าข้าพเจ้าได้กล่าวมาอย่างเดียวกับท่านสมาชิกที่ได้กล่าวมาแล้ว คือหมายความว่าเรายังไม่พร้อมคือเรื่องที่เรายังไม่พร้อมนั้น ถ้าเราอ่านดูตาม พระราชบัญญัติแล้วในมาตรา ๒ นั้นเอง เราก็จะเห็นว่าเหมือนกับว่าแม่จะคิดตั้งศาล เด็กก็ยังไม่พร้อมดีเหมือนกัน ในประการแรกคิดเวลา ๕๐ วันนับมีประการหนึ่ง ที่ไม่ ใช่ ว่า ภายใน ๕๐ วันที่จัดตั้งศาลเด็กขึ้นมาแล้วจะพิจารณาแก้หรือเปล่า ก็เปล่า ยังมีต่อไปอีกว่าจะเปิดดำเนินการต่อไปเมื่อใดก็ให้ประกาศ โดยพระราชบัญญัติ ก็น่าจะเข้าใจไปว่าในเวลา ๕๐ วันที่ตั้งไว้นั้น คงไว้ก่อน ส่วนที่จะดำเนินการนั้น เป็นเรื่องภายหลัง ซึ่งเห็นว่าแม่แต่เวลานี้ก็แสดงให้เห็นแล้วว่าทางฝ่ายที่คิดจะ จัดตั้ง นั้นยังไม่พร้อม

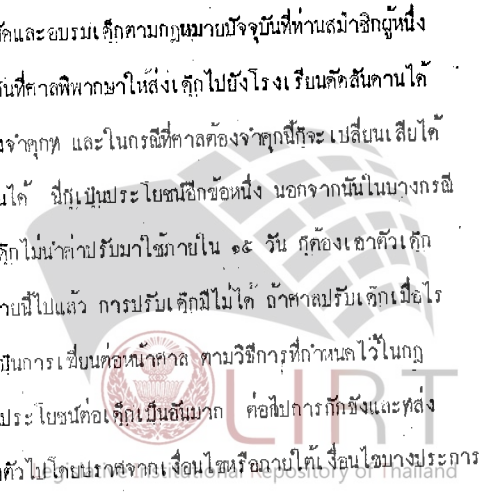
คราวนี้ที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้กล่าวว่ามีประเทศทั้งหลายแห่งประเทศ โนมประเทศนี้ที่เขาคิดไว้ที่เจริญแล้ว แต่ เรา มี ศาล เด็ก กัน ทั้ง นั้น เรายังไม่ มี ข้อ นี้ บางทีสำหรับบางท่านอาจรู้สึกเสียใจว่าเราไม่มีอะไรเท่าเทียมเขา แต่ว่าการที่เราจะ มีอะไรเท่าเทียมเขานั้นคงคิดเสียก่อนว่าเราพร้อมที่จะเท่าเทียมเขาหรือไม่ ถ้าเรา ยังไม่พร้อมที่จะเท่าเทียมเขาแล้วจะเป็นเสมือนหนึ่งว่า คน ที่ เงิน คน อื่น เขาคำนึงไม่ถึงได้ เราจะไม่พร้อมก็ขึ้นกับเขาม่างจะตกลงมาออกหักทาบ

~~596~~
596

พินิจ ๒๐/๑

คือได้พิจารณา ๓ ประการนี้ผู้พิทักษ์ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าสถานีได้รับหลักการในพระราชบัญญัติ
แรกแล้วก็ควรจะได้รับหลักการ ในพระราชบัญญัติทั้งสองต่อไปด้วย ถ้าหากว่าการปฏิวัติ
ได้เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนทั้ง ๓ ฉบับที่ว่ามาแล้วนี้ เราจะได้ประโยชน์หลายประการ
ซึ่งรัฐบาลควรที่จะได้รีบมาเรียงเสนอต่อสถานีให้ทราบ แต่เมื่อไม่ได้มีการชุกกัน ข้าพเจ้า
ขอประทานโทษที่จะยกข้อความนี้ของพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ขึ้นมาเรียนแก่ท่านโดยย่อ
คือว่าถ้าเราได้จัดตั้งศาลเด็กขึ้นแล้ว และศาลนี้จะมีอำนาจที่จะเปลี่ยนโทษจำคุกหรือ
กักกัน คุกให้เป็นการที่กักขัง คุกในสถานที่ ๆ มีไข้ เรือนจำ ความมุ่งหมายก็คือความ
กฎหมายปัจจุบันศาลฆ่า เป็นจะต้องใส่คุก คุกก็มีเหมือนกัน อย่างท่านอำนาจมาตรา ๕๗
จะเห็นว่าศาลมีอำนาจที่จะลงโทษจำคุก คุก โดยลดลงมาจากที่ศาลเด็ก เห็นสมควร
ตามกรณีศาลยังไม่อำนาจจำคุกเลย ทั้ง ๆ ที่ศาลเห็นว่าไม่ควรจำคุก แต่กฎหมายลงโทษ
จำคุกก็ต้องจำคุกไป นี่แหละ เมื่อมีศาลเด็กขึ้นมาแล้ว และคุกไม่ควรมองถึงโทษจำคุกก็
จะได้พ้นจากการถูกจำคุกไป โดยกักขังที่อื่นซึ่งไม่ใช่เรือนจำ นี่ประการหนึ่ง

ประการต่อไป ศาลเด็กมีอำนาจที่จะเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งเด็ก
ไปยังโรงเรียนหรือสถานที่ฝึกหัดและอบรมเด็กตามกฎหมายปัจจุบันที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่ง
ได้อ่านให้เราฟังนั้นก็เหมือนกับศาลพิพากษาให้ส่งเด็กไปยังโรงเรียนดัดสันดานได้
จริง แต่ก็เหมือนกับศาลต้องจำคุก และในกรณีศาลต้องจำคุกนั้นก็เปลี่ยนเสียได้
ให้ส่งไปยังโรงเรียนดัดสันดานได้ นี่ก็เป็นประโยชน์อีกข้อหนึ่ง นอกจากนั้นในบางกรณี
ศาลจำเป็นต้องปรับ ถ้าปรับเด็กไม่น่าค่าปรับมาใช้ภายใน ๑๕ วัน ก็ต้องเอาตัวเด็ก
ไปจำคุก ถ้าเราได้นักกฎหมายนี้ไปแล้ว การปรับเด็กมีไม่ได้ ถ้าศาลปรับเด็กเมื่อไร
ก็ต้องเปลี่ยนจากการปรับนั้น เป็นการเขียนค้อนหน้าศาล ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ
กระทรวง นี่ก็ต่อนับว่าเป็นประโยชน์ต่อเด็กเป็นอันมาก ต่อไปการกักขังและลง
เด็กไปยังโรงเรียนโดยปล่อยตัวไปโดยปราศจากเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ

~~๕๙๗~~
๕๙๗

พิกัด ๒๐/๒

ได้นี้ก็เหมือนกัน คือว่าถึงแม้ว่าศาลจะเห็นว่าควรส่งตัวเด็กไปโรงเรียนก็ตาม
ตามกฎหมายปัจจุบันเป็นการบังคับว่าต้องส่งไป แต่พระราชบัญญัตินี้ก็ยิ่งให้อำนาจแก่ศาล
ในชั้นที่จะ เปลี่ยนเสีย แปลว่ามอบตัวให้แก่บิดามารดาไปโดยมีเงื่อนไขสุดหรือไม่
เงื่อนไขก็ได้

Legislative Institutional Repository of Thailand

คือไม่ได้ คือไปในมาตรา ๓๑ ของพระราชบัญญัติศาลเด็กมีว่า ศาลจะจำคุกแทนค่าปรับ
 ก็ได้เหมือนกัน เป็นการต้องห้ามทีเดียว ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว ที่นั่นนอกจากนี้ยังมี
 สถานพินิจคุ้มครองเด็ก ในชั้นข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกันว่าสถานพินิจเป็นของใหญ่มาก เราจะต้องมี
 นายแพทย์ มีเจ้าหน้าที่งานคุมความประพฤติอะไรต่างๆ เป็นเรื่องที่ใหญ่โตมากทีเดียวแต่จำ
 คุกแล้วเป็นประโยชน์แก่เด็ก เหลือเกิน แต่คิดว่าจะจำคุกไม่ได้และไม่เห็นที่จะจำคุกได้มัน เราจะคิด
 ไปก่อนใช่ไหมได้ว่าจำคุกไม่ได้ เวลานี้เด็กไม่ได้รับความดูแลตามสมควร และเราบอกว่าจำคุก
 ไม่ได้มันจืดกัน และเมื่อไรจะทำกัน ข้าพเจ้าคิดว่าเรามีสถานพินิจตามกฎหมายนี้แล้วก็จะ
 ประโยชน์มาก ซึ่งจะมีในเบื้องต้นซึ่งข้าพเจ้าว่าคือ เมื่อไม่ก็แก้ไขกันไป ข้อสำคัญเด็กที่
 คุกอาญาใครจะจับเด็กไปก็จับไม่ได้ เมื่อจับเด็กไปแล้วต้องส่ง ไปสถานพินิจ จะไปก็
 คุกไม่ได้ เด็กเห็นกรงซึ่งอะไรเหล่านี้ ในตัวพระราชบัญญัติที่สำคัญที่สุดตามกฎหมายปัจจุบันที่
 ทานสมาธิก็ได้ทานให้สมาธิทั้งหลายทั้งเป็นการบังคับว่าเด็กทำผิดแล้วจะต้องมีการฟ้องร้อง
 จะต้องมีการพิพากษาคดีตามกฎหมายนี้ ยังไม่มีบทกฎหมายใดเลยที่จะให้อำนาจแก่พนักงาน
 อัยการในการที่จะไม่ฟ้องร้องเด็ก ไม่มีเลย ความไม่คิดในชั้นข้าพเจ้าได้ประสพมาแล้วระหว่าง
 ที่ข้าพเจ้าเป็นอัยการมัยการ มีคดีบาง เรื่องที่เด็กต้องหาเป็นต้นว่าที่ข้าพเจ้าจำได้ว่าเด็ก
 ไปทะเล โขยชวค ๓ โย เด็กคนนั้นตั้งอายุ ๑๒ ปีหรืออะไรจำไม่ได้ ลักขเวศมา ๓ โย เจ้าทรัพย์
 มาหาอัยการบอกอย่าฟ้องไม่เอาความ และสงสารเด็กคนนั้นว่าเด็กคนนี้มีเหตุคดี แต่อัยการ
 ทำอย่างไร กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในอันที่จะไม่ฟ้องเลย ต้องฟ้องเด็ก ทั้งๆ ที่ไม่เห็นสมควร
 จะฟ้อง เพราะพ่อแม่มารับรอง เด็กคนนั้นซึ่งกำลัง เรียนหนังสืออยู่ พ่อแม่ไม่มารับรอง แต่เป็น
 ค่ายความคระนองของเด็ก ทะ โขยชวค ๓ โยเท่านั้น

ถ้าหากว่าเราได้ผ่านกฎหมายนี้ไปแล้ว กฎหมายนี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากสำหรับ
 บุชชะนั้นเราก็อาจจะเสียค่าที่เรา ยังไม่ได้จัดการ กันตามสมควรที่จะหยุดอนาคตให้น้อมมายัง
 ให้มีการศึกษาดี ในข้อนี้เรายอมรับ แต่ว่าเหตุที่เราซึ่งไม่ได้จัดการตามนี้นั้น ถ้าหากว่าเรา
 จัดตั้งศาลชำระคดีเกิดในขณะนี้ ถ้าเราไม่มีศาลชำระแล้วในขณะนี้ แล้วเรายังไม่ได้จัดการ
 ให้เกิดมีการศึกษาดี แล้วจะเอาเด็กมาขึ้นศาลทำไม แต่เวลานี้มีศาลชำระคดีเกิด ก็คือว่า
 เด็กหาผิด ไม่มีข้อผูกพันต้องขึ้นศาลเหมือนผู้ใหญ่ ค้วยเหตุนี้เราไม่มีการจัดสภาพเด็กให้ดี
 แล้วศาลเด็กก็ควรจะมี ค้วยเหตุอย่างสำคัญนี้อ่านมีการศึกษาเด็กพวกนี้ควร ได้รับความกรุณา
 อย่างมาก เราควรจะผ่อนผันในทางอื่น ในการ ที่ท่านบอกว่าเมื่อเราจัดสภาพเด็กไม่ดี
 ยังไม่ได้ให้เด็ก ^{ครูสอน} ~~ครู~~ เพียงพอแล้ว ผ่อนผันให้ขึ้นศาลเด็กซึ่งคิดว่าศาลธรรมดา ถ้าไม่จัดอย่างนี้
 เด็กจะขึ้นศาลธรรมดาซึ่งร้ายกว่า ค้วยเหตุทั้งนี้ข้าพเจ้าคิดว่าสภาานี้ได้รับหลักการร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ไปซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะต้อง รับหลักการใน ๒ ร่างพระราชบัญญัติที่ร่างนี้ด้วย
 ถ้าหากว่าหลักการนี้ได้รับไปแล้วก็จะเป็นคุณประโยชน์แก่เด็ก เราได้รวมคดีที่อยู่ในอื่นที่จะ
 ให้มีคุณประโยชน์แก่เด็ก หรืออนุข้าพเจ้าเชื่อเหมือนกัน ข้าพเจ้าคิดเหมือนกันระแวงไป
 เหมือนกันว่าการจัดการ จะจัดการไปไม่ได้ครบถ้วนความนี้ ซึ่งอาจจะเสียชื่อแก่ศาลยุติธรรม
 ซึ่งเขาไม่เคยเสียชื่อ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีคงจะไม่ทำเช่นนั้น อาจจะจัดการ ไม่ได้
 ถึงแม้จะไม่จัดการตามนี้อย่างครบถ้วนก็

ถึงจะจัดการ ไม่ไค้ก็เป็นการทั่วไปตามนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อไปในเมื่อเราเป็นห่วงถึงเด็ก
 เราควรจะเป็นห่วงเพราะว่าในขณะที่เรามีผู้ใหญ่ที่เราเสียใจ ถ้าเราเห็นอะไรต่าง ๆ ที่ไม่
 ดีว่าถ้าเรามีความเห็นห่วงในความหวังสำหรับเยาวชนของเราในวันข้างหน้าว่า ถ้าเรามีแล้ว
 เราก็จะมีจิตใจข้าง แต่ผู้ใหญ่ไม่คิดแล้ว และเยาวชนคนข้างหน้าก็จะไม่คิดแล้ว เราก็จะหมด
 ห่วงในอนาคต เพราะฉะนั้นเมื่อใดที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่เด็กแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเรา
 ไม่ควร จะชักชวนบางส่วนที่จะออกไปให้ปฏิบัติใดไม่ได้นั้น ในส่วนที่ไม่ดีเราก็ต้องทุกกันที่หลังไม่ใช่
 ว่าจะต้องจิกไค้กันอย่างนั้นอย่างนี้เสียก่อน ในการจัดจิกไค้ที่หลัง ไม่ใช่อย่างนั้นจะจิกอย่างไค้
 อย่างหนึ่งก็ไค้ ถ้ารัฐบาลเสนออันนี้แล้วไม่ไค้จิกย้ายนั้นอันนี้ก็ไม่เอา ถ้าเสนออันนี้ขึ้นมา
 ก็บอกว่าอันนั้นไม่ไค้จิกอันนี้ก็ไม่เอา ถ้าอย่างที่ท่านสมาชิกบอกว่าจะเอาเงินทางไค้ที่เสียไป
 สำหรับในการ จัดตั้งศาล เด็กเอามาไว้สำหรับปร บัญใหม่คิดว่า อันนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยข้าพเจ้า
 คิดว่าหลักที่ถูก เราควร จะมองในอนาคตข้างหน้าด้วย ในขณะที่ผู้ใหญ่ที่ไม่ดีแล้วๆในการกลับตัว
 เป็นคนยาก แต่เด็กที่ไม่ดีแล้วในการที่จะกลับตัวให้ไค้เราจึงจะมีความหวังในวันข้างหน้า

หลวงประภคมนตรีสาร : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องใหม่สมควรที่สภา
 จะไค้ฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกอย่างกว้างขวาง ข้าพเจ้าคิดว่าเวลานี้ก็สมควรแล้ว
 ที่เราจะไค้พิจารณาไปคร วหน้า คิดว่ามีผู้ที่ยังจะอภิปรายอีกมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 เสนอให้เลื่อนไปตร ุคที่กว รวหน้าไค้ เห็นด้วยไปคร ับรอง

โชค

601

พ.ร.บ. ๓. ๓๘/๖

ท่าอากาศยานประชาชนภูเก็ต: มีท่านสมาชิกขอให้เลื่อนไป ผู้ใดจะเห็นเป็น
อย่างอื่นใหม่ ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เลื่อนไป การที่
เลื่อนนั้นก็ต้องเลื่อนไปคราวประชุมหน้า เพราะฉะนั้นได้เวลาแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา 18.00 น.

